

ÅRGÅNG 129 • NUMMER 12 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • DECEMBER 2005

Liahona

**FÖRSTASIDES-
ARTIKEL:**

**Vi firar
200-årsminnet
av Joseph Smiths
födelse, s 2, 18, 20**

**Missionärspår:
Varför ska vi gå?
s 26, LS12**

**Räkna dagarna
till jul, s LS8**

December 2005 • Årgång 129 • Nummer 12
LIAHONA 25992 180

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packard, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, Gary J Coleman
Yoshihiko Kikuchi

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune,
Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle
Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jennifer L Greenwood,
R Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J
Odekirk, Adam C Olson, Judith M Paller, Vivian Paulsen,
Don L Searle, Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas,
Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arryo,
Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R Peterson, Randall J
Pixon, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Ulfadagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
heltårsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribatiska, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailänd-
ska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu
och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för
olika språk.)

© 2005 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstver-
ket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

December 2005 Vol. 129 No. 12. LIAHONA (USPS 311-
480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and
at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Liahona

FÖR VUXNA

- 1 Julbudskap från första presidentskapet
- 2 Budskap från första presidentskapet: Joseph Smith Jr —
Guds profet, mäktig tjänare *Gordon B Hinckley*
- 12 Evangelieklassiker: Den riktiga julen *Howard W Hunter*
- 16 En familjs vittnesbörd om tionde *Don L Searle*
- 18 En profets liv: Vaggan — Sharon, Vermont
- 25 Besökslärarnas budskap: Gläd dig åt Jesu Kristi försoning
- 26 Missionärsvälsignelser under de gyllene åren
- 30 Stärk familjen: Anpassning till olika omständigheter
- 32 En kasse mat och 20 mark *Maija-Kaarina Mäkinen*
- 36 Första presidentskapets kvorum *Gordon B Hinckley*
- 41 Sista dagars heliga berättar
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 7 Råd och förslag: 12 dagars läsning före jul
- 8 Alltid minnas honom *Henry B Eyring*
- 17 Affisch: Tio procent och hela ditt hjärta
- 20 Joseph Smiths familjeträd
- 22 Frågor och svar: Min vän säger att han skulle vara intresserad av att
bli medlem i kyrkan om han bara inte behövde tro på berättelsen
om Joseph Smith. Vad ska jag säga till honom?
- 35 Korta budskap
- 46 Visste du det här?

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 En glädjefull tid: Ett julbudskap från första presidentskapet
till världens barn
- LS4 Samlingsstunden: Jag är tacksam för många saker
Margaret S Liffert
- LS6 Från president David O McKays liv: Musikens gåva
- LS8 Adventskrans *Elise Black*
- LS10 Viktiga platser i profeten Joseph Smiths liv *Britney Schetselaar*
- LS12 Nigeriansk jul *Lori Mortensen*
- LS15 Särskilt vittne: Lär känna äldste Dieter F Uchtdorf

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Mitt hjärtas begär*, av Walter Rane, kopiering förbjuden. Baksida: Fotografier av dagens
Sharon i Vermont, av Welden C Andersen; kopiering förbjuden av historiskt fotografi.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustrationer Rafael Rodrigues Chaoiry Rodart, Wenda Tahia, Lucar Ruan Pança Sutto, Mariela Adriana
Fandos, Elias Rivera Escudero, Victoria Gómez, Julia Mather, och Angelica Hernandez.

Julbudskap från första presidentskapet

Vid denna underbara tid på året bär vi vittnesbörd om Jesus Kristus, Guds Son.

Han är verkligen ”vägen och sanningen och livet”. (Joh 14:6) Han är vårt föredöme, vår lärare och vår Frälsare.

Detta år när firar vi 200-årsminnet av profeten Joseph Smiths födelse, bekräftar vi tacksamt profetens ojäm-förliga roll som ett av de stora vittnena om Fadern och hans Son, Jesus Kristus. Som han djärvt förkunnade:

”Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud.”

(L&F 76:22–24)

Gud vare tack för den gåva hans älskade Son är. Vi tillfogar våra vittnesbörd om att han lever och vägleder sitt folk i dag.

Må hans frid vara med er och era nära och kära denna juletid, och under det kommande året. ■

HERREN UPPENBARAR SIG I TEMPLET I KIRTLAND, AV DEL PARSON

Guds profet, mäktig tjänare

*De som godtar
uppenbarelsen utan
att godta uppenba-
raren — profeten
Joseph Smith — vill
plocka trädets frukt
samtidigt som de
hugger av rötterna
som det växer upp
från.*

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

En bekant sade till mig en dag: "Jag beundrar er kyrka väldigt mycket. Jag tror att jag skulle kunna acceptera allt i fråga om kyrkan — utom Joseph Smith." På detta svarade jag: "Det du säger är en motsägelse. Om du godtar uppenbarelsen måste du godta uppenbararen."

Det är ett ständigt återkommande mysterium för mig hur en del människor kan tala beundrande om kyrkan och dess arbete, samtidigt som de avfärdar honom som, i sin egen skap av Herrens tjänare, gav oss stommen till allt som kyrkan är, allt som den undervisar om och allt som den står för. De vill plocka trädets frukt samtidigt som de hugger av rötterna som det växer upp från.

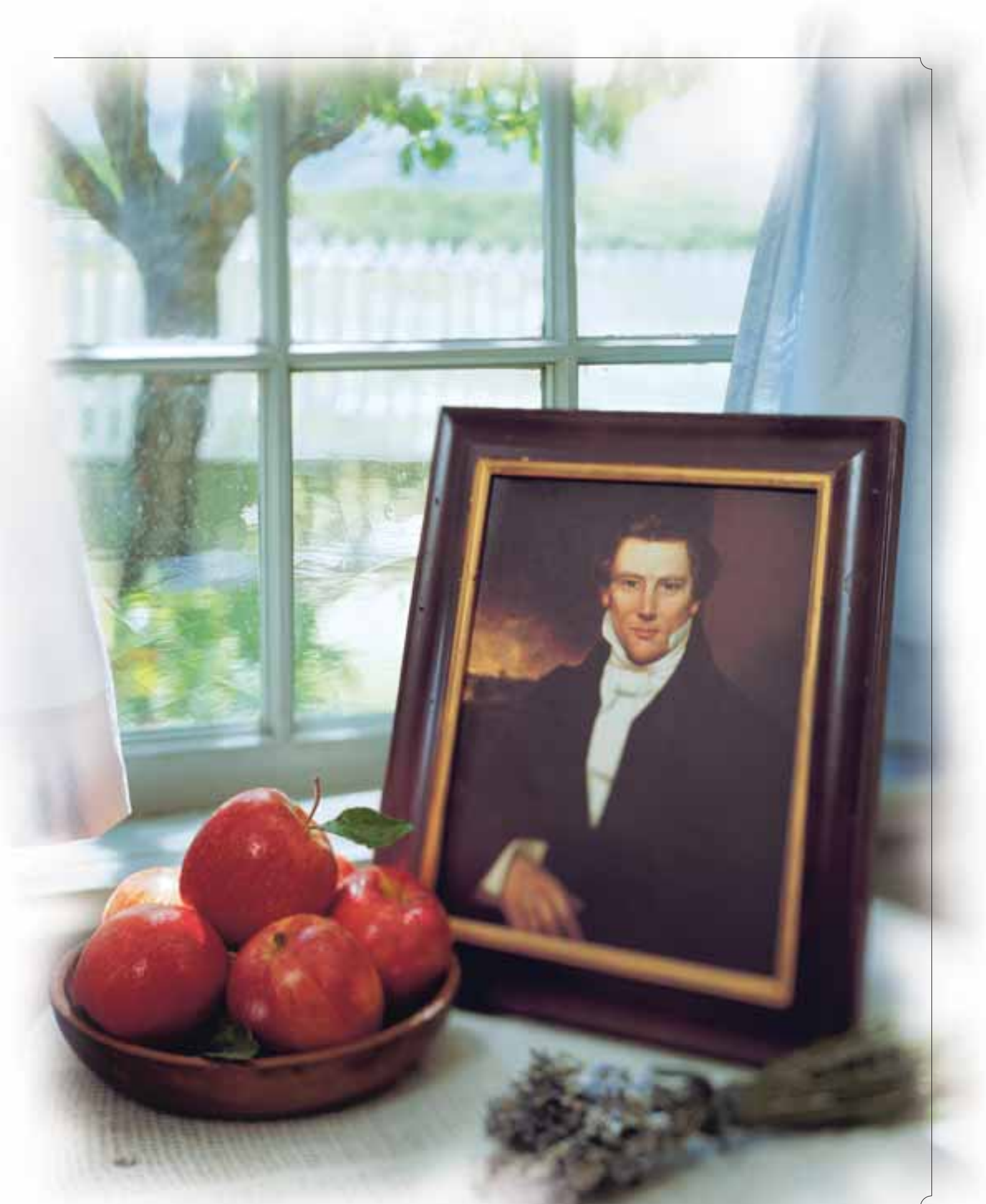
Den hälsoregel som kyrkans medlemmar efterlever, som är så vida lovordad i dessa cancers och hjärtsjukdomarnas dagar, är i själva verket en uppenbarelse som Joseph Smith erhöll år 1833 som "ett visdomens ord" från Herren. (L&F 89:1) Den kunde omöjligt ha hämtats från den tidens litteratur om kostvanor och inte heller från den mannens tankar som tillkännagav uppenbarelsen. I dag är den ur medicinsk forskning sett ett underverk,

vars efterlevnad har gjort att otaliga tiotusentals människor besparats ett obeskrivligt lidande och för tidig död.

Släktforskning har blivit en populär hobby på senare år. Tusentals blickar världen över har riktats mot vad man brukar kalla en kyrkans skattkammare med släktforskningsdata. Men detta omfattande program i kyrkan kom inte till genom utövandet av en hobby. Det är en förlängning av profeten Joseph Smiths lärdomar. Han sade att vi inte kan frälsas utan våra förfäder, de som inte hade någon kunskap om evangeliet och följaktligen inte kunde uppfylla dess fordringar eller ta del av dess möjligheter. (Se L&F 128:9, 15.)

Kyrkans utomordentliga organisation utformades av Joseph Smith i enlighet med uppenbarade direktiv, och ingen förändring eller bearbetning av denna organisation kommer någonsin ifråga utan rannsakan av de uppenbarelsen som profeten mottog.

Även välfärdsprogrammet, som vissa är böjda att betrakta som något ganska nytt, grundas på och genomförs noga efter de principer som utformades av Joseph Smith under kyrkans första tid. Detta gäller också hemaf-
tonsprogrammet, vilket bara är en utvidgning

av en tidigare uppenbarelse om föräldrarnas ansvar att uppfostra sina barn i "ljus och sanning". (L&F 93:40)

Förkunnandet av en profet

En gång under en flygtur pratade jag med en ung man som satt bredvid mig. Vi hoppade från ett ämne till ett annat, och kom sedan in på religion. Han sade att han hade läst en hel del om kyrkans medlemmar och funnit mycket som han tyckte om i deras sedvänjor. Han hade emellertid klart förutfattade meningar om berättelsen om kyrkans ursprung och särskilt när det gällde Joseph Smith. Han var en aktiv anhängare av en annan organisation, och när jag frågade var han hade fått sina upplysningar ifrån, antydde han att han fått dem genom sin egen kyrkas tidskrifter. Jag frågade vilket företag han arbetade för. Han svarade stolt att han var försäljare åt ett internationellt dataföretag. Jag frågade då om han tyckte det skulle vara rättvist mot hans kunder om de fick reda på kvaliteten på dess produkter från en representant för ett av dess ledande konkurrenter. Han svarade leende: "Jag tror jag förstår vad det är du vill säga."

Jag tog upp Läran och förbunden ur min väska och läste de ord som Herren uttalade genom Joseph Smith, ord som är källan till de praktiska utövanden som min vän hade kommit att beundra hos oss, samtidigt som han avfärdade mannen genom vilken de framkommit. Innan vi skildes åt gick han med på att läsa den litteratur jag skulle skicka honom. Jag lovade att om han ville göra detta under bön, så skulle han få veta sanningen, inte endast om de lärosatser och tillämpningar som intresserade honom, utan också om mannen genom vilka de blivit introducerade. Jag bar sedan mitt vittnesbörd om min övertygelse om Joseph Smiths

profetiska kallelse. Det barn som föddes för 200 år sedan denna månad under enkla omständigheter på landsbygden i Vermont var förutordinerat till att bli en stor ledare i uppfyllandet av vår Faders plan för sina barn på jorden.

Vi dyrkar inte profeten. Vi dyrkar Gud vår evige Fader och den uppståndne Herren Jesus Kristus. Men vi erkänner profeten, vi förkunnar honom, vi respekterar honom, vi vördar honom som ett medel i den Allsmäktiges hand att i förening med prästadömet, varigenom myndigheten från Gud utövas i kyrkans angelägenheter och till hans folks välsignelse, ha återupprättat det gudomliga evangeliets forntida sanningar på jorden.

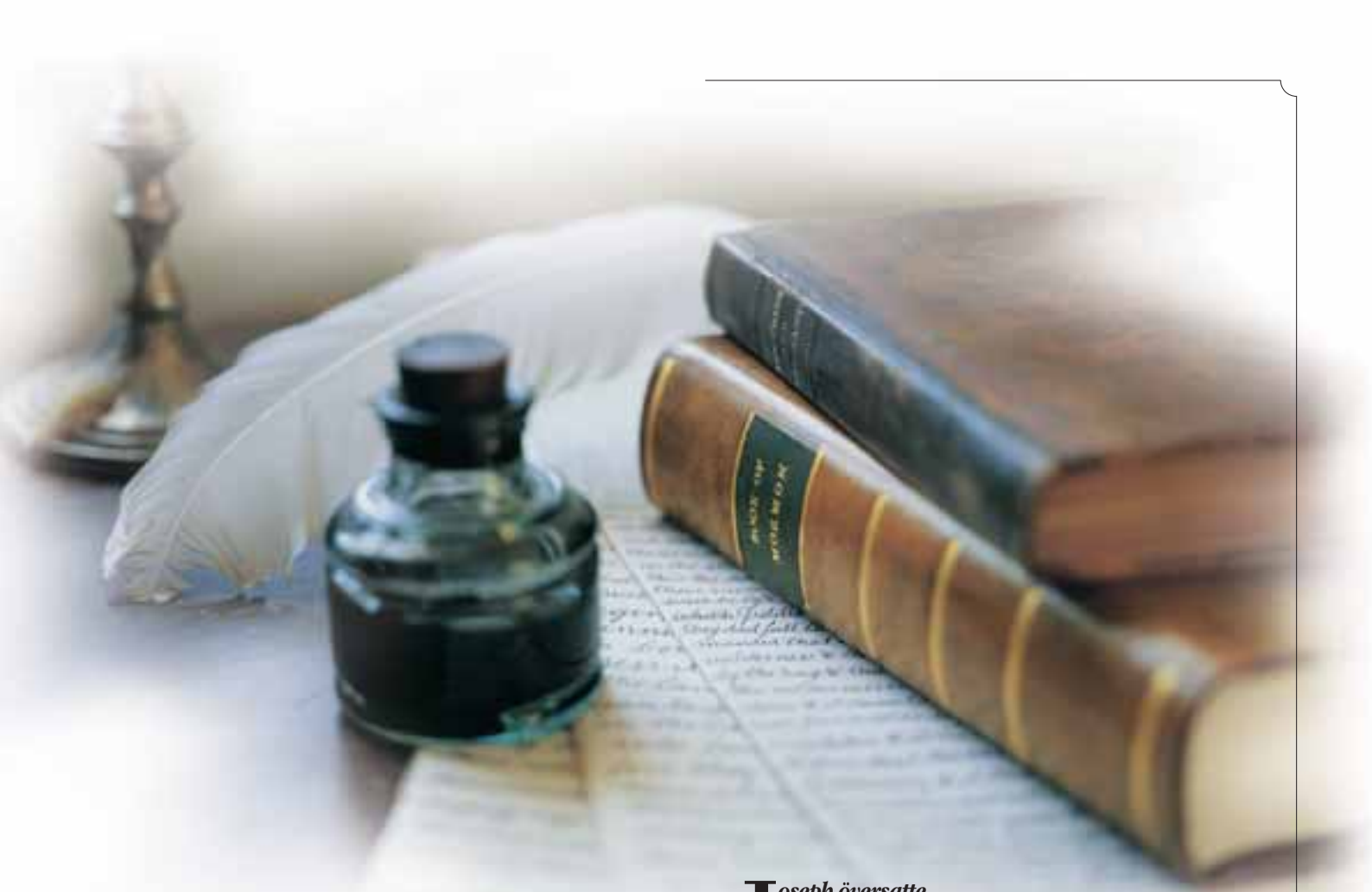
Berättelsen om Josephs liv är berättelsen om ett underverk. Han föddes i fattigdom. Han uppfostrades under motgångar. Han drevs från plats till plats, falskeligen anklagad, olagligt fängslad. Han mördades vid trettioåttå års ålder. Ändå åstadkom han under dessa tjugo korta år före sin död vad ingen annan lyckats åstadkomma under en

hel livstid. Han översatte och publicerade Mormons bok, ett verk som sedan dess har översatts till en mängd språk och som miljoner människor över hela jorden godtar som Guds ord. De uppenbarelser han mottog och andra verk som han producerade betraktas också som heliga skrifter av dessa miljoner. Det totala antalet boksidor uppgår till dubbelt så många sidor som hela Nya testamentet i Bibeln har, och allt detta kom från en enda man under en tidrymd av några få år.

Under samma period grundade han en organisation som i mer än 175 år har trotsat varje motstånd och svårighet, och som är lika effektiv när det gäller att leda ett världsomfattande medlemsantal på 12 miljoner i våra dagar, som den var år 1830 när det bara fanns 300 medlemmar i kyrkan. Det finns skeptiker som sökt en förklaring till denna storartade organisation och menat att den är en följd av den tidsålder Joseph Smith levde i. Jag hävdar att denna organisation var lika säregen, unik och enastående då som den är i dag. Den var inte

VI DYRKAR INTE PROFETEN JOSEPH. MEN
VI RESPEKTERAR HONOM, VI VÖRDAR HONOM
SOM ETT MEDEL I DEN ALLSMÄKTIGES
HAND ATT I FÖRENING MED PRÄSTADÖMET
HA ÅTERUPPRÄTTAT DET GUDOMLIGA
EVANGELIETS FORNTIDA SANNINGAR
PÅ JORDEN.

en produkt av sin tid. Den kom som en uppenbarelse från Gud.

Odödlighet och evighet

Joseph Smiths syn om människans odödliga natur sträcker sig från en tillvaro före födelsen till evigheterna bortom graven. Han lärde att frälsningen är universell så till vida att alla människor får ta del av uppståndelsen genom Frälsarens försoning. Men bortom denna gåva finns kravet på lydnad mot evangeliets principer och löftet att det medför lycka i detta liv och upphöjelse i det tillkommande.

Inte heller var det evangelium han förkunnade begränsat till att bara gälla hans egen och framtida generationer. Joseph Smiths sinne, väglett av himlens Gud, omfattade alla människor i alla släktled. Både levande och döda måste få möjlighet att ta del av evangeliets förrättningar.

Petrus förkunnade för länge sedan: "Ty avsikten med att evangeliet predikades också för dem som nu är döda, var att de visserligen skulle dömas kroppsligen som människor döms, men leva andligen, liksom Gud lever." (1 Pet 4:6) När det gäller de döda måste det finnas ställföreträdande arbete

Joseph översatte och publicerade *Mormons bok, ett verk som sedan dess har översatts till en mängd språk och som miljoner människor över hela jorden godtar som Guds ord.*

om de ska kunna dömas som människor i köttet. Och för att åstadkomma detta måste de identifieras. Därav det stora släktforskningsprogrammet i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det upprättades inte för utförandet av

en hobby utan för att fullfölja Guds eviga syften.

Under den 20-årsperiod som föregick Joseph Smiths död påbörjade han ett program som skulle föra evangeliet till jordens nationer. Jag beundrar den frimodighet som han gick framåt med. Till och med under kyrkans allra första dagar, i en tid av kraftigt motstånd, kallades män att lämna hem och familjer för att resa över haven och förkunna Jesu Kristi evangeliums återställelse. I sitt sinne såg profeten hela jorden framför sig.

Under våra generalkonferenser två gånger om året samlas medlemmar i Nord-, Central- och Sydamerika, på Brittiska öarna och i Afrika, i Europas nationer, på Stilla havets öar och kontinenter och i Asiens fornlådriga länder.

De utgör uppfyllelsen av den syn som Joseph Smith, Guds profet, såg. Han var verkligen en mäktig siare som såg denna dag och ännu härligare dagar som ska komma då Herrens verk drar fram över jorden.

Dessa storartade framgångar skulle förvåna de män som med svartmålad ansikten i ett fegt angrepp sköt och dödade den värnlösa profeten en kvalmig junidag 1844. De skulle förvåna guvernör Thomas Ford från staten Illinois, som hade gett sitt hedersord på att han skulle beskydda profeten och sedan överlämnade honom i den skoningslösa pöbelns våld. Det var samme Thomas Ford som i sin historia kom fram till att Joseph Smith "aldrig lyckades upprätta ett system som kunde få någon bestående framgång i framtiden". (Citerad i B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:347.)

Det är samme Thomas Ford som i dag ligger begravnen på en begravningsplats i Peoria, Illinois, och som på det hela taget är glömd, medan den man han betraktade som misslyckad är ihågkommen med tacksamhet över hela jorden.

Pris åt den man

När jag var en pojke på 12 år tog min far med mig till ett präststämmomöte i staven där vi bodde. Jag satt på bakersta raden medan han, i egenskap av stavsprent, satt på förhöjningen. I början av detta möte, som var det första i sitt slag jag någonsin deltagit i, reste sig 300 eller 400 män upp. De hade skiftande bakgrund och olika yrken, men de hade alla samma övertygelse i sitt hjärta, och utifrån denna sjöng de tillsammans dessa underbara ord:

*Pris åt den man som av Herren blev utvald,
smord till profet genom Frälsarens ord.
Heliga, furstar och folk skola vörda
yttersta tidens profet på vår jord.
("Pris åt den man", Psalmer, nr 16)*

Något hände inom mig när jag hörde dessa trosvisna män sjunga. I mitt unga hjärta ingöts en vetskaper, som nedlagts där av den Helige Anden, att Joseph Smith verkligen var den Allsmäktiges profet. Under de många år som gått sedan dess, år under vilka jag har läst mycket av hans ord

och verk, har denna vetskaper vuxit sig starkare och ännu mer viss. Jag har haft privilegiet att på kontinenter norrut och söderut, österut och västerut vittna om att han är en Guds profet, en mäktig tjänare och ett mäktigt vittne om Herren Jesus Kristus.

*Stor är hans ära, oändlig hans fullmakt.
Evigt, för evigt han nycklarna bär.
Ädel och trofast Guds rike han grundlagt.
Krönt bland de forna profeter han är.
(Psalmer, nr 16)*

Det vittnesbördet bekräftar jag på nytt i hans namn som Joseph Smith var ett vittne om och som också jag är ett vittne om, ja Herren Jesus Kristus. ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Visa en bild av profeten Joseph Smith och be familjemedlemmarna säga vad de vet om honom. Gör en lista av svaren. Jämför listan med vad president Hinckley säger i den här artikeln. Diskutera hur familjemedlemmarna kan få mer kunskap om profeten och hans lärdomar. Du kanske vill uppmana familjemedlemmarna att planera en särskild familjeaktivitet den 23 december för att fira Joseph Smiths 200-årsdag.

2. Be familjemedlemmarna berätta om upplevelser de haft när de har talat med andra om profeten Joseph Smith. Läs om president Hinckleys upplevelser. Överväg att öva på vad en medlem kan säga när någon frågar om Joseph Smith.

3. Läs eller sjung "Pris åt den man" (*Psalmer*, nr 16) och läs president Hinckleys vittnesbörd i slutet av artikeln. Uppmana familjemedlemmarna att skriva ner eller berätta om tankar och känslor de har angående profeten Joseph Smiths liv och mission.

1 ➤

13 december: Profeten Jesaja förutsade och vittnade om Frälsarens gudomliga mission och födelse i Jesaja 7:14–15; 9:6–7; 53.

2 ➤

14 december: Nephi såg i en syn Frälsarens födelse och verksamhet före och efter korsfästelsen. Läs Nephis berättelse i Första Nephi 11:9–33; 12:4–8.

3 ➤

15 december: Kung Benjamin vittnade om Frälsarens ankomst i Mosiah 3:1–12, 20–21.

4 ▼

16 december: Den lamanitiske profeten Samuel profeterade för de onda nephi-terna om Kristi födelse och död i Helaman 14.

12

24 december: Läs och begrunda "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd". Det hittar du på www.lds.org, i *Vägledning för de unga* (2001), eller i aprilnumret 2000 av *Liahona*. Skriv ner ditt vittnesbörd i din dagbok.

RÅD OCH FÖRSLAG

12

DAGARS LÄSNING FÖRE JUL

Du kan göra den här julen speciell genom att lära dig mer om Frälsaren. Här är några skriftställen som kan vara till hjälp. Läs ett varje dag, tolv dagar före jul.

5 ▼

17 december: Läs profeten Joseph Smiths vittnesbörd om Frälsaren i L&F 76:19–24, 40–42.

11 ▲

23 december: Kvällen före Frälsarens födelse bad Nephi till förmån för sitt folk som skulle dödas av onda människor. Läs Herrens svar och uppfyllelsen av profeten Samuels profetia i Tredje Nephi 1:9–22.

6 ▼

18 december: Profeten Alma vittnade om Frälsaren och kraften i hans försoning i Alma 7:7–13.

10 ▲

22 december: Läs Matteus uppteckning om Frälsarens födelse i Matteus 1:18–25; 2.

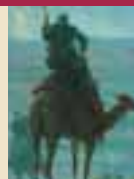

21 december: Läs Markus uppteckning om Frälsarens dop och verksamhet i Markus 1–2:13.

8

20 december: Läs Lukas uppteckning om Frälsarens födelse och barndom i Lukas 2.

7

19 december: Läs om Marias och Elisabets upplevelser i Lukas 1.

Alltid

minnas honom

ÄLDSTE HENRY B EYRING

i de tolv apostlarnas kворum

I varje sakramentsmöte används ordet *alltid* i ett förbund, ett heligt löfte som du avger till Gud. Detta är vad du hör, uppläst av Guds bemyndigade tjänare: "Att de äro villiga att påtaga sig din Sons namn och *alltid* minnas honom samt hålla de bud han givit dem, så att de *alltid* må hava hans Ande hos sig." (L&F 20:77; kursivering tillagd.)

Du lovar att "alltid minnas honom". Du likasom jag kanske har undrat varför han använde ordet *alltid*, med tanke på hur jordelivet gestaltar sig för oss. Du vet av erfarenhet hur svårt det är att medvetet tänka på en viss sak hela tiden.

Jag har inte visdom nog att känna till alla hans syften med att ge oss ett förbund att alltid minnas honom. Men jag känner till ett. Det är för att han vet allt om de mäktiga krafter som påverkar oss och likaså vad det innebär att vara människa.

Motstridande krafter

Du och jag kan se hur de två stora motstridande krafterna omkring oss ökar i styrka. Den ena är rättfärdighetens kraft. Guds tempel, till exempel, byggs nu över hela jorden i en omfattning som för bara några år sedan skulle ha varit otänkbar. Antalet missionärer och nya platser som de kallas till förändras så

snabbt att jag lärt mig att inte försöka ange varken antal eller platser, eftersom min kunskap är föråldrad.

Som alltid har varit fallet, så finns det en motsatt kraft. Det är syndens kraft, och den ökar synbart. Jag ska inte försöka ge några exempel. Det ni ser i media och i människors liv omkring er ger tillräckligt med tragiska exempel. Och även egna erfarenheter måste säkert få er att känna den skrämmande ökningen av toleransen för och till och med uppmuntran av syndens makt att förgöra och plåga.

Mästaren förutser inte bara den växande styrkan i dessa motarbetande krafter, han vet också vad det vill säga att vara dödlig. Han vet hur det är när livets omsorger tynger oss. Han vet att vi ska äta vårt bröd i vårt anletes svett och vilka bekymmer, omsorger och även sorger som kommer av befallningen att föra barn in i världen. Och han vet att de prövningar vi ställs inför och vår mänskliga förmåga att bemästra dem går upp och ner.

Han känner till de misstag vi så lätt gör: att underskatta de krafter som påverkar oss och att lita alltför mycket till vår mänskliga styrka. Därför erbjuder han oss förbundet att "alltid minnas honom" och uppmaningen att alltid be (se 3 Nephi 18:18) så att vi sätter vår lit till honom, vår enda trygghet. Det är inte svårt att veta vad vi ska göra. Själva svårigheten att

Vi är lovade att om vi *alltid* kommer

ihåg honom och håller hans bud, ska vi alltid ha hans Ande hos oss.

alltid minnas och alltid be är en sporre vi behöver för att kämpa hårdare. Faran ligger i att skjuta upp eller driva med strömmen.

Gå framåt andligen

Mitt budskap är en vädjan, en varning och ett löfte: Jag vädjar till er att göra de enkla saker som för er framåt andligen.

Börja med att minnas honom. Ni kommer ihåg det ni vet och vad ni älskar. Frälsaren gav oss de heliga skrifterna som profeterna betalat för med en summa vi inte kan mäta, så att vi skulle kunna lära känna honom. Fördjupa er i dem. Bestäm er nu för att läsa mer och effektivare än ni någonsin gjort tidigare.

För flera decembrar sedan lärde jag mig återigen vilken kraft som kommer av att arbeta hårdare på att få skrifterna att öppna sig för våra hjärtan. Det började med att jag lade märke till skrifterna som tillhörde en man som satt bredvid mig på ett möte. Jag såg att han hade markerat dem, liksom jag hade gjort, men på ett annat sätt. Han hade satt färgade klisterlappar i kanten på sidorna, i färger som motsvarade understrykningarna så att han kunde studera alla skriftställen som var till hjälp för honom i ett visst ämne.

Inom en dag hade jag köpt ett billigt exemplar av skrifterna. Men det tog åtskilliga dagar, och åtskilliga böner, innan jag visste vilka ämnen som skulle öppna skrifterna på nytt för mig. Jag valde de ämnen som skulle undervisa mig om mitt kall att vara ett vittne om Jesus Kristus. Det första ämnet var vittnesbördet om att Jesus Kristus är Guds Son, nästa att han har uppstått och det tredje att han är kyrkans överhuvud.

Jag vill nu inte uppmana dig att köpa en ny uppsättning av skrifterna, och inte heller att skaffa färgade klisterlappar och färgpennor eller att välja samma ämnen som jag valde. Men jag vädjar till dig att återvända till skrifterna på ett sätt som öppnar ditt sinne och hjärta för att ta emot undervisning.

Många av skriftställerna har blivit välbekanta för oss. Ändå hade det jag vet om Frälsaren och det jag känner för honom berikats på bara några få veckor.

Jag började läsa mer målinriktat. Det kanske berodde på att det var jul. Kanske var det för att jag alltid ville minnas honom. Men jag fann mig dragen till berättelserna om hans födelse. Återigen läste jag hans ord som talades av en profet som hette Nephi och som är upptecknade i Mormons bok och är så välkända för oss alla. Ändå kändes de nya för mig:

”Se, jag kommer till mina egna för att uppfylla allt, som jag uppenbarat för människobarnen från världens grundläggning och för att göra både Faderns och Sonens vilja — Faderns angående mig, och Sonens angående min

kropp. Se, tiden är inne, och i natt skall tecknet givas.

Och det begav sig, att de ord, som kommo till Nephi, blevo uppfyllda såsom de talats, ty se, vid solnedgången blev det ej mörkt, och människorna blevo förvånade, när natten kom och det icke var mörkt.” (3 Nephi 1:14–15)

Senare såg jag i mitt sinne och kände jag, som aldrig förr, uppfyllelsen av lamaniten Samuels profetia att solen skulle gå ner utan att det blev mörkt. (Se Helaman 14:3–4.) Jag såg det vid hans födelse, som om jag befann mig bland folket i dessa löftets länder. Och jag såg det som det kommer att vara när han kommer för att i uppstånden härlighet stå på Oljeberget. Mörkret skingras när den utlovade Messias kommer med läkedom under sina vingar. I vetskap om hur mycket jag behöver denna läkedom, vill mitt hjärta nästan brista av glädje och kärlek till honom vid tanken på det ljuset. Jag tror att jag aldrig mer kommer att kunna se en ny dags gryning, då solen förjagar mörkret, utan att den synen framkallar kärleken i mitt hjärta till honom.

En varning

Jag måste till min vädjan lägga en varning. Du har rätten och förpliktelsen att välja själv. Du kan utforska skrifterna

eller låta bli. Du kan välja att arbeta tillräckligt hårt, att begrunda och lyda hans bud, så att den Helige Anden kan vara din följeslagare. Då kommer du att lära känna Frälsaren bättre och bättre, och ditt hjärta kommer att svälla av kärlek till honom. Eller också kan du välja att skjuta upp det. Du kan välja att driva med strömmen och tro att det du redan gjort räcker för dig.

Min varning är helt enkelt en fråga om orsak och verkan. Jesus Kristus är världens ljus och liv. Om vi väljer att inte närma oss honom, finner vi att vi har avlägsnat oss.

”Ty jag, Herren, kan icke se på synd med den allra minsta grad av överseende.

Dock skall den, som omvänder sig och håller Herrens bud, få förlåtelse.

Men ifrån den, som icke omvänder sig, skall det ljus borttagas, som han har fått, ty min Ande skall ej alltid sträva med människan, säger Härskarornas Herre.” (L&F 1:31–33)

Vi är lovade att om vi alltid kommer ihåg honom och håller hans bud, ska vi ha hans Ande hos oss. Denna våra fötters lykta lyser svagare om vi väljer att skjuta upp det eller driva med strömmen.

Löften

Nu till de säkra löften. Om du först och främst låter ditt hjärta dras till Frälsaren, till att alltid minnas honom, och om du närmar dig vår himmelske Fader i bön, så har du satt på dig din andliga rustning. Du är beskyddad mot högmod eftersom du vet att eventuell framgång inte kommer av mänsklig styrka. Och du är beskyddad mot de tankar som kommer över oss att vi är för svaga, för oerfarna, för ovärdiga att göra det vi kallas av Gud att göra för att tjäna och hjälpa till att frälsa hans barn. Vi

har i vårt hjärta fått den förvisning som beskrivs i Moroni: ”Kristus sade sannerligen till våra fäder: ’Om I haven tro, kunnen I göra allt som är tjänligt för mig.’” (Moroni 10:23)

Det finns ännu ett säkert löfte. Det är detta: Oavsett om du väljer att hålla ditt förbund att alltid minnas honom eller inte, så kommer han alltid ihåg dig. Jag vittnar om att Jesus Kristus, född i Betlehem, var och är Faderns Enfödde, Guds Lamm. Han valde redan före jordens grundläggning att vara din Frälsare, min Frälsare och Frälsaren för alla vi någonsin kommer att känna eller träffa. Jag vittnar om att han uppstod och att vi tack vare hans försoning kan bli rena genom vår tro på att lyda evangeliets lagar och ta emot dess förrättningar.

Jag lovar dig att du kommer att känna den Helige Andens inflytande påverka ditt hjärta då du utforskar skrifterna med ny målmedvetenhet och då du ber uppriktigt. Härigenom kommer du att få förvisningen att Gud lever, att han besvarar böner, att Jesus är den levande Kristus och att han älskar dig. Och du kommer att känna din kärlek till honom växa. ■

Från KUV:s brasafton vid Brigham Young-universitetet den 3 januari 1999.

Jag vill nu inte uppmana dig att köpa en ny uppsättning av skrifterna, och inte heller att skaffa färgade klisterlappar och färgpennor eller att välja samma ämnen som jag valde. Men jag vädjar till dig att återvända till skrifterna på ett sätt som öppnar ditt sinne och hjärta för att ta emot undervisning.

Den riktiga julen

Howard W Hunter föddes i Idaho den 14 november 1907 som son till Nellie Marie Rasmussen och John William Hunter. Han ordinerades till apostel den 15 oktober 1959 och blev president för kyrkan den 5 juni 1994. Han avled den 3 mars 1995.

Den riktiga julen kommer till den som har tagit emot Kristus i sitt liv som en rörlig, dynamisk och vitaliserande kraft.

PRESIDENT HOWARD W HUNTER
(1907–1995)

Kyrkans fjortonde president

Julen är en hektisk tid. Gator och affärer är fulla av människor som gör sina sista-minuten-förberedelser. Trafiken på motorvägarna tättnar, flygplatserna är överfulla — hela kristenheten verkar komma till liv med musik, ljus och festliga dekorationer.

En författare har sagt:

”Av alla högtider finns det ingen annan som så fullkomligt uppfyller det mänskliga hjärtat eller framkallar så många högstämda känslor. Tankarna, minnena, hoppet och traditionerna som hör samman med julen har både med gamla och nationella seder att göra, och med barndomen eller hög ålder. De omfattar de religiösa, sociala och patriotiska sidorna av vår natur. Järneks- och mistelkvistarna tillsammans med granriset, seden att ge julklappar till dem vi älskar, julgranen, skrockfullheten i samband med jul-tomten, allt detta i kombination gör julen till den mest efterlängtrade, universella och

ur alla synvinklar viktigaste högtiden som människan känner till.” [Clarence Baird, ”The Spirit of Christmas”, *Improvement Era*, dec 1919, s 154]

Julens ursprung

Julen är full av traditioner och dess rötter går långt tillbaka i historien. Högtiden har sitt ursprung i hednisk dyrkan som inleddes långt före kristendomen. Guden Mitra dyrkades av de forntida arierna, och denna dyrkan spred sig gradvis till Indien och Persien. Mitra var först det himmelska ljusets gud av de strålande himlarna och dyrkades senare under romarrikets tid som en solgud — *Sol Invictus Mithra*.

Under första århundradet [före] Kristus gjorde Pompejus en del erövringar längs södra kusten av Cilicien i mindre Asien, och många av dem som togs tillfånga under dessa krigshandlingar fördes som fångar till Rom. Härigenom introducerades den hedniska dyrkan av Mitra i Rom, för fångarna spred religionen bland de romerska soldaterna. Denna dyrkan blev populär, särskilt i de romerska arméernas led. I dag kan vi finna Mitras helgedomar i stadsruinerna av det vittomfattande romarriket. Mitradyrkan blomstrade i romarriket och blev den främsta konkurrenten till kristendomen

i kampen
om folkets religiösa tro.

En festlig högtid för dyrkarna av solguden inträffade omedelbart efter vintersolståndet, den kortaste dagen på året — när solen står stilla efter sin årliga nedgång över södra hemisfären. Början till uppgången från denna låga punkt ansågs vara Mitras återfödelse, och romarna firade hans födelse den 25 december varje år. Denna högtid kännetecknades av stor munterhet — festivaler och fester hölls, gåvor gavs till vänner och bostäder dekorerades med granris.

Gradvis
fick kristendomen
övertag över
mitraismen, som hade varit dess
största konkurrent, och festivalda-
gen då Mitras födelse firades bör-

jade användas av de kristna för att fira minnet av Kristi födelse. Den hedniska soldyrkan som var djupt rotad i den romerska kulturen ersattes av en av kristendomens största festivaler. Julen har för oss blivit en dag av tacksägelse och glädje — en dag av munterhet och välvilja mot andra människor. Även om den har en jordisk association och betydelse så är innebörden gudomlig. Den forntida kristna högtiden har fortlevt genom århundradena.

Julens innebörd i dag

Hur ser man på julen i dag? Legenden om jultomten, julgranen, glittret, misteln och julklapparna — allt detta ger en speciell anda åt dagen vi firar, men julens sanna anda går mycket djupare än så. Vi finner den i Frälsarens liv, i de principer han undervisade om, i hans försonings-offer — vilka blir vårt stora arv.

För många år sedan kom första presidentskapet med följande anmärkningsvärda uttalande:

”Julen är för kyrkans medlemmar både minnesrik och profetisk — en påminnelse om två stora och högtidliga händelser, som universellt betraktas som de mäktigaste och underbaraste händelserna i människorasens historia. Dessa händelser var [förutordinerade] att äga rum på denna planet innan den skapades. En av dem var Frälsarens ankomst i tidens mitt då han skulle dö för världens synd. Och den andra är den uppståndne och förhärligade Återlösarens ankomst när han ska regera på jorden som konungarnas Konung.” [“What Christmas Suggests to a Latter-day Saint,” *Millennial Star*, 2 jan 1908, s 1]

I Paulus korta brev till galaterna visar han stor oro för deras uppenbara brist på tro och för att de övergett hans undervisning angående Kristus. Han skrev till dem: ”Det är bra att vara ivrig för det som är gott, det gäller alltid, och inte bara när jag är hos er. Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder, tills Kristus har tagit gestalt i er.” (Gal 4:18–19) Med andra ord sade Paulus att han led av smärta och oro tills Kristus ”tog gestalt” i dem. Det är ett annat sätt att säga att man är ”i Kristus” så som uttrycket upprepade gånger används av Paulus i hans brev.

Det är möjligt för Kristus att födas i en människas liv, och när det verkligen händer är människan ”i Kristus” — Kristus har tagit ”gestalt” i henne. Detta förutsätter att vi välkomnar Kristus i vårt hjärta och gör honom till det viktigaste i vårt liv. Han är inte bara en allmän sanning eller ett historiefaktum, utan alla människors Frälsare,

överallt och alltid. När vi strävar efter att bli kristuslika, tar han ”gestalt” i oss. Om vi öppnar dörren kommer han in. Om vi söker hans råd så ger han oss råd. För att Kristus ska ta ”gestalt” i oss måste vi tro på honom och på hans försoning. Att ha en sådan tro på Kristus och hålla hans bud är inget som binder oss. Tvärtom blir vi fria genom det. Fridsfursten väntar på att få ge oss sinnesfrid, vilket kan göra var och en av oss till en kanal för denna frid.

Den riktiga julen kommer till den som har tagit emot Kristus i sitt liv som en rörlig, dynamisk och vitaliserande kraft. Julens sanna anda finns i Mästarens liv och mission. Jag fortsätter med det som författaren beskriver som julens sanna anda:

”Det är en önskan att uppoffra sig för andra, att tjäna och att ha en känsla av universellt broderskap. Det är en villighet att glömma vad vi har gjort för andra och bara minnas vad andra har gjort för oss, att inte bry sig om vad världen är skyldig oss utan

bara tänka på ... de plikter som ligger framför oss och den möjlighet vi har att göra gott och hjälpa våra medmänniskor i förgrunden — att se att våra medmänniskor är lika bra som vi, och försöka se bakom deras ansikten, in i deras hjärtan — att stänga vår bok med klagomål mot universum och se oss omkring efter en plats där vi kan så några frön av lycka och gå därifrån osedda.” [*Improvement Era*, dec 1919, s 155]

I sin begrundan över juletiden skrev James Wallingford följande ord:

Julen är inte en dag eller en tid, utan ett hjärtats och sinnets tillstånd.

*Om vi älskar vår nästa som oss själva,
om vi i våra rikedomar är fattiga i anden och i vår
fattigdom är rika i nåd,
om vår kärlek inte yvas över sig själv, utan är tålig
och mild,*

När vi strävar efter att bli kristuslika, tar han ”gestalt” i oss. Om vi öppnar dörren kommer han in. Om vi söker hans råd så ger han oss råd.

*om vi, när vår broder ber om ett stycke bröd, ger av
oss själva i stället,
om varje dag gryr i en möjlighet och avslutas i en
prestation, om än aldrig så liten —
då är varje dag en juledag och julen är alltid nära.*
[Charles L Wallis, red, *Words of Life* (1966), s 33]

En klok man har sagt:

”Det mest anmärkningsvärda med julen är dess tillämp-
lighet. Den hör hemma i varje tidsålder och passar in i
varje livsmönster. Den är inte bara en förtjusande berättelse som återgavs en gång, utan för evigt modern. Den är rösten som ropar i vildmarken. Den är lika meningsfull i vår tid som den var natten för länge sedan när herdarna följde stjärnans ljus till krubban i Betlehem.” [Joseph R Sizoo, *Words of Life*, s 33]

Det har sagts att julen är till för barnen, men när bar-
naårens förtjusning mattas av och en förståndig mognad
tar dess plats, blir Frälsarens enkla
ord att ”det är saligare att giva
än att taga” (Apg 20:35)
till verklighet.

Utvecklingen från en hednisk högtid till ett kristet firande av
Kristi födelse i människornas liv är en annan slags mognad
som tillfaller den som har vidrörts av Jesu Kristi evangelium.

Hitta julens sanna anda

Om du önskar hitta julens sanna anda och ta del av dess
sötma, låt mig då ge dig ett förslag. Under jåktet inför den
festliga händelse som denna juletid är, ta dig då tid att vända
ditt hjärta till Gud. Kanske kan du under de tysta timmarna,
och på en tyst plats, och på dina knän — ensam eller till-
sammans med nära och kära — tacka för allt det goda som
kommit dig till del, och be att hans Ande ska få vara hos dig
medan du uppriktigt strävar efter att tjäna honom och hålla
hans bud. Han tar dig vid handen och infriar sina löften.

Jag vet att Gud lever. Jag vittnar
om hans Sons gudomlighet,
världens Frälsare, och jag uttrycker
min uppskattning för välsignelsen
att ha en levande Guds profet på
jorden. ■

*Från ett andligt möte vid Brigham
Young-universitetet den 5 december
1972; interpunktion, skrivning med
stor begynnelsebokstav och stavning
moderniserad.*

En familjs vittnesbörd om tionde

DON L SEARLE
Kyrkans tidningar

Vad menar Herren när han säger till dem som betalar tionde: "Jag ... kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er"? (Mal 3:10) En familj i San Salvador i El Salvador kan av egen erfarenhet berätta om de välsignelser som kommer.

När José Antonio Salazar och hans hustru Noemí blev medlemmar i kyrkan 1975 gjorde de sitt bästa för att undervisa sina barn om evangeliet genom ord och exempel. Deras dotter Cecelia Noemí växte upp och gick ut som missionär. Sedan gifte hon sig med en återvänd missionär, Luis Ricardo Arbizú. Luis som också växte upp i ett hem där man undervisade om lydnad mot evangeliet är för närvarande administrativ samordnare inom Kyrkans utbildningsverksamhet i San Salvador. Luis och Cecelia har två barn, Silvia Noemí, 17 år, och Luis Ricardo, 10 år.

José uttrycker sin tacksamhet för alla välsignelser som kommit dag för dag och som han tror är ett resultat av att trofast ha betalt tionde. "Vi har haft bröd varje dag", säger han. "Vi har inte saknat något." Han är tacksam för deras överlag goda hälsa. Han talar om välsignelsen och möjligheten att verka som tempeltjänare medan han och hans hustru bodde i Los Angeles i Kalifornien. "Vad mer kan jag begära av honom? Vad mer?"

Hans hustru Noemí säger att de inte bara har fått allt de har behövt, de har också haft medel och möjlighet att hjälpa andra. Hon tror att andliga möjligheter har kommit tack vare att de har följt tiondelagen och andra bud. "Det har varit en välsignelse att alltid ha en kallelse i kyrkan."

Svärsonen Luis Arbizú minns att hans mor hade

ett litet företag som sålde färdig mat. När hon slutade sälja på söndagar efter det att hon hade blivit medlem i kyrkan så välsignade Herren henne genom att jämna ut skillnaden. När Luis och Cecelia gifte sig hade han en mycket liten lön. Men kort efter det att han kallades att verka i stavspresidentskapet fick han en tre gånger så stor lön och hans hustru kunde sluta sitt arbete och stanna hemma.

Cecelia säger att när Herren säger att han ska öppna himlens fönster så tänker de flesta på materiella välsignelser. "De största behoven är inte materiella utan andliga", säger hon. En av hennes familjs välsignelser: "Våra barn är lydiga."

Luis Ricardo säger att som ett resultat av att betala tionde har hans egen familj aldrig saknat något. Han är tacksam för föräldrar som har varit föredömen i lydnad.

Silvia säger att genom att lyda tiondelagen och andra bud "har jag fått välsignelser i samband med mina studier. Jag känner att mitt vittnesbörd har stärkts mycket." Lydnaden, säger hon "har hjälpt mig att kraftfullt vittna om Jesus Kristus, och denna vilja stärker mitt framtida hem". ■

TIO PROCENT OCH HELA DITT HJÄRTA

**BETALA DITT TIONDE MED ETT VILLIGT HJÄRTA
OCH INTE BARA FRÅN PLÅNBOKEN.
(SE L&F 64:34.)**

EN PROFETS LIV

Väggen

Sharon, Vermont

Sharon, Vermont, kan med all rätt kallas återställsens vagga, återställelsen av Jesu Kristi evangelium, för det var här som Joseph Smith Jr föddes den 23 december 1805. Joseph som var Joseph Sr:s och Lucy Mack Smiths femte barn fick omsorg och kärlek medan han gradvis utvecklades till sin roll som profet för tidernas fullhets utdelning. (Se Ef 1:10.)

Joseph Sr och Lucy härstammade båda från New England-familjer. De flyttade ett flertal gånger mellan 1796 och 1816 inom Vermont och New Hampshire, där 10 av deras 11 barn föddes.

I West Lebanon i New Hampshire drabbades de av en tyfusepidemi. Den sjuårige Joseph Jr (längst till höger) fick en allvarlig infektion i sitt vänstra ben. Amputation verkade vara den enda lösningen efter två misslyckade operationer,

men Lucy insisterade på att läkarna skulle försöka igen. Den tredje operationen innebar att en del av benet var tvunget att brytas loss med hjälp av en tång.

Joseph fick genomlida en oerhörd smärta, men operationen lyckades.

Efter tre år med misslyckade skördar flyttade familjen Smith till Palmyra i New York 1816. Bland de få kvarvarande bevisen på familjen Smiths tid i Sharon i Vermont finns en stenbro som byggdes av några familjemedlemmar (infällt till höger) och spiselhällen från den ursprungliga stugan (infällt ovan).

På hundraårsdagen av profetens födelse invigde president Joseph F Smith (1838–1918) minnesstugan (infällt till vänster), som användes som informationscenter, och en granitobelisk (bakgrunden). Monumentet är 11,73 meter högt (38 1/2 fot), en fot för varje år av profetens liv. ■

BAKGRUND: FOTO WELDEN C ANDERSEN; DETALI FRÅN BRODER JOSEPH, AV DAVID LINDSLEY; INFÄLLT TILL VÄNSTER: FOTOGRAFI FÅR EJ KOPIERAS; INFÄLLT OVAN: FOTO WELDEN C ANDERSEN; JOSEPH SMITH SOM POJKE, AV THEODORE S GORKA

President Brigham Young (1801–1877) sade:

”Herren hade ögonen på [Joseph Smith], och på hans far, och på hans fars far, och på deras förfäder ända tillbaka till ... Adam. Han har följt denna släkt och detta blod då det har flutit från dess ursprung till födelsen av denne man. Han förutordinerades i evigheten till att presidera över denna sista evangelieutdelning.”¹

Joseph Smith lärde sig mycket av sina förfäder och sin uppväxt i New England, bland annat om hårt arbete, hängivenhet mot Gud och patriotism. Det här familjeträdet berättar lite mer om hans förfäder.²

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 96.
2. Denna information kommer från *Kyrkans historia i tidernas fullbordan* (2002), s 15–27.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, redigerad av Preston Nibley (1958), s 182.
4. Citerad i Richard Lloyd Anderson, *Joseph Smith's New England Heritage* (1971), s 112.
5. Se John Henry Evans, *Joseph Smith: An American Prophet* (1989), s 23–24; se också s 19–30.

1 Robert Smith

Robert var profetens farfars farfar. Han lämnade England som tonåring för att flytta till Amerika. Han kom till Boston 1638.

2 Mary French

Profetens farfars farmor Mary fick 10 barn. Hon och hennes make tillbringade största delen av sitt gifta liv i Topsfield i Massachusetts.

3 Samuel Smith Sr

Samuel föddes som son till Robert och Mary 1666. Han var känd som en ”gentleman” i upp-teckningarna om Topsfields stad och län.

4 Rebecca Curtis

Rebecca fick nio barn. Hennes första son var Samuel Jr.

5 Samuel Smith Jr

Samuel var välkänd som kristen, samhällsledare och understödjare av amerikanska frihetskriget.

6 Priscilla Gould

Priscilla dog när hon hade fått fem barn. Efter hennes död gifte sig Samuel med hennes kusin som sedan fostrade Priscillas barn.

9 Joseph Smith Sr

Joseph var en god man som trodde på Gud. Han träffade sin hustru Lucy i hennes brors affär i Tunbridge i Vermont och de gifte sig 1796. Flera gånger hade Joseph drömmar som förberedde honom för evangeliets återställelse och för att stödja sin son i hans kallelse. Lucy sade att han var ”den mest kärleksfulla kompanjon och ömsinte far som någonsin välsignats med förtroendet att ha en familj”.³

Han var en av de första som döptes efter det att evangeliet hade återställts och han blev kyrkans första patriark i denna tidsutdelning.

8 Mary Duty

Mary fick 11 barn. Hon flyttade med sin make från Massachusetts till Vermont för att leta efter ny åkermark. På senare år fick Mary ett starkt vittnesbörd om att hennes sonson var en profet. År 1836 begav sig Mary till Kirtland i Ohio för att förena sig med kyrkans andra medlemmar. Hon dog 10 år efter det att hon kommit dit.

Joseph Smiths

JOSEPH SMITH, AV ALVIN GITTINGS

7 Asael Smith

Asael föddes 1744 och var profetens farfar. Han valdes till många ämbeten under de 30 åren han bodde i Tunbridge i Vermont och var känd för sin samhällstjänst. Han trodde på en kärleksfull Gud och på ett liv efter döden. Han hade också ett vittnesbörd om Frälsaren. Asael förutsade att "Gud skulle uppväcka någon gren av hans familj som skulle vara till stor välsignelse för människosläktet".⁴

När Asael var gammal läste han Mormons bok. Och när han dog i slutet av 1830 visste han att Mormons bok var sann och att hans sonson var en profet.

10 Lucy Mack

Lucy kom till en insikt när hon var omkring 19 år att Kristi kyrka inte längre fanns på jorden. En gång när Lucy var mycket sjuk vädjade hon till Herren för sitt liv och lovade honom att hon skulle tjäna honom så gott hon kunde om han räddade henne. Hon hörde en röst som tröstade henne och fortsatte sedan söka efter en religion som skulle föra henne närmare Herren. Joseph Smith Jr var hennes femte barn och evangeliet som han återställde var svaret på hennes böner. Hon fick ett barn utan namn som dog kort efter födseln samt Alvin, Hyrum, Sophronia, Joseph, Samuel, Ephraim, William, Catherine, Don Carlos och Lucy.

16 Sarah Bagley

Sarah och hennes make tillbringade en stor del av sitt liv i Lyme i Connecticut. De fick 12 barn.⁵

15 John Mack

John var Joseph Smiths morfars farfar. När han var 16 år lämnade han Inverness i Skottland och anlände till New England 1669.

13 Ebenezer Mack

Ebenezer var John och Sarah Macks åttonde barn. Han och hans familj bodde på familjen Macks gård men hade det mycket svårt ekonomiskt där.

14 Hannah Huntley

Hannah gifte sig med Ebenezer när han var 30.

11 Solomon Mack

Solomon föddes 1732 och var bara fyra år när han sattes som lärling hos en bonde i närheten. Han var lärling tills han fyllde 21 år. Därefter tog han värvning i kriget mellan fransmän och indianer och var bland annat köpman, byggherre, sjökaptan och bonde. Han råkade ut för många olyckor under sitt liv. Bland annat träffades han av ett nedfallande träd. Senare i livet läste han Bibeln och blev omvänd till ett liv i tjänande och hängivenhet mot Gud.

Solomon dog några månader efter det att Joseph fått den första synen.

12 Lydia Gates

Lydia var lärare. Hon gifte sig med Solomon 1759 och lärde sina åtta barn, och förmodligen sin make, att läsa och skriva och hon undervisade också om religion.

Joseph Smith Jr

Profeten Joseph föddes den 23 december 1805, som den femte av elva barn. Joseph gifte sig med Emma Hale 1827. De fick 12 barn, bland annat två adopterade barn. Han led martyrdöden den 27 juni 1844. "Han har lämnat efter sig namn och rykte, vilka icke kunna utblottas. Han var stor i livet och stor i döden i Guds folks ögon." (L&F 135:3)

familjeträd

Frågor och svar

”Min vän säger att han skulle vara intresserad av att bli medlem i kyrkan om han bara inte behövde tro på berättelsen om Joseph Smith. Vad ska jag säga till honom?”

L I A H O N A

Vad skulle kyrkan vara utan Joseph Smith? Skulle vi ha prästadömet eller en profet i dag? Skulle vi ha Mormons bok, tempel, eviga familjer, nutida uppenbarelser eller kunskap om gudomens natur?

Det verkar som om din vän tycker om och tror på några av kyrkans principer. Påminn honom om att om han tror att kyrkan är god och kommer från Gud så måste Joseph Smith ha kallats av Gud. Utan profeten Joseph skulle vi inte ha kyrkan och dess välsignelser i vårt liv.

Förstår din vän avfallet och att det var nödvändigt att kyrkan, prästadömet och Jesu Kristi evangelium återställdes? Förstår han att kyrkan alltid har letts av profeter som Mose och Abraham? Om det är så, vittna då om att Joseph Smith var den profet som Herren talade om när han sade: ”Honom skall jag giva makt att frambära mitt ord” (2 Nephi 3:11) och att föra kyrkan ”ut ur dunklet och

När evangeliet finns på jorden leds kyrkan av en profet. Joseph Smith var den första nutida profeten.

Vi har fått många välsignelser tack vare Joseph Smiths arbete: han översatte Mormons bok, han fick uppenbarelserna i Läran och förbunden och prästadömet återställdes genom honom.

Att tro att dessa välsignelser kom från Gud hjälper oss veta att Joseph Smith var kallad av Gud.

Bär ditt vittnesbörd för din vän och uppmana honom att studera Mormons bok och Joseph Smiths skrifter och att be om dem.

mörkret, ja, den enda sanna och levande kyrka[n].” (L&F 1:30)

Ett annat bevis på Joseph Smiths gudomliga kallelse är Mormons bok. När din vän läser den kan han under bön ställa frågan: ”Skrev Joseph Smith Mormons bok eller översatte han den genom Guds kraft?” Herren sade att han gav Joseph Smith ”makt att översätta [Mormons bok]”. (L&F 1:29) Om Mormons bok är sann så är Joseph Smith en sann profet.

Din väns vittnesbörd kan stärkas av att höra andra personers vittnesbörd. Du kan inbjuda honom att träffa missionärerna om han inte redan har gjort det. Din vän kan läsa Joseph Smiths eget vittnesbörd i Joseph Smiths skrifter (i Den kostbara pärlan). Dessa vittnesbörd kan inbjuda Anden att bekräfta sanningen om Joseph Smiths upplevelse för din vän.

Inbjud slutligen din vän att be med tro, liksom Joseph gjorde. Om han uppriktigt söker sanningen så kommer han att få en bekräftelse av Anden.

LÄSARNA

Jag tror att vår kyrka existerar tack vare Joseph Smith och hans oerhörda syn av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Be för din vän, att hans hjärta ska vekna. Säg att han ska be av hela sitt hjärta. Gud hör honom och besvarar hans bön.

Katlyn Birdwell, 19 år, Naches församling,
Selah stav, Washington

De som väljer att bli medlemmar i denna kyrka måste ha ett starkt vittnesbörd om Joseph Smiths verk. Vi måste förstå att Jesu Kristi evangelium återställdes genom profeten Joseph Smith och att sanningen i kyrkan är baserad på hans första syn. För att hjälpa din vän föreslår jag att du bär ditt vittnesbörd om Joseph Smith och visar honom ett gott exempel på kärlek och vänskap.

Anna Lavrentyeva, 18 år, Tsentralny gren,
S:t Petersburg, S:t Petersburgs distrikt, Ryssland

Återställelsen av Jesu Kristi evangelium genom profeten Joseph Smith är den viktigaste delen av vår religion.

Utan den skulle den nödvändiga myndigheten att organisera Kristi kyrka inte finnas på jorden. Gud ändrar sig inte. Han har alltid kallat profeter och kommer att fortsätta kalla dem så att hans avsikter kan uppnås.

Stephan Cerqueira Levita, 18 år, Ilhéus centrala gren,
Itabuna stav, Brasilien

Joseph Smiths mission är en av grundstenarna i vårt vittnesbörd som medlemmar av kyrkan, för evangeliets återställelse kom till oss genom honom. Om den berättelsen är falsk så är vår kyrka falsk. Å andra sidan, om berättelsen är sann så betyder det att vår kyrka och dess lärdomar är sanna. En undersökare måste därför först acceptera berättelsen om Joseph Smith som sann innan han kan bli medlem i kyrkan.

Christina E Baliao, 21 år, Baguio universitetsförsamling, Baguio stav, Filippinerna

Gud använde en nutida profet till att återställa Kristi evangelium. Genom att göra det visade han oss återigen att han är densamma i dag, i morgon och för evigt.

Andreas Stokholm Baxter, 17 år, Ballerups församling, Köpenhamns stav, Danmark

Försök att bära ditt vittnesbörd om att Joseph Smiths berättelse är sann. Du kommer att bli förvånad över hur stor inverkan ett vittnesbörd kan ha på dina vänner. Uppmana din vän att läsa Joseph Smiths skrifter och sedan fråga Gud om de är sanna. Och om din vän tror att Mormons bok är Guds ord så måste Joseph Smiths berättelse vara sann. Joseph måste ha översatt Mormons bok med Guds kraft. Om din vän tror att kyrkans andra läror är sanna så innebär det att Joseph Smiths berättelse är sann.

Jordi Hunt, 13 år, Sugar City tredje församling, Sugar City stav, Idaho

Det är omöjligt att tro att det här är den sanna kyrkan utan att ha ett vittnesbörd om den första synen, om kyrkans återställelse och om Joseph Smith som en Guds profet. Om någon

tvivlar kan den personen fråga Gud, och han besvarar bönen som han har lovat i Jakobs brev 1:5 och Moroni 10:3-5.

Äldste Javier Pulido, 21 år, Floridamissionen Fort Lauderdale

”Vi förkunnar bestämt att Gud Fadern och hans Son, Herren Jesus Kristus, personligen visade sig för den unge Joseph Smith ...

All vår styrka vilar på sanningsbalten i denna syn. Antingen bände det eller så bände det inte. Om det inte bände är detta verk falskt. Om det bände är verket det viktigaste och underbaraste verket under himlarna.”

President Gordon B Hinckley, ”Vår tros underbara grund”, Liahona, nov 2002, s 80.

Vår tro på det återställda evangeliet är baserad på Joseph Smiths syn. Utan Joseph Smith skulle vi inte ha Mormons bok. Inte heller skulle vi ha kyrkan, för det var genom honom som Herren återställde kyrkan. Om din vän inte tror på det och inte har ett vittnesbörd om det så måste han be om det.

Fabiola Erlacher, 15 år, Linz-Urfahrs församling, Salzburgs stav, Österrike

Bär ditt vittnesbörd om Joseph Smith för din vän. Uppmana din vän att läsa berättelsen själv och be om den. Han kommer att få ett svar, liksom Joseph

Smith fick.

Rebecca Burk, 16 år, Globe första församling, Globe stav, Arizona

Liahonas och läsarnas svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv och är inte tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar tillsammans med namn, födelsedatum, adress, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med dina föräldrars skrivna tillåtelse att trycka fotot) till:

Questions & Answers 1/06

50 E. North Temple St., Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: cur-liahona-imag@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 januari 2006.

FRÅGA

”Mina föräldrar är skilda, och ibland känns det som om vi inte är en ’riktig’ medlemsfamilj eftersom vi inte är beseglade i templet. Jag börjar känna mig utanför i kyrkan. Vad ska jag göra åt dessa känslor?” ■

Gläd dig åt Jesu Kristi försoning

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Profeten Joseph Smith: "De fundamentala principerna i vår religion äro apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och åter uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himmelen. Allt annat, som tillhör vår religion, är endast tillägg till detta." (*History of the Church*, 3:30)

Hur gläder vi oss åt försoningen?

Romarbrevet 5:10–11: "Ty om vi, medan vi var Guds fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död, hur mycket säkrare skall vi då inte bli frälsta genom hans liv, när vi nu är försonade. Men inte bara det, utan vi gläder oss i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen."

President Heber J Grant (1856–1945): "Jag fröjdar mig över kunskapen om att Jesus är världens Återlösare, vår äldre broder, och att hans namn, och bara hans namn, är det enda namn under himlen varigenom vi får frälsning och kan återvända för att bo hos vår himmelske Fader och vår Frälsare, och tillsammans med

våra anhöriga som har gått före oss." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant*, s 222)

Äldste Neal A Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum: "Jesu enastående försoning är det största som skett i hela mänsklighetens historia! Den åstadkommer den universella uppståndelsen, den gör vår individuella omvändelse och förlåtelse möjlig ... Vi måste förändra våra tankar och sedan vårt uppträdande, till dess vi har omvänt oss från våra synder ... På detta sätt är omvändelsen en ständigt pågående process. Genom den behöver var och en av oss göra anspråk på försoningen för att få verklig befrielse, verklig förlåtelse och verkligt framåtskridande ... Nu återstår det för oss ... att försäkra [oss] om den storslagna försoningens välsignelser." ("Vittna om den storslagna och underbara försoningen", *Liabona*, apr 2002, s 7–8, 13)

Hur gör vi anspråk på försoningens välsignelser?

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum:

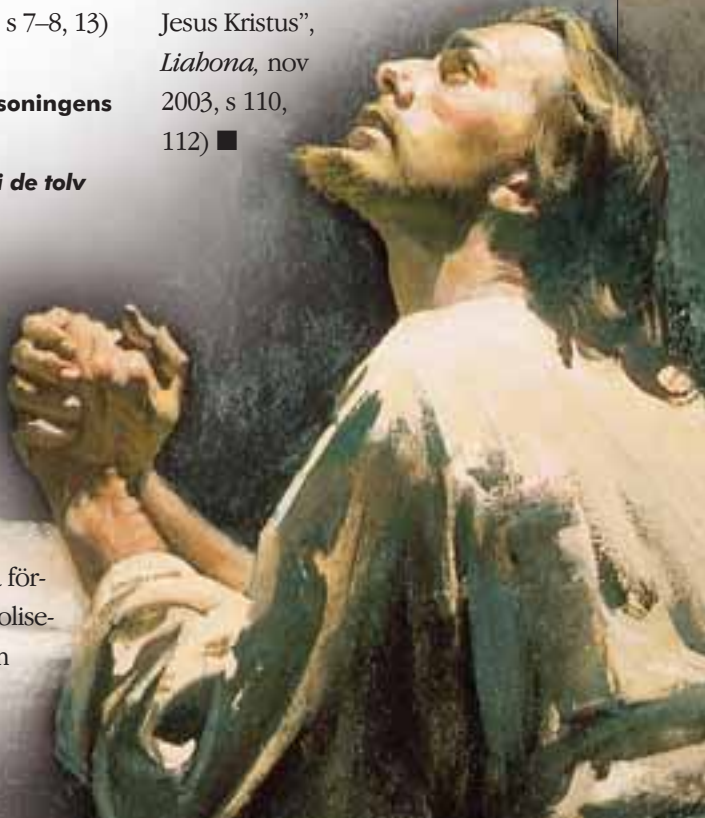

"Väsentliga förrättningar i evangeliet symboliserar försoningen. Dop genom

nedsänkning symboliserar Återlösarens död, begravning och uppståndelse. Genom att ta sakramentet förnyar vi dopförbunden och minns på nytt Frälsarens sargade kropp och blodet han utgöt för oss. Templets förrättningar symboliserar vår förlikning med Herren och beseglar familjer för evigt. Lydnaden mot de heliga förbund som ingås i templet gör oss värdiga det eviga livet." (Se "Försoningen", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 33.)

Anne C Pingree, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresident-skap:

"Det [är] viktigt att vi sätter Kristus främst i vårt liv. Vi behöver honom verkligen i dessa farofyllda tider! Han är källan till styrka och trygghet. Han är ljus. Han är liv. Hans frid 'övergår allt förstånd'. Som vår personlige Frälsare och Återlösare inbjuder han oss, en och en, med öppna armar att 'komma till honom' ... Jag vittnar om att han *alltid* är där med sina barmhärtiga, kärleksfulla armar utsträckta." ("Välj Herren Jesus Kristus", *Liabona*, nov 2003, s 110, 112) ■

Missionärsvälsignelser under de *gyllene åren*

*Äldre missionärer välsignar sig själva och människorna de tjänar —
och även sina barn och barnbarn därhemma.*

Välsigna farmor och farfar

Mark Crane

Det började med det första brevet vi fick av min mor. Hon och min far var alldeles nya missionärer i Floridamissionen Tallahassee. Hon berättade om en konferens de haft nyligen. När alla tog farväl av varandra efter mötena märkte hon att hennes kamrat var borta. Hon hörde män skratta och följde ljudet till ett klassrum. Där var en benbrottningsturnering i full gång som min pappa hade organiserat. "Jag kom precis

i tid", skrev hon, "för att se en 20-åring slänga över pappa mot andra sidan av rummet." Jag hade inte behövt oroa mig för att en mission kanske skulle göra pappa till en allvarlig gammal gentleman.

Medan jag läste brevet började jag upptäcka glädjen i och välsignelsen av att vara barn till missionärsföräldrar. När jag verkade som missionär som ung förstod jag väl att min familj tyckte om de brev jag skrev till dem. Men i den något själviska åldern insåg jag inte hur angelägen min familj var om min framgång eller hur många böner och hur mycket oro de ägnade åt min mission.

Nu var rollerna ombytta. Jag var glatt överraskad över att jag ivrigt sökte igenom posten varje dag på jakt efter missionärsnyheter. Jag slukade varje rad. Jag märkte snart att våra familjeböner blev mer enträgna. Våra barn sade inte längre bara "välsigna missionärerna". De sade i stället "välsigna farmor och farfar på deras mission".

När mina föräldrar kallades på sin första mission var de båda omkring 55 år och hade inte pensionerats.

**Äldste och syster Crane
(till höger) med en snart
döpt medlem och en
medlemsmissionär
(till vänster) som
hjälppte honom att
omvända sig.**

Men på grund av jordbrukets säsongsbetonade natur kunde de tillbringa vintern i Herrens tjänst. Så deras missionärskallelse var på sex månader. Det kändes som om dessa sex månader flög förbi.

Vilken chock det var att se dem när de kom hem. Mina föräldrar hade fått en ny styrka. Samma anmärkningsvärda förändringar som de flesta föräldrar ser i sina unga söner och döttrar på mission hade skett hos mamma och pappa. Den mest dramatiska förändringen var att de fullständigt sprudlade av energi. Entusiasm är en oerhört vitaliserande medicin. De såg ut och verkade yngre. Min mor brydde sig inte om sina kroniska hälsoproblem som hade hållit henne tillbaka i årtal. Och kanske var det inbillning, men mina föräldrar verkade vara mer kära i varandra. En gång, under en privat stund som jag alltid ska minnas, berättade min mor om några tillfällen när min far hade undervisat om evangeliet med stor kraft. Med kärlek och beundran i röstens sade hon: "Din pappa är en enastående man." Jag märkte också att deras missionärsupplevelse hade varit rolig. All konversation om deras mission åtföljdes av många och ihållande skratt.

Och mina föräldrar verkade inte som missionärer bara en gång. Nästa vinter återvände de till Florida. Under de följande åren var de iväg på åtta sexmånadersmissioner så att det blev tio allt som allt. De missade många familjehögtider — födslar, välsignelser av barn, dop, tio tacksägelsedagar och jular — och inget av det kändes som mycket av en uppoffring. De kompenserande välsignelserna är för stora.

Vad tacksam jag är för föräldrar som har varit föredömen. Vi försöker lära våra barn att de har en skyldighet att berätta om evangeliet. Inget ger liv åt sådan undervisning som älskade far- och morföräldrar som avstår från pensionslivets bekvämligheter för att tjäna Herren. Detta föredöme blir till en oerhörd styrka i den övriga familjen.

För några år sedan verkade vår äldsta son Matt i en mission i Kalifornien medan mina föräldrar verkade i Virginia. Jag märkte att Matt inte en enda gång skrev ett brev hem och klagade på hur svårt missionärsarbetet är. Det måste jag ge hans farföräldrar äran för. Hur kan en ung äldste med god hälsa ens tänka på att klaga när hans

farmor — som snart är sjuttio och har lungproblem, ryggont samt ett otal allergier — går runt och knackar dörr i en annan stat?

Mina föräldrars mission har visat mig hur fel uppfattningen är att när ett barn väl har vuxit upp, så är föräldrarnas arbete avslutat. Hur underbar deras undervisning under mina barnår än var så tror jag att de har gjort sin största insats som föräldrar efter det att jag blev vuxen. Och fastän de har hjälpt till att döpa eller aktivera många människor så tror jag att det är sina barnbarn som de har tjänat mest.

Mina föräldrars brev innehöll många evangelielektioner. Berättelserna om hur de verkade i en stadsgren i Washington D C, när de vandrade ner till botten av Grand Canyon för att undervisa undersökare, när de hjälpte fattiga, ensamstående mödrar, välbärgade börsmäklare, fiskare, krukmakare, bönder, missbrukare, alkoholister, ministrar, polismän och äldre människor — finns det något bättre sätt att undervisa sina barnbarn om varje själs värde?

Det största som mina föräldrar har gjort för sina efterkommande är att lämna dem i Herrens händer och ta emot kallelsen att tjäna honom som missionärer. ■

Mark Crane är medlem i Morgans nionde församling, Morgans stav, Utah.

Ett härligt återseende

Ejnar Iversen

Min hustru Martha och jag kallades från vårt hem i Canada att verka i Danmarkmissionen i Köpenhamn. Efter två veckor fyllda av glädje och lärdom i missionärsskolan i Provo, Utah, och en lång flygtur från Salt Lake City, anlände vi till Köpenhamn den 22 juni 1999. President och syster Rasmussen, vår missionspresident och hans hustru, mötte oss på flygplatsen och tog hand om oss under de följande två dagarna. Sedan fick vi en bil och fick i uppgift att bo i Åbenrå och

Om äldste och syster Iversen inte hade gått ut som missionärer skulle de ha missat ett underbart återseende av en kär vän.

hjälpa Sønderborgs gren med missionärsarbetet och medlemmarna.

Första söndagen på sakramentsmötet hälsade vi på medlemmarna och presenterade oss. Jag skakade hand med en medelålders gentleman och sade: "Jag heter Ejnar Iversen." Han svarade: "Jag heter Bent Bisgård." Vi stirrade på varandra och kunde knappt tro våra ögon. Det var samma Bent Bisgård som 32 år tidigare hade blivit medlem i kyrkan medan han bodde hos oss i Canada. Han sade att han bodde i Fredericia och hade ombetts att hålla tal i vår gren den dagen. Vilket härligt återseende det var — och mycket mer än en tillfällighet. Vi kände att vår Fader i himlen hade sänt honom för att välkomna oss.

År 1967 hade Bent kommit till British Columbia i Canada där jag arbetade vid statens arbetsförmedling. Han sökte arbete och någonstans att bo. Jag hittade ett arbete åt honom och Martha och jag kom överens om att vi hade plats för ännu en inneboende. Vi hade redan två, varav en hette Svend Hansen och var en stark medlem.

Svend uppmanade snart Bent att läsa Mormons bok och Bent läste den med avsikt att finna fel i den. Men han hittade inga utan ville döpas. Han var den första

personen som döptes i vårt nya stavscenter.

En kort tid efteråt återvände Bent till Danmark och vi var oroliga för att han kanske skulle komma ifrån kyrkan. Men han gick till kyrkan i Danmark och första gången var det fastesöndag. Han satt långt bak i kapellet och hade det skönt när han ombads att bära sitt vittnesbörd, något som han aldrig hade gjort tidigare, varken på engelska eller danska. Han önskade han kunde försvinna, men i stället ställde han sig upp och berättade hur Svend Hansen hade uppmanat honom att läsa Mormons bok. När han sade Svends namn var det många som överraskade tittade upp. Efter mötet ville Svends alla vänner veta hur det var med honom.

Plötsligt hade Bent många nya vänner och kände sig helt och hållet hemma. Han har sedan dess arbetat med ungdomar i många år och verkat i högrådet i Århus stav.

Martha och jag är mycket glada att vi har känt Bent och Svend i alla dessa år. Och hade vi inte verkat som ett missionärspar så skulle vi aldrig ha upplevt detta härliga återseende. ■

Ejnar Iversen är medlem i Chilliwacks församling, Abbotsfords stav, British Columbia

Helade hjärtan och släktforskning

Brunhilde Gehrman

Vi bor på Queenslands östkust i Australien, men vi är tyskar. Min make Siegfried föddes i Danzig och jag föddes i det nuvarande Tjeckien. När vi funderade på att gå på mission fanns det en del som bekymrade oss. Vår familj växer ständigt. Separationen skulle bli mycket svår för oss. Vi kunde inte hyra ut vårt lilla hus och vi hade ekonomiska bekymmer. Vi diskuterade saken tillsammans och beaktade alla för- och nackdelar. Men i slutändan knäböjde vi och bad vår Fader i himlen om vägledning. Sedan var det mycket lätt. Vi hade båda en god känsla och förvisning om att vi skulle gå ut som missionärer.

I ansökan som biskopen gav oss kunde vi skriva vilket land vi ville komma till. Naturligtvis var det Tyskland. Och även om det inte verkade troligt att vi skulle skickas till andra sidan världen så visste vår himmelske Fader precis vad vi behövde. Vi blev kallade att verka som tempelmissionärer

i Freiberg i Tyskland. Jag var glad för jag kommer fortfarande ihåg tjeckiska sedan min ungdom och kan säga en del. Jag visste att medlemmar från Östeuropa ofta besökte templet i Freiberg.

Vi började vår mission den 25 februari 1992. Vår tempelpresident var Jiří Šnedefler och hans hustru Olga var tempelvärdinna. Vilka förträffliga människor de var — kärleksfulla och alltid vänliga.

Vi hade bara bra upplevelser i Freiberg. Alla var hjälpsamma och trevliga. Vi arbetade hårt och vi var en stor familj av tempeltjänare som älskade varandra. Vi håller fortfarande kontakten med många av dem.

Höjdpunkten på vår mission var när de första medlemmarna i Ukraina kom på besök. Vi hade förberett oss. Missionspresidentens hustru talade ryska och till och med jag lärde mig en del av en av förrättningarna på ryska. Dessa människor visade sådan vördnad för Herrens hus. När de kom och gick bugade de i ödmjukhet. De var så glada att de kunde få sin begåvning och många grät av

glädje och ville inte lämna templet.

Polska medlemmar kommer ofta till Freiberg och först var min make nervös för att träffa dem. Hans farmor hade svultit ihjäl i ett läger i Polen efter andra världskriget. Men genom att träffa dessa bröder och systrar och tjäna tillsammans med dem blev min make känslomässigt helad. Det var en stor välsignelse han fick tack vare vår mission.

Min stora välsignelse var att jag blev bekant med en tjeckisk syster som heter Marie Smidova. Med hennes hjälp kunde jag börja arbeta på min släktforskning. Det fanns inga mikrofilmer i kyrkan från det område jag behövde och mina färdigheter i tjeckiska räcker inte för att skriva och be tjeckiska tjänstemän om information. Syster Smidova har gjort mycket för mig och jag är mycket tacksam för hennes hjälp.

När vi återvände hem efter 18 månader förundrades vi över hur mycket vår ekonomiska situation hade förbättrats. Vårt lilla hus väntade på oss och våra barn hade förberett en härlig välkomstfest. Året därpå sändes vi till Sydney i Australien för att verka som tempelmissionärer där i ett år.

Vi är tacksamma för de upplevelser vi har fått genom vårt arbete. Vi vill påminna alla äldre par om något som president Spencer W Kimball (1895–1985) brukade säga: "Gör det nu!" ■

Brunbilde Gebrmann är medlem i Kawana Waters församling, Nambours stav, Australien.

Äldste och syster Gehrmann har varit tempelmissionärer både i Tyskland och i Australien.

TILL KYRKANS BISKOPAR

"Det finns ett ständigt behov av fler missionärspär. De utför ett underbart tjänande över hela världen. Ni [ledare] behöver inte vänta på att paren ska anmäla sig frivilligt. De uppoffringar som hänger samman med att tjäna Herren på heltid blir till rika välsignelser för missionärsparen, deras familjer och de människor de tjänar."

President Gordon B Hinckley, "Till kyrkans biskopar", Världsomfattande ledarutbildningsmöte, 19 juni 2004, s 27

STÄRK FAMILJEN

ANPASSNING TILL OLIKA OMSTÄNDIGHETER

Den sista i en serie artiklar som ger insikt i dina studier och användning av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen."

*"Fadern och modern är skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd."*¹

Inte så idealiskt

I en idealisk värld skulle alla vuxna vara lyckligt gifta, alla äktenskap skulle välsignas med barn och alla familjemedlemmarna skulle vara friska, lydiga och stödja varandra. Men livet är sällan idealiskt. Varje person upplever motgångar och ingen familjs jordiska vandring är helt problemfri. Utan prövningar, svagheter,

sjukdom och död skulle vi inte lära oss det som vi kom hit för att lära oss. President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "Om vi ser jordelivet som hela vår existens så skulle smärta, sorg, misslyckanden och ett kort liv vara förödande. Men om vi ser på livet som något evigt som sträcker sig långt tillbaka till förutgången och vidare till nästa liv, så kan vi se allt som händer i rätt perspektiv."²

Nya ansvar

Sjukdom, handikapp, död, skilsmässa och andra omstörtande situationer kan skapa problem. I sådana situationer kan det bli nödvändigt att anpassa rollerna. En far kan behöva ta

mer ansvar när det gäller hushåll och fostran, eller så kan en mor som har varit hemmafru på heltid behöva ta ett arbete. Till och med barn kan behöva ta nya ansvar.

När omstörtande situationer uppstår kan släkten också behöva hjälpa till. Släktingar kan behöva hjälpa till med allt, från att ge ekonomiskt stöd till att passa barn, hjälpa till med hushållet eller ta hand om en sjuk eller handikappad familjemedlem. Hur mycket släkten hjälper till beror på situationen och familjens behov.

Också när det inte finns några problem av detta slag kan släkten vara till stort stöd. Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "Att bygga en grundval som är tillräckligt stark för att uppehålla en familj i dagens oroliga värld kräver rätt ansträngningar av var och en av oss — far, mor, bror, syster, far- och morföräldrar, fastrar, farbröder, kusiner och så vidare. Var och en av oss måste bidra med energi och ansträngningar för att slå pålar rakt ner till evangeliets berggrund tills grundvalen är tillräckligt stark för att hålla genom evigheterna."³

Motgångar

Du kanske undrar varför din familj måste utstå prövningar och den oro de skapar. Svaret, och trösten, kan vi hitta i evangeliets eviga perspektiv. Aposteln Paulus lärde att "vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet". (2 Kor 4:17) Hur är det möjligt?

Äldste Merrill J Bateman i de sjuttios presidentskap påminner oss: "Prövningar och vedermödor tar sig många uttryck: en älskad persons död, ett äktenskap som är svårare än väntat, inget äktenskap, en skilsmässa, ett handikappat barn, inga barn, arbetslöshet, föräldrar som gör misstag, en egensinnig son eller dotter, dålig hälsa. Listan är oändlig. Varför tog Gud besvikelser, smärta, lidande och död med i beräkningen i sin plan? Är motgångar nödvändiga för att vi ska kunna forma ett liv med Kristus som

Utan ett evigt perspektiv finns det inga meningsfulla förklaringar till de prövningar vi utsätts för under jordelivet.

förebild, för att vi ska få Guds bild inpräntad i vårt medvetande?

Insikten om frälsningsplanen, förutgången, jordelivet och livet efter döden ger perspektiv som hjälper oss att uthärda ... Motstånd, besvikelser, smärta, lidande och död behövs för att bevara den fria viljan och åstadkomma andlig utveckling. (Se 2 Nephi 11.) Om livet å andra sidan var begränsat till våra jordiska erfarenheter skulle det inte gå att förstå motgångar ... Utan ett evigt perspektiv finns det inga meningsfulla förklaringar till människors omänsklighet mot

varandra eller till jordbävningar och översvämningar, eller till att barn blir handikappade.

Vi bör komma ihåg att det var Satan som ville ha en jord utan besvikelser, utan prövningar, utan motgångar och utan härlighet för någon annan än sig själv."⁴

Helade genom försoningen

Det är meningen att detta jordeliv ska pröva oss, men vi står inte utan gudomlig hjälp. Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "Det är viktigt att förstå att [Herrens] läkedom kan innebära att vi blir botade, eller att vi får våra bördor lättade, eller också att vi kommer till insikt om att det är värt att tålmodigt uthärda intill änden ...

Vi bör inse att en del svårigheter i livet inte kommer att bli lösta här på jorden ... Han vill att du ska lära dig hur du kan bli botad när detta är hans vilja, och hur du kan få styrka att leva med dina prövningar när det är hans mening att dessa ska vara ett medel för tillväxt ...

När du känner att du inte kan göra mer, lägg då tills vidare dina prövningar vid hans fötter ... Herren ger lindring med gudomlig kraft när du söker räddning i ödmjukhet och med *tro på Jesus Kristus*.⁵ ■

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L Kimball (1982), s 38–39.
3. Se "Född av goda föräldrar", *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen (april 1985), s 23.
4. "Ett liv med Kristus som förebild", *Liabona*, dec 1999, s 20.
5. Se "Att bli helad", *Nordstjärnan*, jul 1994, s 7, 8.

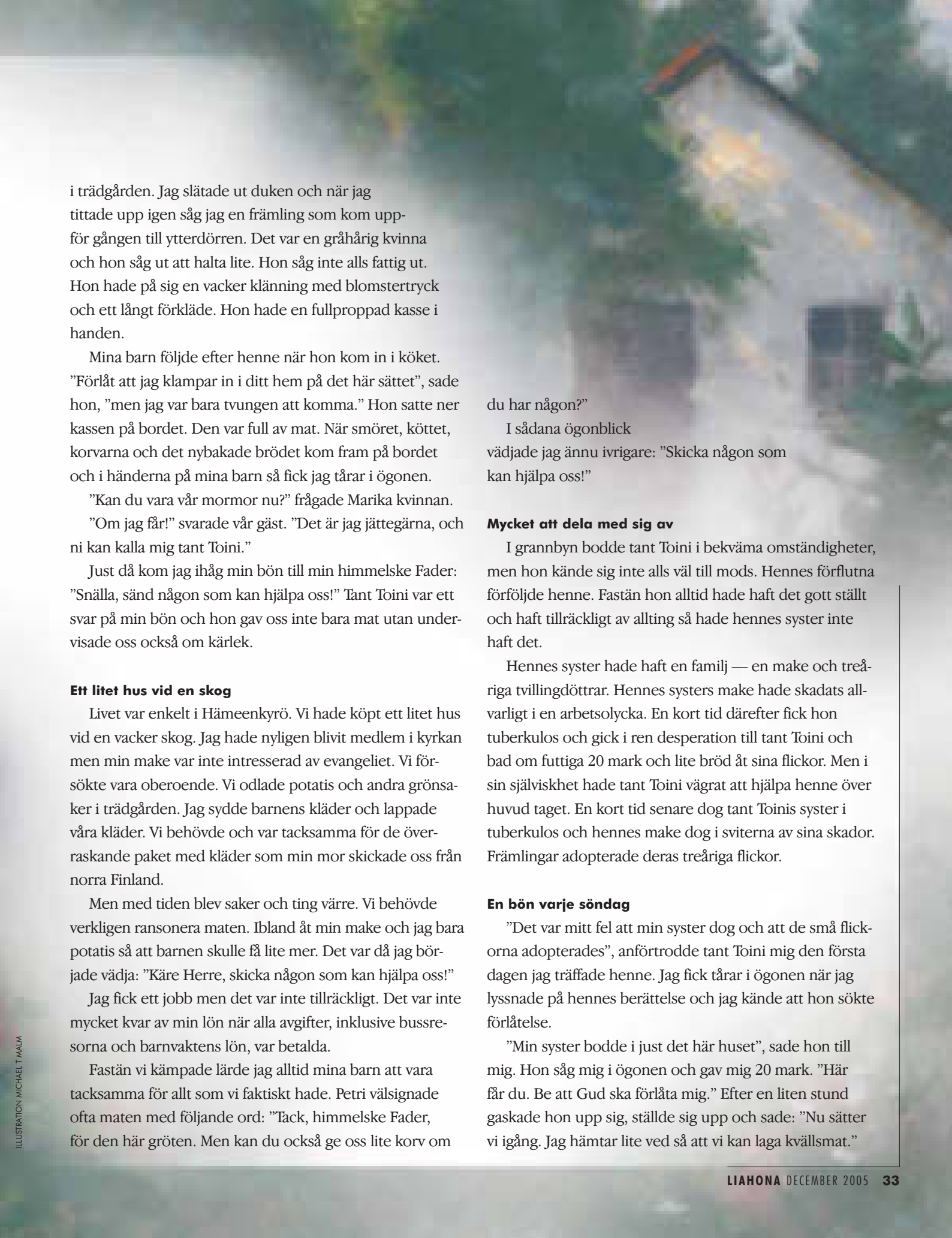

En kasse mat och 20 mark

Vår familj var hungrig, men var kvinnan som gav oss mat också nödställd?

MAIJA-KAARINA MÄKINEN

Medan jag lade den nötta men rena duken på bordet tittade jag ut genom fönstret. Min make och jag och våra två barn bodde på 1960-talet i en liten by på landet i Finland som heter Hämeenkyrö. Jag såg min fyraåriga dotter Marika och treåriga son Petri leka med hunden på vår lilla gräsmatta. Min make höll på med något

i trädgården. Jag slätade ut duken och när jag tittade upp igen såg jag en främling som kom upp för gången till ytterdörren. Det var en gråhårig kvinna och hon såg ut att halta lite. Hon såg inte alls fattig ut. Hon hade på sig en vacker klänning med blomstertryck och ett långt förkläde. Hon hade en fullproppad kasse i handen.

Mina barn följde efter henne när hon kom in i köket. "Förlåt att jag klampar in i ditt hem på det här sättet", sade hon, "men jag var bara tvungen att komma." Hon satte ner kassen på bordet. Den var full av mat. När smöret, köttet, korvarna och det nybakade brödet kom fram på bordet och i händerna på mina barn så fick jag tårar i ögonen.

"Kan du vara vår mormor nu?" frågade Marika kvinnan.

"Om jag får!" svarade vår gäst. "Det är jag jättegärna, och ni kan kalla mig tant Toini."

Just då kom jag ihåg min bön till min himmelske Fader: "Snälla, sänd någon som kan hjälpa oss!" Tant Toini var ett svar på min bön och hon gav oss inte bara mat utan under visade oss också om kärlek.

Ett litet hus vid en skog

Livet var enkelt i Hämeenkyrö. Vi hade köpt ett litet hus vid en vacker skog. Jag hade nyligen blivit medlem i kyrkan men min make var inte intresserad av evangeliet. Vi försökte vara oberoende. Vi odlade potatis och andra grönsaker i trädgården. Jag sydde barnens kläder och lappade våra kläder. Vi behövde och var tacksamma för de överraskande paket med kläder som min mor skickade oss från norra Finland.

Men med tiden blev saker och ting värre. Vi behövde verkligen ransonera maten. Ibland åt min make och jag bara potatis så att barnen skulle få lite mer. Det var då jag började vädja: "Käre Herre, skicka någon som kan hjälpa oss!"

Jag fick ett jobb men det var inte tillräckligt. Det var inte mycket kvar av min lön när alla avgifter, inklusive bussresorna och barnvaktens lön, var betalda.

Fastän vi kämpade lärde jag alltid mina barn att vara tacksamma för allt som vi faktiskt hade. Petri välsignade ofta maten med följande ord: "Tack, himmelske Fader, för den här gröten. Men kan du också ge oss lite korv om

du har någon?"

I sådana ögonblick vädjade jag ännu ivrigare: "Skicka någon som kan hjälpa oss!"

Mycket att dela med sig av

I grannbyn bodde tant Toini i bekväma omständigheter, men hon kände sig inte alls väl till mods. Hennes förflutna förföljde henne. Fastän hon alltid hade haft det gott ställt och haft tillräckligt av allting så hade hennes syster inte haft det.

Hennes syster hade haft en familj — en make och treåriga tvillingdöttrar. Hennes systers make hade skadats allvarligt i en arbetsolycka. En kort tid därefter fick hon tuberkulos och gick i ren desperation till tant Toini och bad om futtiga 20 mark och lite bröd åt sina flickor. Men i sin självskhet hade tant Toini vägrat att hjälpa henne över huvud taget. En kort tid senare dog tant Toinis syster i tuberkulos och hennes make dog i sviterna av sina skador. Främlingar adopterade deras treåriga flickor.

En bön varje söndag

"Det var mitt fel att min syster dog och att de små flickorna adopterades", anförtrrodde tant Toini mig den första dagen jag träffade henne. Jag fick tårar i ögonen när jag lyssnade på hennes berättelse och jag kände att hon sökte förlåtelse.

"Min syster bodde i just det här huset", sade hon till mig. Hon såg mig i ögonen och gav mig 20 mark. "Här får du. Be att Gud ska förlåta mig." Efter en liten stund gaskade hon upp sig, ställde sig upp och sade: "Nu sätter vi igång. Jag hämtar lite ved så att vi kan laga kvällsmat."

Medan hon hämtade vatten från brunnen uppsände jag en annan bön: "Tack himmelske Fader! Välsignade vare den fulla kassen och de 20 marken!"

Varje lördag kom tant Toini vid samma tid och hade med sig en full kasse med mat och 20 mark. Hon frågade aldrig vad hon kunde hjälpa till med utan satte bara igång. Ibland stannade hon kvar en dag eller två. Vid dessa tillfällen var hon alltid den som var först uppe på morgonen och lagade gröt. Hon köpte några nya kastruller och stekpannor när hon såg vårt behov. Ibland tvättade hon vår tvätt för hand.

Veckorna gick fort medan vi såg fram emot lördagarna och tant Toinis besök. Ibland berättade jag för henne om kyrkan och vi bad tillsammans många gånger. Marika och Petri var glada varje gång hon kom och tant Toini glömde aldrig att ta med lite korv till Petri. Hon verkade tycka om att vara hos vår familj och kanske gav vi henne något i gengäld.

Blommor och kärlek

Tant Toini kom regelbundet på besök i tre år. Men så en lördag kom hon inte. Inte heller kom hon nästa dag. Senare fick vi reda på att tant Toini just hade lämnat affären och var på väg till vår lilla

stuga när hon kollapsade på marken. Hon återhämtade sig aldrig.

Min make och jag och våra barn var med på tant Toinis begravning. Vi kände ingen när vi kom dit och vi visste inte när det skulle vara lämpligt att lägga våra blommor på hennes grav. Vi bestämde oss för att lägga

ner blommorna sist för att uttrycka vår tacksamhet och ta farväl.

Efter begravningen kom en kvinna fram till oss och sade att hon var tant Toinis dotter. "Ni kunde ha lagt ner era blommor först. Min mor höll så mycket av er", sade hon. "Vad var det för kraft som förändrade henne? Hon brukade vara en snål och självisk person. Men under de tre sista åren blev hon en helt annan människa. Hon blev så mjuk och kärleksfull."

Jag visste inte vad jag skulle säga annat än: "Det var kärlek."

Familj och tempelvälsignelser

Det har gått mer än 40 år sedan jag träffade tant Toini första gången, men jag minns fortfarande vad hon lärde oss när hon kom med sin matkasse. Hon var min lärare. Hon lärde mig hur man längtar efter förlåtelse och hur man tjänar och hjälper andra. Och nu inser jag att medan hon kom för att mätta oss, blev också hon mättad.

Tjugo år efter hennes begravning upptäckte Petri att vi var släkt med tant Toini genom min makes släktlinje. Vi utförde tempelförrättningar för henne. Å, vilken glädjerik dag det blir när vi träffar varandra på andra sidan slöjan!

Tant Toini var ett inspirerande exempel på kärlek och ett hjärtats förändring. Jag ska alltid minnas hennes fulla kasse med mat och 20 mark och hoppas att jag kan gå samma väg som hon, för det är den vägen som

Frälsaren vill att vi ska gå. ■

Maija-Kaarina Mäkinen är medlem i Tammerfors andra församling, Tammerfors stav, Finland.

KOMMA ÖVERENS MED MAMMA

Nicole Lerios Randall

Många tonåringar har svårt att komma överens med sina föräldrar någon gång under tonåren. Som 16-åring började jag tycka att min mamma och jag aldrig kunde ha ett samtal som inte slutade med tårar och igenslagna dörrar.

En gång när vi grälade skrek jag några ilska ord, stormade in i mitt sovrum och slog igen dörren så hårt jag kunde. Jag kastade mig på sängen med varma, arga tårar strömmande nerför mina kinder. Tankarna gick runt i huvudet: "Hur kan jag göra det bra? Vad kan jag göra för att få slut på detta ständiga grälände?"

Då hörde jag dessa ord lika tydligt som om Tabernakelkören hade varit i mitt rum: "Han lever, vill mitt sanna väl, han lever, ömmar för min själ ...

Han lever, lugnar hjärtats slag, han lever,

hjälp varje dag." ("Han lever, min Förlossare", *Psalmer*, nr 83) Jag kände den Helige Andens närvaro och min himmelske Faders kärlek omge mig, och jag visste att allt skulle ordna sig.

Den dagen var en vändpunkt för mig. Min himmelske Fader visste vad jag behövde. Musik har en stor plats i mitt liv och jag välsignades av att jag har lyssnat till och lärt mig orden i psalmerna. De gav mig tröst och styrka när jag verkligen behövde det, och de kan hjälpa oss igenom svåra stunder.

I dag är min mamma och jag de bästa vänner. Vi verkar båda i Primär i vår församling och jag är så glad att vi kan arbeta tillsammans, såväl i våra ämbeten som hemma. ■

Nicole Lerios Randall är medlem i Springs församling, Benoni stav, Sydafrika.

NU ÄLSKAR JAG SÖNDAGAR

Lucile Sautron

När jag var tonåring satte jag upp ett mål att ta en examen i idrottsvetenskap. Jag uppsände många böner och bad Herren göra så att träningarna hölls på lördagarna. Men mitt lags träningar var lagda på söndagar. Jag var tvungen att göra ett val: ge upp mitt mål eller hoppa över kyrkan. Eftersom båda var viktiga för mig gjorde jag en kompromiss. Jag skulle träna två söndagar och gå i kyrkan den tredje söndagen. Olyckligtvis ledde den lilla avvikelsen från min tro till synd och mycket lidande.

Det dröjde inte länge förrän jag insåg mitt misstag. Jag bad om att få vara med i ett annat lag. Men det var för sent. Misstaget var redan gjort. Jag hade öppnat dörren till hälften och Satan hade slagit upp den på vid gavel. Så småningom slutade jag med tävlingssport.

Jag lärde mig två värdefulla läxor. Den första är att när vi försöker kompromissa med Herren så är vi i stor fara. Den andra är att jag hade gjort misstaget att tro att min tro var så stark att jag klarade mig utan söndagsmöten. Vår ande behöver näring precis som våra kroppar. Om vi bara skulle äta ett mål mat och sedan hoppa över de följande två måltiderna så skulle vi inte fortsätta vara friska.

Jag älskar söndagar nu. Herren har välsignat mig oerhört i mina studier och med god hälsa. ■

Lucile Sautron är medlem i Basels församling, Berns stav, Schweiz.

Första presidentskapets kvorum

Kyrkans presidents roll och rollen som första presidentskapet har när det gäller ansvaret för kyrkan i hela världen framställs tydligt i dessa uppenbarelser som står upptecknade i Läran och förbunden.

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Alltsedan kyrkan organiserades har det funnits en presiderande myndighet över hela kyrkan. Den 6 april 1830 gavs den "till Joseph Smith den yngre, som kallades av Gud och ordinerades till Jesu Kristi apostel, att vara denna kyrkas första äldste". (L&F 20:2)

Mindre än två år senare, den 25 januari 1832, ordinerades han till "det högre prästadömet presidentskap". (L&F 81:2; se också L&F 82.)

Allteftersom kyrkan framskred definierades presidentens och det första presidentskapets kvorums ämbete av ytterligare en uppenbarelse:

"Åter, det åligger presidenten över det högre prästadömet att presidera över hela kyrkan och att vara såsom Moses ... att vara

siare, uppenbarare, översättare och profet, havande alla Guds gåvor, vilka Gud giver kyrkans huvud." (L&F 107:91–92)

Och vidare:

"Jag giver eder min tjänare Joseph som presiderande äldste över hela min kyrka och han skall vara översättare, uppenbarare, siare och profet.

Till rådgivare giver jag honom mina tjänare Sidney Rigdon och William Law, och dessa skola utgöra ett kvorum och det Första presidentskapet och erhålla uppenbarelserna från himmelen för hela kyrkan." (L&F 124:125–126)

"Tre presiderande högpräster av det Melkisedekska prästadömet, valda av kyrkans medlemmar och avskilda och ordinerade till det ämbetet samt understödda av dem med förtroende, tro och bön, bilda ett kvorum av kyrkans presidentskap." (L&F 107:22)

Fastställt genom uppenbarelse

Kyrkans presidents roll och rollen som första presidentskapet har när det gäller ansvaret för kyrkan i hela världen framställs tydligt i dessa uppenbarelser

President Gordon B Hinckley (mitten), president Thomas S Monson, förste rådgivare (vänster), och president James E Faust, andre rådgivare (höger), har verkat tillsammans i första presidentskapet i mer än tio år.

som står upptecknade i Läran och förbunden.

Samtidigt sägs det om de tolv apostlarnas kvorum att de har "samma myndighet och makt som de förut nämnda tre presidenterna". (L&F 107:24)

Också de sjuttio "bilda ett kvorum med samma myndighet som de tolv nyss nämnda särskilda vittnena eller apostlarna". (L&F 107:26)

Man kan då undra hur de kan ha samma myndighet. President Joseph F Smith (1838–1918) sade följande angående detta: "Jag vill här tillrättalägga en uppfattning som till viss mån har spridits bland folket, och det är att de tolv apostlarna har samma myndighet som kyrkans första presidentskap. Det är sant när det inte finns något annat presidentskap än de tolv apostlarna. Men så länge det finns tre presiderande äldster som har presiderande myndighet i kyrkan, har de tolv apostlarna inte samma myndighet som de. Om det skulle vara så, skulle det finnas två likvärdiga myndigheter och två likvärdiga prästdömskvorum som fungerade parallellt, och så kan det

inte vara för det måste finnas ett huvud." (*Elders' Journal*, 1 nov 1906, s 43)

På liknande sätt får de sjuttio, som verkar under de tolv ledning, bara samma myndighet om första presidentskapet och de tolv kvorum skulle förgöras på något sätt.

Under långa perioder har det inte funnits något första presidentskapets kvorum. Efter profeten Josephs död innehades den presiderande myndigheten av de tolv apostlarnas kvorum, med Brigham Young som president. Det fortsatte så i tre och ett halvt år. Efter Brigham Youngs död gick myndigheten åter tillbaka till de tolv kvorum och så fortsatte det i tre år och två månader. Efter John Taylors död gick det ett år och nio månader innan första presidentskapet omorganiserades.

Sedan dess har presidentskapet omorganiserats inom några dagar efter en presidents död. Varje gång detta har hänt har seniormedlemmen av de tolv apostlarnas kvorum blivit kyrkans president. Ancienniteten bestäms efter det datum då seniormedlemmen ordinerades till apostel.

Av praktiska skäl får de tolv och de sjuttio mycket av ansvaret, under ledning av första presidentskapet, för kyrkans ecklesiastiska angelägenheter.

Delegering av ansvar

Det är uppenbart att medan första presidentskapet presiderar och har myndighet över kyrkans alla delar så måste det finnas en delegering av myndighet och ansvar till andra för att kyrkans omfattande verksamhet i hela världen ska kunna fortgå.

”De Tolv utgöra ett resande presiderande högråd och officiera i Herrens namn under kyrkans presidentskaps ledning och i överensstämmelse med himmelens förordning. De skola uppbygga kyrkan och ordna alla dess affärer ibland alla folk, först bland icke-judarna och därefter bland judarna.

De sjuttio skola”, på samma sätt, ”handla i Herrens namn under de Tolvs eller det resande högrådets ledning i uppbyggandet av kyrkan och skötandet av dess affärer ibland alla folk”. (L&F 107:33–34)

Därför är det av praktiska skäl som de tolv och de sjuttio, under ledning av första presidentskapet, får mycket av ansvaret för kyrkans ecklesiastiska angelägenheter. Detta omfattar bland annat förkunnandet av evangeliet för jordens nationer och administrationen av de olika programmen som rör kyrkans medlemmar.

För att åstadkomma detta måste annat arbete göras. Hus för kyrkan måste byggas och underhållas, kyrkans litteratur måste översättas, publikationer måste tryckas

och många andra angelägenheter av timlig natur måste uträttas. Presiderande biskopsrådet har fått ansvaret för detta. Biskopsrådet, återigen under ledning av presidentskapet, upprättar tillvägagångssätt och medel för insamlingen av tionde och fasteoffer, överser välfärdsbehoven hos fattiga och nödställda och handhar många andra åligganden.

Och med denna relativt enkla och välförstådda ledningsstruktur för kyrkan fram sitt omfattande program över hela världen. Kyrkans organisation är utformad så att tillväxten kan tillgodoses genom att man utökar gruppen av sjuttio som andliga ledare samt anställda som handhar timliga angelägenheter.

Vidare lyder en av våra trosartiklar: ”Vi tror allt vad Gud har uppenbarat, allt vad han nu uppenbarar och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike.” (Trosart 9)

Med andra ord tror vi på fortsatt uppenbarelse. Det är kyrkans presidents säregna ansvar att ta emot uppenbarelse för hela kyrkan. Alla andra ämbetsmän har rätt att få uppenbarelse om sina särskilda ansvar och plikter, men uppenbarelsor som påverkar hela kyrkan ges bara till och genom presidenten.

Vägledning genom uppenbarelse

Vi har standardverken som har mottagits som helig skrift av kyrkans medlemmar. Då undrar man helt naturligt om andra uppenbarelsor har mottagits sedan dess och tas emot i dag.

Otvivelaktigt är det så.

Under mitt tjänande i kyrkan har jag verkat i tre och ett halvt år som assistent till de tolv, vilka blev en del av de sjuttios första kvorum; i tjugofyra år som medlem av de tolv apostlarnas kvorum och i tjugofyra år som medlem i första presidentskapets kvorum, som president under de senaste tio åren. Jag har sett många förändringar som jag är helt säker kom genom uppenbarelsor.

Då och då har jag intervjuats av mediarepresentanter. Nästan undantagslöst har de frågat: ”Hur tar

kyrkans profet emot uppenbarelser?”

Jag svarar att de tas emot på samma sätt som de tagits emot tidigare. Angående detta har jag berättat för dessa mediarepresentanter om Elias upplevelse efter tävlingen med Baals präster:

”Och se, HERREN gick fram där, och en stor stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före HERREN. Men HERREN var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men HERREN var inte i jordbävningen.

Efter jordbävningen kom en eld. Men HERREN var inte i elden. Efter elden hördes ljudet av en svag susning.”
(1 Kung 19:11–12)

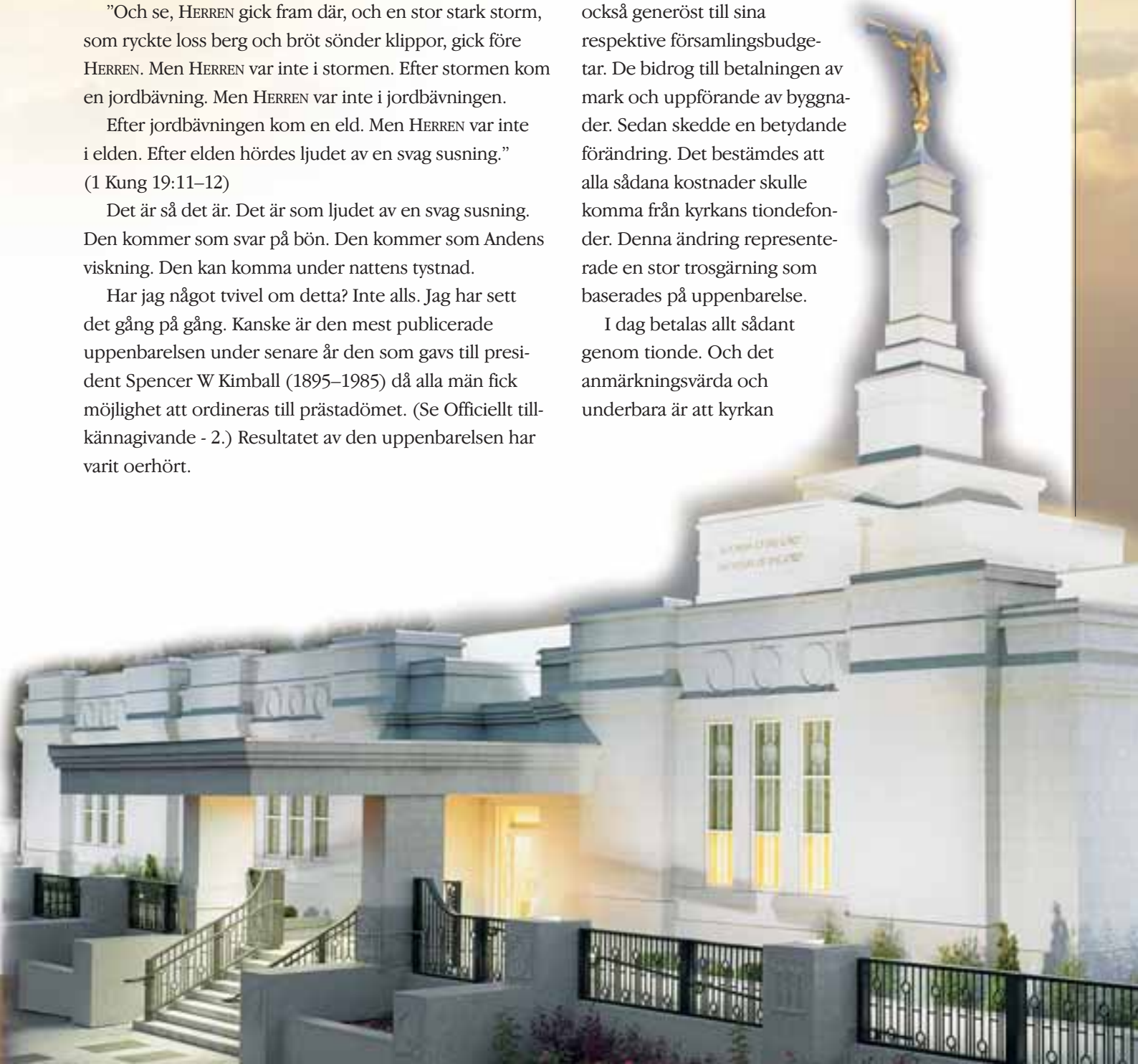
Det är så det är. Det är som ljudet av en svag susning. Den kommer som svar på bön. Den kommer som Andens viskning. Den kan komma under nattens tystnad.

Har jag något tvivel om detta? Inte alls. Jag har sett det gång på gång. Kanske är den mest publicerade uppenbarelsen under senare år den som gavs till president Spencer W Kimball (1895–1985) då alla män fick möjlighet att ordinerats till prästadömet. (Se Officiellt tillkännagivande - 2.) Resultatet av den uppenbarelsen har varit oerhört.

Fortsatt utveckling

Det har kommit andra uppenbarelser som inte publicerats så mycket — till exempel metoden för att finansiera kyrkans lokala program. I många år betalade kyrkans medlemmar inte bara sitt tionde och fasteoffer, de bidrog också generöst till sina respektive församlingsbudgetar. De bidrog till betalningen av mark och uppförande av byggnader. Sedan skedde en betydande förändring. Det bestämdes att alla sådana kostnader skulle komma från kyrkans tiondefonder. Denna ändring representerade en stor trosgärning som baserades på uppenbarelse.

I dag betalas allt sådant genom tionde. Och det anmärkningsvärda och underbara är att kyrkan

aldrig har befunnit sig i en bättre ekonomisk situation än i dag. Herren har hållit sitt forntida löfte när han har gett nutida uppenbarelsen.

Byggandet av små tempel anser jag kom genom en direkt uppenbarelse. Jag har vid olika tillfällen talat om hur det gick till. Den resulterande välsignelsen för vårt folk genom uppförandet av dessa små tempel har varit oerhörd.

Ett annat exempel: för ett antal år sedan blev det tydligt att Tabernaklet i Salt Lake City inte kunde rymma alla som önskade närvara vid våra generalkonferenser. Men vad kunde vi göra?

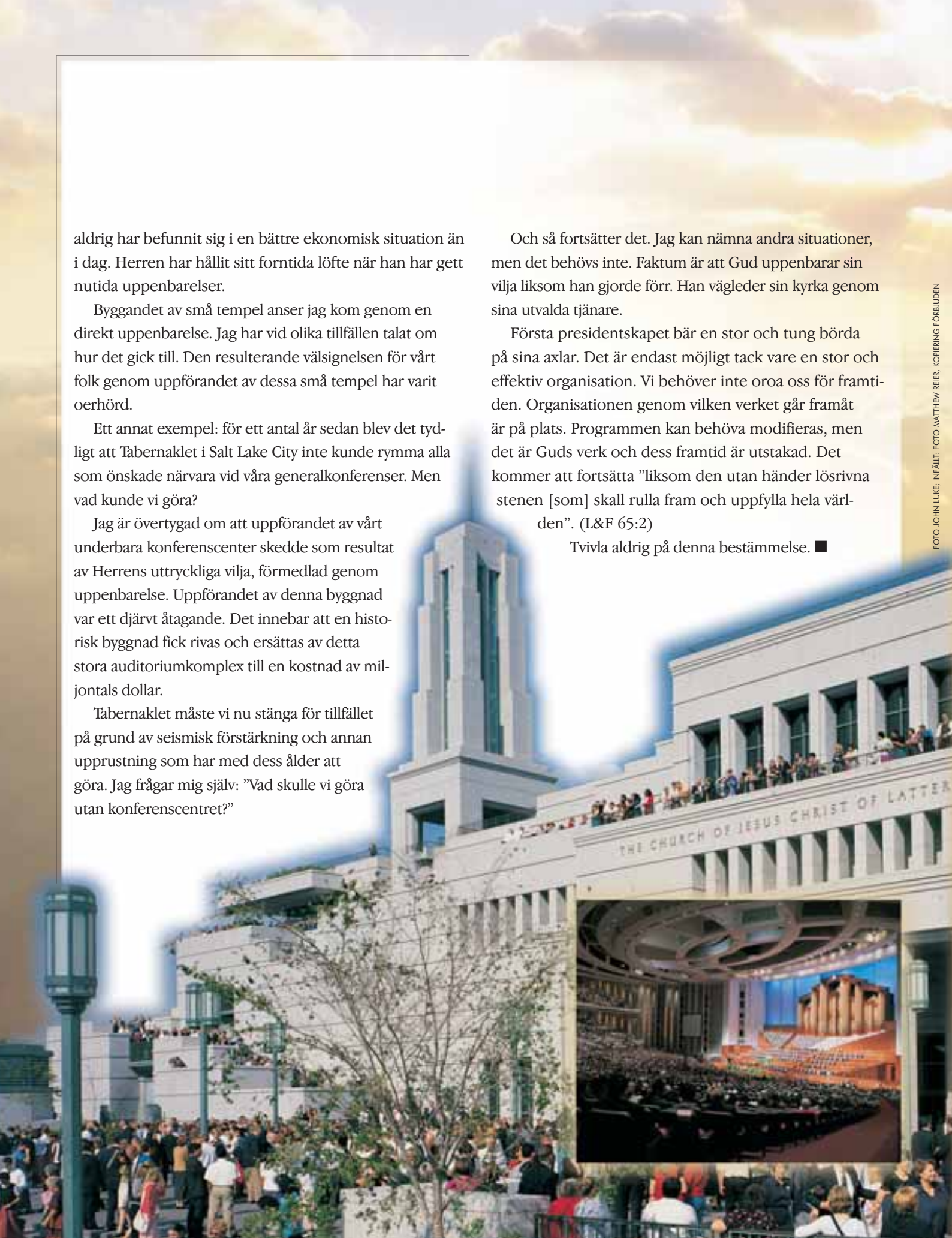
Jag är övertygad om att uppförandet av vårt underbara konferenscenter skedde som resultat av Herrens uttryckliga vilja, förmedlad genom uppenbarelse. Uppförandet av denna byggnad var ett djärvt åtagande. Det innebar att en historisk byggnad fick rivas och ersättas av detta stora auditoriumkomplex till en kostnad av miljontals dollar.

Tabernaklet måste vi nu stänga för tillfället på grund av seismisk förstärkning och annan upprustning som har med dess ålder att göra. Jag frågar mig själv: "Vad skulle vi göra utan konferenscentret?"

Och så fortsätter det. Jag kan nämna andra situationer, men det behövs inte. Faktum är att Gud uppenbarar sin vilja liksom han gjorde förr. Han vägleder sin kyrka genom sina utvalda tjänare.

Första presidentskapet bär en stor och tung börda på sina axlar. Det är endast möjligt tack vare en stor och effektiv organisation. Vi behöver inte oro oss för framtiden. Organisationen genom vilken verket går framåt är på plats. Programmen kan behöva modifieras, men det är Guds verk och dess framtid är utstakad. Det kommer att fortsätta "liksom den utan händer lösrivna stenen [som] skall rulla fram och uppfylla hela världen". (L&F 65:2)

Tvivla aldrig på denna bestämmelse. ■

En gåva från hjärtat

Lucía Rivero Romero

I december 1996 verkade jag som heltidsmissionär i Mexico-missionen Monterrey Nord. Min kamrat var en ung syster från Utah. Det var min första jul hemifrån, utan barn och barnbarn, och jag kunde inte sluta tänka på vad mina barn gjorde och vem som lagade middag eftersom inte jag var där och gjorde det.

Jag var tystare än vanligt, så min kamrat gav mig en kram och sade: "Jag ska laga en delikat middag åt dig." Jag tittade in i hennes vackra ansikte och i hennes vackra, blå ögon som tittade tillbaka på mig med så mycket kärlek, så som mina barn och barnbarn tittar på mig. Jag log mot henne.

Middagen hon lagade var bara en varm kaneldryck, men för mig var det en utsökt delikatess. Jag var fyrtiosex år gammal och hon var bara tjugoett. Jag har alltid varit upptagen med att ge och har inte tänkt på att ta emot. Som missionärer hade vi inga pengar att ge, så vi gav kärlek och tjänande i stället. Utan att min kamrat visste det hade jag köpt ett par vantar och en

halsduk för att skydda henne från kylan. Det var min gåva till henne. Men hon gav mig något som inte kan köpas för några pengar i världen: kärlek och tjänande.

Den kvällen lärde hennes julkapp mig att julen handlar om att ge av den vackraste delen av oss själva, vårt hjärtas känslor. Mycket blygt tog jag fram julklapparna till min kära

kamrat. Jag kände mig så ödmjukad när jag gav henne det jag hade köpt, jämfört med hennes stora kärlek.

Varje jul sedan jag kommit hem från min mission har jag berättat om den underbara julen för mina barn och barnbarn. Jag ska alltid vara tacksam mot min himmelske Fader och mot Jesus Kristus för den heliga högtid som julen är, och mot min kamrat för hennes exempel på kärlek. ■

Lucía Rivero Romero är medlem i Juárez församling, Tenayo stav, Mexico City.

Julkappen från min kamrat lärde mig att julen handlar om att ge av den vackraste delen av oss själva, vårt hjärtas känslor.

Varje gång en familjemedlem tjänade någon annan lade vi ett höstrå i krubban.

Strå till krubban

Sue Jones

När våra barns medvetenhet började sträcka sig utanför vårt hems beskyddande väggar handlade julen mer och mer om jultomten och glitter. Medan denna iver och förväntan växte, kom Frälsarens födelse längre och längre bort från våra hjärtan och sinnen. Min make Bob och jag försökte få tillbaka julens sanna anda i vårt firande på

sådana sätt som skulle vara betydelsefulla för hela familjen. Ett år påbörjade vi ett mönster av traditioner som har fungerat bra för oss och gett oss meningsfulla jular i många år.

Vi valde en hemaftonslektion under första veckan i december som handlade om tjänande som ett sätt att fira julen. Vi gjorde en krubba av kartong och hade en hink full av hö.

Varje gång en familjemedlem tjänade någon annan lade vi ett höstrå i krubban. Barnen sökte ivrigt efter meningsfulla, vänliga handlingar varmed de kunde förtjäna ett strå till Jesusbarnets krubba, och vi fyllde krubban tre gånger om det året.

Bob råkade få syn på en gammaldags lykta i ett julslytfönster till en affär. Han köpte den och den gav inspiration till höjdpunkten av vårt religiösa firande. Efter familjefesten och middagen på julaftonen klädde barnen om för natten och samlades i det största sovrummet

på övervåningen, på avstånd från krubban i vardagsrummet. Vi släckte alla lampor i huset och förklarade för barnen att vi skulle göra en pilgrimsresa för att se den nyfödde konungarnas Konung. Vi förberedde oss för vår resa genom att sjunga traditionella julsånger och gick sedan ner till vardagsrummet medan vi sjöng "Församlens I trogne". Bob gick i täten med lyktan som lyste upp vår väg med sitt fladdrande sken.

När vi hade kommit fram till stallet satte vi oss tysta ner och sjöng några fler julsånger. Sedan överlämnade vi krubban till Jesusbarnet.

Den var fylld av hö som representerade de kärleksgåvor vi hade gett under månadens gång. Alla som ville uttryckte sin kärlek till Frälsaren. Herrens ande fanns i vårt hem och i våra hjärtan den kvällen. Barnen gick lugnt och tyst och lade sig — fortfarande ivriga inför morgondagen. Men de kände också kärlek och uppskattning för Jesusbarnet vars födelse vi firade.

Varje år när vi blir upptagna med de hektiska förberedelserna inför julen, känner vi ändå frid eftersom vi vet att det kommersiella, åtminstone till en del, tonas ner med en stunds meningsfull dyrkan. Också när barnen är som mest spända inför juldagsmorgonen ser de fram emot den speciella tid vi tillbringar varje julaf-
ton med den nyfödde Kungen. ■

Sue Jones är medlem i Bountifuls 31:a församling, Bountifuls stav, Utah.

Utan jobb inför julen

Iris Lehmann

I januari 2001 blev min make Peter arbetslös och en kort tid därefter föddes vårt tredje barn. När Peter fick jobb 80 mil hemifrån blev det en stor flytt för oss. Och fastän han tyckte om jobbet var det ett mycket svårt år ekonomiskt sett och vi hade knappt tillräckligt med pengar till hyra och mat. Vårt lilla matförråd tog fort slut och julen närmade sig. Då fick vi en oväntad "julbonus" av Peters arbetsgivare — alla anställda på Peters avdelning blev arbetslösa i en månad.

Min make blev alltså återigen utan jobb. Men Herren glömde inte bort oss. Peter ombads att hjälpa flera medlemmar och vi fick ekonomiskt stöd genom detta arbete. Vi blev inte bortglömda inför julen heller. De kvinnliga missionärerna ringde på dörrklockan en dag och gav oss ett stort paket som var från en anonym familj i vår församling. När vi öppnade det fanns det många fina inslagna julklappar, var och en med ett av familjemedlemmarnas namn. Det fanns också ett kuvert med pengar — som om inte julklapparna hade varit nog!

På julaftonen ringde dörrklockan igen. Ett paket utanför dörren innehöll fler fint inslagna julklappar till var och en av oss. Vi var så glada. Jag tackade vår himmelske Fader för de små underverk han hade gjort för oss. Och jag var tacksam för medlemmarna som var så kärleksfulla trots att vi bara hade bott där i fem månader.

Vi vet inte vilka som hjälpte oss under den svåra tiden och jag kan inte låta bli att tänka på Frälsarens ord: "Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka." (Matt 25:35) ■

Iris Lehmann är medlem i Salzburgs församling, Salzburgs stav, Österrike.

Berättelsen om musselsoppan

Gary B Lundberg

Varje jul lagar min hustru Joy min favoriträtt, musselsoppa. Vi gjorde soppan till en del av våra jultraditioner, inte bara för att vi tycker om smaken utan också för att den påminner oss om Frälsarens oändliga försoning för oss. Efter den sista slurken återger vi berättelsen om musselsoppan, något som hände för många år sedan när våra barn var små.

Det var måndagskväll och jag var på väg hem från jobbet och såg fram emot en rolig och avslappnande hem-afton tillsammans med min hustru och mina barn. När jag gick mot bakdörren förväntade jag mig att barnen skulle leka snällt och att middagen stod på bordet. Så var det inte.

Min hustru Joy hade kommit hem precis före mig. Hon hade haft en hektisk dag och nu försökte vart och ett av våra barn att fånga hennes uppmärksamhet. När vi började reda ut deras behov verkade det som om alla hade läxor som skulle göras den kvällen. Joy var helt utmattad, vi behövde laga middag, vi behövde ha familjens hemafton och Joy hade också lovat att göra musselsoppa till sextio kvinnor som skulle ha en hjälpföreningslunch dagen därpå.

Vi delade upp uppgifterna. Joy lagade middag, jag hjälpte barnen med deras läxor och vi hade en kort hemafton. Sedan nattade jag barnen medan Joy började laga musselsoppa.

Alla barnen hade kommit i säng vid halv tiotiden. Jag gick in i köket och Joy höll på att göra i ordning ingredienserna till musselsoppan. Processen är ganska långdragen och lite krånglig. Soppan måste hela tiden röras vid rätt temperatur, annars bränns den vid.

Joy behövde åka iväg klockan åtta morgonen därpå, så soppan var tvungen att bli klar på kvällen. Jag frågade om hon ville att jag skulle hjälpa till. Hon sade att hon klarade det, så jag gick upp för att studera material från min elektronikkurs.

Omkring halv tolv kom Joy in i rummet med en liten tallrik musselsoppa. Jag höll på att löda en del på ett kretskort. När jag tittade upp var hon borta. Där fanns den ångande tallriken med himmelsk soppa. Jag stoppade en stor sked soppa i munnen och förväntade mig något underbart. Men jag blev obehagligt överraskad. Jag kunde inte förstå hur det kunde smaka så. Det var hemskt! Soppan smakade bränt. Men det kunde den väl inte vara. Hur skulle jag kunna säga det till min hustru?

Med all takt och mod jag kunde samla på mig gick jag ner. Hon satt i köket och såg förtvivlad och trött ut. Jag sade så milt jag kunde: "Älskling, du kan inte servera det här. Det smakar bränt." Hon tittade upp och började gråta. "Jag hoppades att du inte skulle märka något. Jag rörde och rörde, och plötsligt såg jag svarta små

flagor flyta upp till ytan. Jag tog snabbt av soppan från spisen och hällde över den i en annan gryta, och hoppades att jag hade fått av den i tid." Hon grät ännu mer och såg tröstlös ut. "Jag är så trött, det är så sent och vi har inga pengar att köpa nya ingredienser för. Vad ska vi göra?"

Jag lade armarna om henne och sade att hon skulle gå och lägga sig. Hon sade: "Men det kan jag inte. Jag har fortfarande morötter som måste skalas och skäras." Jag följde med henne till sovrummet. Vi höll en bön och hon gick och lade sig. Hon sov redan när jag stängde dörren. När jag gick ner till köket undrade jag om det fanns något jag kunde göra.

Jag tog en kokbok och letade efter "brända mjölkprodukter" i registret. Det fanns inte. Jag försökte till och med ringa ett nattprogram på radion där man diskuterade alla slags ämnen. Jag kunde inte komma fram så jag gick tillbaka till diskhon och skalade morötter. Jag hade fått panik vid det laget. Jag hade gjort allt jag kunde. Det fanns bara ett alternativ

kvar. Jag gick in i det mörka vardagsrummet och knäböjde.

Det kändes lite dumt att be om något så banalt. Men det var inte banalt för Joy. "Himmelske Fader", började jag, "jag vet att det finns många människor som har stora problem. Men jag har ingen annanstans att vända mig. Jag har gjort allt jag kan. Det här problemet är mycket stort för min hustru, och därför är det viktigt för mig. Hon är trofast och försöker göra allt som hon ombeds göra." Jag drog ett djupt andetag. "Käre Fader, var snäll och ta bort den brända smaken från musselsoppan före morgonen. Förlåt mig för

att jag ber om något så banalt, men snälla, hjälp min hustru." Sedan gick jag och lade mig.

Omkring halv sju satte sig min hustru upp i sängen och sade: "Vad ska jag göra?" Jag sade att morötterna var färdiga och att hon behövde klä på sig och smaka på soppan. Hon hällde lite soppa i en kast-rull och värmde den. När hon hade smakat på den tittade hon på mig med tårar i ögonen och sade: "Det finns inga svarta flagor

När min hustru hade smakat på musselsoppan tittade hon på mig med tårar i ögonen och sade: "Det finns inga svarta flagor och den smakar inte bränt. Vad gjorde du?"

och den smakar inte bränt. Vad gjorde du?" Jag berättade vad jag hade gjort och vi insåg båda att Herren hade välsignat oss. Vi knäböjde i bön och tackade vår himmelske Fader för hans kärlek och omsorg om oss.

Vilken process använde sig Herren av? Jag vet inte.

Varför beviljade han vår begäran? Jag vet inte. Allt jag vet är att han sade: "Bed och ni skall få" (Matt 7:7), och jag trodde på honom. Och den här gången blev vi välsignade.

Och musselsoppan serverades till systrarna. De sade alla att den var utsökt och bad om receptet.

Vi tycker att julen är den bästa tiden på året att påminna oss själva och våra familjer om hur mycket Frälsaren bryr sig om oss och att även de små tingen är viktiga för honom. ■

Gary B Lundberg är medlem i Edgemonts fjortonde församling, Edgemonts stav i Provo, Utah.

Visste du det här?

"Långt härifrån i Judeens land"

"Långt härifrån i Judeens land" är den enda julsången i den engelska psalmboken som skrivits av en författare som är medlem i kyrkan. År 1869 ville John Macfarlane från S:t George i Utah att hans kör skulle sjunga en ny julsång under deras julprogram. Efter att ha kämpat med att skriva en utan framgång vaknade John från en dröm en natt och skrev texten och melodin till "Långt härifrån i Judeens land". Psalmen är ett vackert tillskott till våra julsånger och är populär både i och utanför kyrkan. (Se *Psalmer*, nr 141.)

DEN EVIGA GÅVAN

*"Vid denna juletid,
denna tid då gåvor
ges, låt oss då inte
glömma att Gud*

*gav sin Son, och att hans Son gav sitt
liv, så att var och en av oss kan få
det eviga livets gåva."*

President Gordon B. Hinckley, "The Son of
God", *Ensign*, dec 1992, s 6.

Förslag till ledare

När du har planerat, bett och delegerat ansvar till dina klass- eller kvorumm medlemmar behöver du som ledare erbjuda din hjälp och ditt stöd. Säg att du har tilltro till deras förmåga och låt dem veta att du älskar dem. Uppmuntra dem att använda egna idéer. Insistera inte på att allt ska göras på ditt sätt. Genom att leda med kärlek hjälper du varje medlem utveckla sina förmågor och talanger.

Riktiga vänner?

Vänner har stort inflytande på vårt liv. Hjälper dina vänner dig att vara ditt bästa jag, eller leder de bort dig från det liv som du borde leva? De här frågorna hjälper dig att se vilket slags inflytande dina vänner har på dig, och den kan också hjälpa dig att bli en bättre vän. Välj det svar som bäst beskriver hur du tror att din vän skulle reagera i var och en av följande situationer. Använd facit i slutet för att se hur många poäng du fick.

1. Du är på en rolig fest men de andra börjar dricka. Du vill åka hem, och din vän säger:
 - a. Du har rätt. Det är bäst att vi åker hem. Jag ringer mamma och ber henne hämta oss.
 - b. Var inte en sådan tråkmåns. En liten drink har aldrig skadat någon.
 - c. Du kan väl stanna och ha lite roligt? Du behöver inte dricka.
2. Någon vill gå ut på en träff med dig men du blir inte 16 förrän om några månader. När du förklarar varför du inte kan gå, säger din vän:
 - a. Är du knäpp? Du måste gå! Det här är den största dansen i år!

- b. Okej, men du kommer att ångra dig. Kan du inte göra ett undantag den här gången?"
 - c. Okej, om det är vad du verkligen vill. Det är bra att du står för det du tror på.

3. En geografiuppgift i skolan ska lämnas in och alla pratar om sina svar före lektionen. Du hade helt glömt bort uppgiften och din vän säger:

- a. Oroa dig inte. En enda uppgift spelar ingen roll.
 - b. Om du skyndar dig kan du göra den före lektionen.
 - c. Här är mina svar. Om du skyndar dig kan du skriva av dem.

4. Du och din vän är i videobutiken och letar efter en film som ni kan titta på. Hon väljer en film med dåligt innehåll och du förklarar varför du inte tittar på olämpliga filmer. Hon säger:

- a. Det är okej, vi tar en annan film.
 - b. Vi tittar på den hemma hos mig. Dina föräldrar får aldrig veta något.
 - c. Kom igen, bara den här gången. Det finns inget som är riktigt dåligt i den här filmen.

Poäng:

1.	a=3	b=1	c=2
2.	a=1	b=2	c=3
3.	a=2	b=3	c=1
4.	a=3	b=1	c=2

10-12 poäng: Du har några jättebra vänner som stöder dig i din tro. Försök vara en god vän du också så att ni kan stödja varandra i att leva rättfärdigt.

7-9 poäng: Det verkar som om dina vänner bryr sig om dig, men de förstår egentligen inte vad det innebär att leva efter evangeliet. Ta tillfället i akt att förklara vad du tror för dem, så kommer de antagligen att vara förstående.

4-6 poäng: Dina vänner uppmuntrar dig inte att leva efter evangeliet eller att bli en bättre person. Bli vän med sådana personer som upplyfter dig, respekterar din tro och uppmuntrar dig att hålla fast vid den.

Vår himmelske Fader lyssnar

Artikeln "Förbättra dina böner", av äldste Joseph B Wirthlin i augustinumret 2004 var utmärkt. Jag vet att vår himmelske Fader lyssnar på oss när vi säger det som finns i vårt hjärta, och han besvarar ofta våra böner genom andra människor. När vi ber kommer vi närmare honom.

*Luis Mario Marcelo Carvajal Arce,
Teno gren,
Curicó stav, Chile*

Källa till inspiration

Liabona är en guide som hjälper mig hitta rätt väg att följa. Jag är tacksam mot våra generalauktoriteter som ger oss budskap — de är herdar som vår himmelske Fader har gett oss för att leda oss. Jag kan visa min kärlek till honom genom att följa deras råd. Jag uppmanar alla ungdomar att göra detsamma.

*Alden Yengo, 17 år,
Kinsoundi församling,
Brazzaville stav, Kongo*

Stärkt vittnesbörd

Jag vill uttrycka min tacksamhet för *Liabona*. Jag väntar ivrigt på tidningen varje månad och den dag den kommer läser jag den från början till slut. Under hela månaden läser jag vart och ett av budskapen långsammare. Jag

tycker om kyrkans medlemmars upplevelser då de försöker leva efter evangeliet, och de inspirerar mig att göra detsamma.

*Blanca Carrillo de Garza,
Quéretaro församling,
Moderna stav, Monterrey, Mexico*

Studera profeterna

Jag tyckte verkligen om "Bygga en lektion på *Kyrkans presidenters lärdomar*", från juninumret 2004. Jag har haft stor nytta av dessa lektioner och böckerna är ett underbart tillskott till mitt bibliotek. Jag ser fram emot de böcker som vi ska få i framtiden.

*Gilbert Staepels,
Antwerpens första församling,
Antwerpens stav, Belgien*

Ett vägledande ljus

När jag döptes gav missionärerna mig ett exemplar av *Liabona*, och det har inte gått ett år sedan dess som jag inte har prenumererat på tidningen. Den är ett underbart vägledande ljus i mitt liv. Vår himmelske Fader besvarar mina frågor på dess sidor, särskilt i budskapet från första presidentskapet och i artiklarna från de andra auktoriteterna i kyrkan. Jag vet att Herren vet vad som händer mig, och han besvarar mina böner genom sina tjänare.

*Rosario Elisa Gómez Castilla,
Belaunde församling,
Zamácola stav, Arequipa, Peru*

Ge *Liabona* i julklapp

Kommer du ihåg din vän på jobbet som ibland ställer frågor om kyrkan? Den mindre aktiva familjen som du besöker? Familjemedlemmen som behöver stärkas? Den återvända missionären som har lärt sig ett nytt språk? De är alla perfekta kandidater för en gåvoprenumeration av *Liabona*.

Du kan beställa och få *Liabona* själv eller beställa den till någon annan som gåva på något av följande språk (hur ofta den kommer ut per år varierar beroende på språket): albanska, armeniska (öst), bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.

Kontakta dina församlings- eller grensledare eller närmaste distributionscenter om du vill prenumerera eller få information.

Lilla stjärnan

Ett julbudskap från första presidentskapet
till världens barn

En *glädjefull* tid

Julen är en härlig tid på året. Då firar vi inte bara Frälsarens födelse utan också hans liv och exempel. Han visade oss hur vi ska leva och bli lyckliga oavsett våra omständigheter. Han är den evige Faderns Son.

När vi följer honom och försöker hjälpa andra som han gjorde — tjänar familjen och nära och kära, söker efter dem som är sjuka eller hungriga eller frusna eller ensamma — då känner vi den glädjefulla julandan. Då kommer den här julen, och alla andra jular i framtiden, att vara fyllda av hopp och kärlek. ●

BAKGRUND © PHOTOSPIN; TILL HÖGER: FOTO JOHN LUKE. BILDEN ÄR ARRANGERAD

JAG ÄR TACKSAM FÖR MÅNGA SAKER

"Och om du håller mina bud och är ståndaktig intill änden, skall du hava evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor." (L&F 14:7)

MARGARET S LIFFERTH

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Har du någon gång fått en speciell present som gjorde dig lycklig? Hur visade du din tacksamhet?

I år har vi fått lära oss om en underbar gåva som vår himmelske Fader har gett sina barn. Han gav oss sin Son och frälsningsplanen.

Kommer du ihåg följande ord från "Jag kan följa Guds plan" (*Barnens sångbok*, s 86–87)?

Det liv som jag fått är en del av en plan.

Jag levde i himlen som ett av hans barn.

*Jag valde att komma hit till vår vackra värld,
att låta mig ledas av Gud på min färd.*

Tack vare vår himmelske Faders plan får vi många gåvor. Vi fick en kropp och föddes i en familj. Med handlingsfrihetens gåva kan vi välja mellan gott och ont. Tack vare vår Frälsare kommer vi att uppstå, och om vi väljer det goda kommer vi att få det eviga livets gåva. Vi har välsignats med profeter, uppenbarelse, bön, skrifter, prästadömet, förbund och templets välsignelser.

Hur visar vi vår himmelske Fader att vi är tacksamma för dessa gåvor? Kommer du ihåg nästa del av sången?

*Jag kan följa Guds plan var dag,
alltid håller jag villigt hans lag.*

Jag ska kämpa, jag ska be.

Jag skall alltid följa hans bud.

Vi tackar vår himmelske Fader i våra böner och genom hur vi lever vårt liv. Och när vi visar vår tacksamhet —

*... då blir jag lycklig på jord,
och i mitt hem hos Gud.*

Välsignelseask

Färglägg en liten ask eller ett kuvert som ska representera en inslagen julkapp. Klipp sedan ut figurerna på sidan LS4. På hemmen skriver du ner välsignelser som du får av din familj. På stjärnorna skriver du ner välsignelser som du får av Frälsaren. På templen skriver du ner välsignelser som du får för att du är medlem i kyrkan. Fundera över andra välsignelser som du kan skriva ner på presenterna. Lagg alla figurerna i asken eller kuvertet. Visa figurerna under en hemafton och samtala om de gåvor vi får av vår himmelske Fader.

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Förslag till samlingsstunden

1. I år har vi fått lära oss om frälsningsplanen och alla dess välsignelser. Sammanfatta principerna och tillhörande välsignelser som ni har undervisat om varje månad. Påminn barnen att det finns barn över hela världen som lever efter frälsningsplanen. Inbjud om möjligt en återvänd missionär som berättar om barn som efterlever evangeliet med glädje. Dela upp barnen i grupper med fem eller sex i varje och be varje grupp att sätta sig i en ring. Läs "kom ihåg välsignelserna". Det första barnet säger: "Jag är tacksam för _____." Det andra barnet säger: "Jag är tacksam för (upprepar det första barnets svar och lägger till sitt eget)", och så vidare. Dela ut pappersstjärnor och låt barnen rita en välsignelse på dem. Slå ett bål i en av uddarna på varje stjärna och trä igenom ett snöre. Uppmana barnen att visa sin stjärnprydnad för sin familj.

2. Återge berättelsen om Frälsarens födelse genom att dela upp Primär i två grupper. Dela ut följande hänvisningar — Grupp 1: Helaman 14:1–7; 3 Nephi 1:4–21; Grupp 2: Luk 2:1–17. Välj ett barn i varje grupp som läser skriftställena medan de andra barnen dramatiserar berättelsen. Be grupp 1 att dramatitera berättelsen om lamaniten Samuel. Be grupp 2 att dramatitera berättelsen om Jesu födelse och krubban. ●

FRÅN PRESIDENT DAVID O MCKAYS LIV

Musikens gåva

Familjen McKay älskade musik och lärde sig spela instrument. President McKays son Lawrence spelade fiol vackert.

Vilken vacker sång!

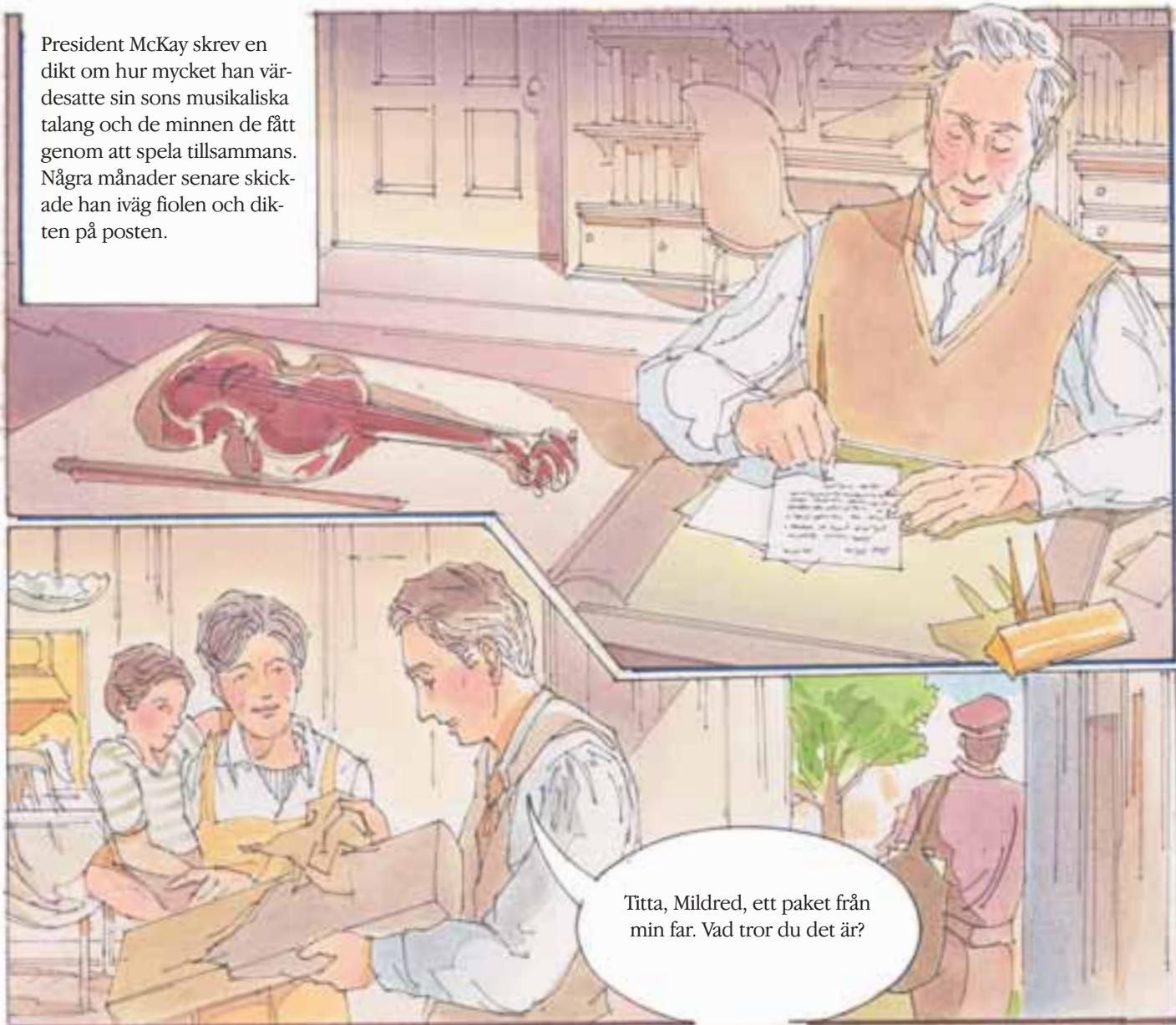
Mildred och jag behövde pengarna, far, men o, vad jag avskydde att göra mig av med fiolen! Det kändes tryggt att spela på fiolen när jag var långt hemifrån.

Flera år senare när Lawrence hade blivit make och far sålde han fiolen för att klara ekonomin.

President McKay tvekade inte utan löste problemet.

Jag har förstått att min son sålde sin fiol till er nyligen. Jag är här för att köpa tillbaka den — jag sätter för stort värde på den för att den ska lämna vår familj.

President McKay skrev en dikt om hur mycket han värdesatte sin sons musikaliska talang och de minnen de fått genom att spela tillsammans. Några månader senare skickade han iväg fiolen och dikten på posten.

När Lawrence såg att det var hans älskade fiol rann tårarna nerför ansiktet. Han spelade alla sina favoritsånger till sent på kvällen och lovade att aldrig göra sig av med sin fars dyrbara gåva igen.

Omarbetning från David Lawrence McKay, My Father, David O. McKay (1989), s 182–183.

Adventskrans

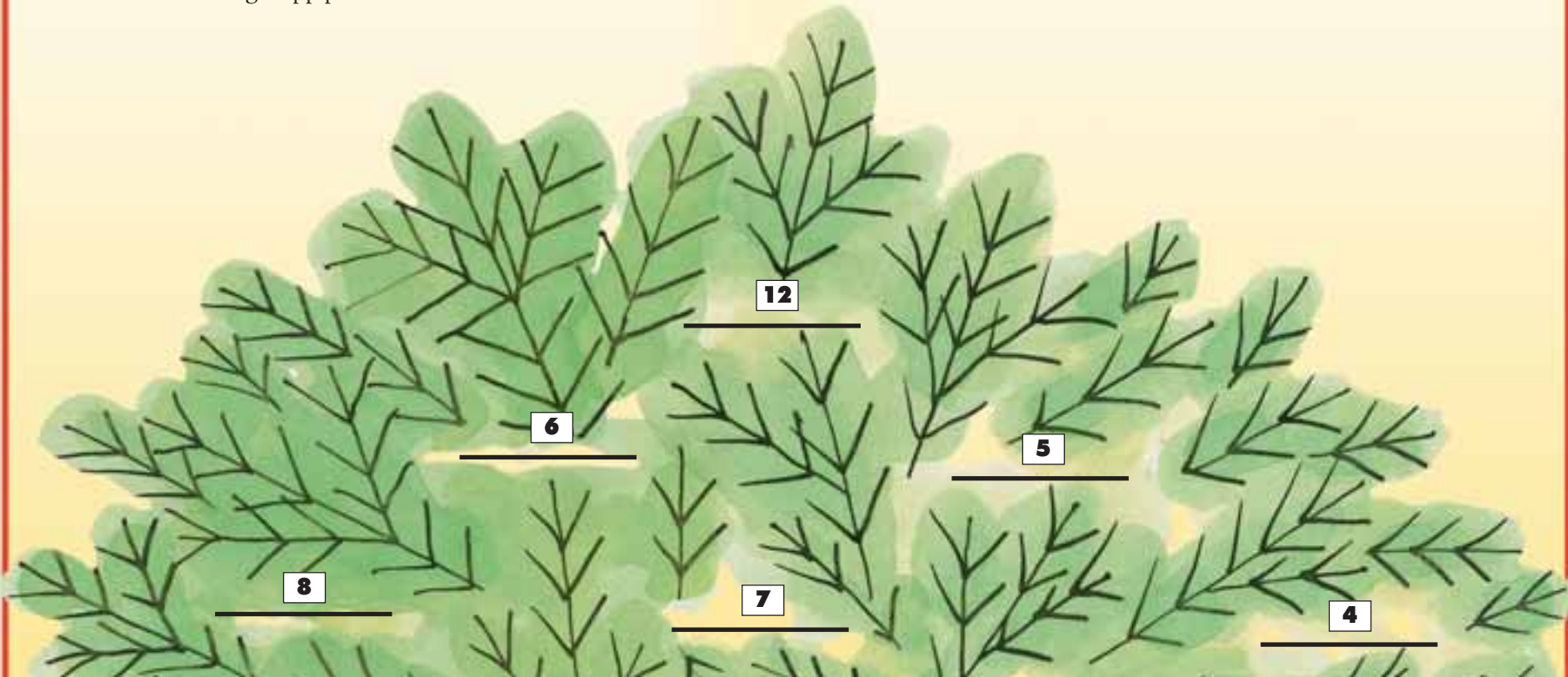
Elise Black

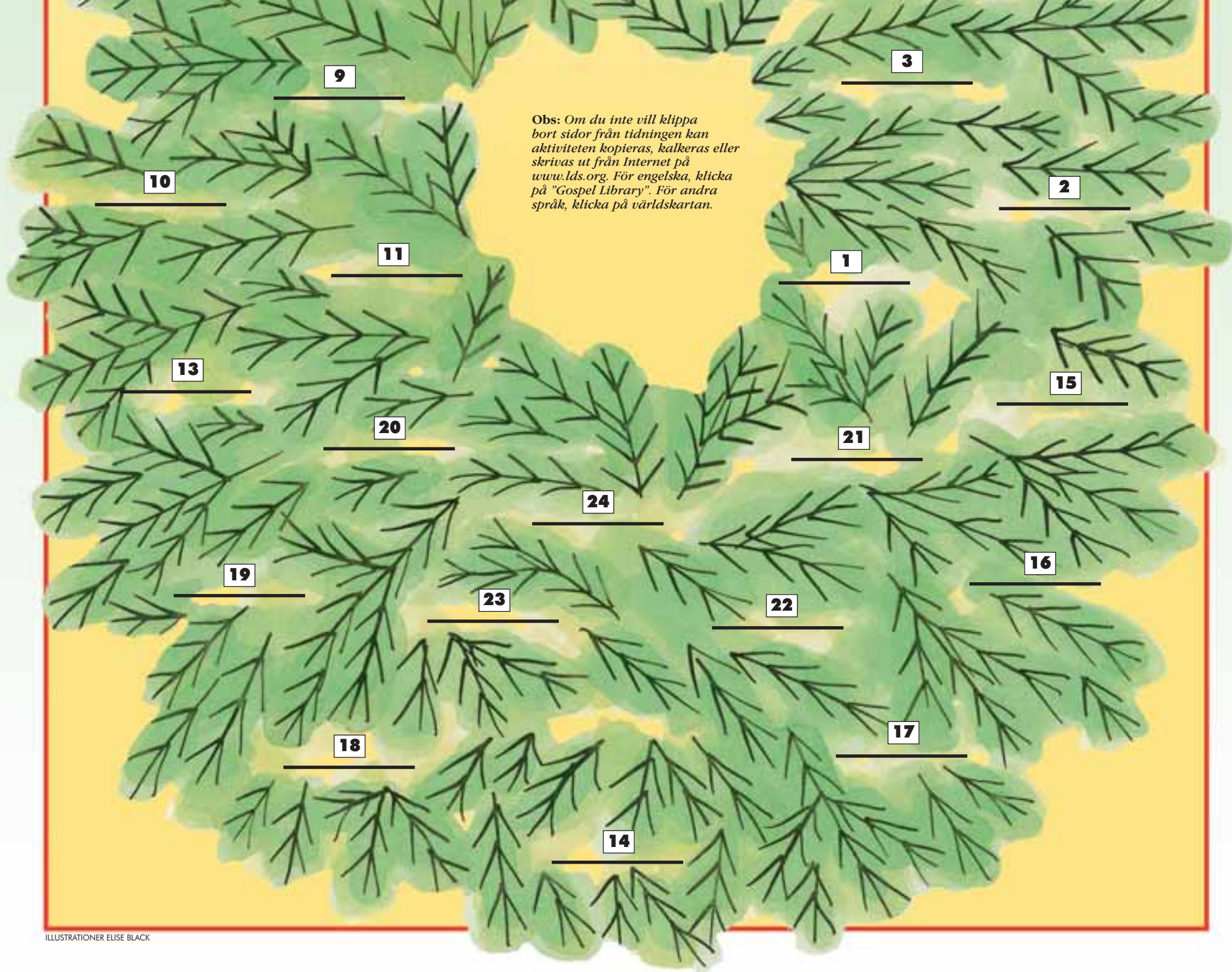

Anvisningar

Ta bort sidorna LS8–LS9 och LS16 och klistra fast dem på tjockt papper. Klipp ut de numrerade bilderna, kransen och skårorna som är markerade med tjocka svarta linjer. Slå ett hål längst upp på kransen och sätt dit ett snöre eller ett

band som hängare. Med början den 1 december letar du efter den numrerade bilden för den dagen. Läs aktiviteten på fliken och gör det som står den dagen. När du har gjort det för du in fliken i motsvarande numrerade skåra på kransen så att man kan se bilden.

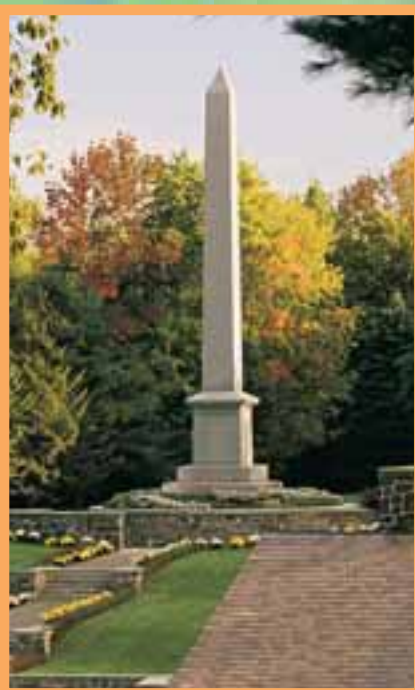

Obs: Om du inte vill klippa
bort sidor från tidningen kan
aktiviteten kopieras, kalkeras eller
skrivas ut från Internet på
www.lds.org. För engelska, klicka
på "Gospel Library". För andra
språk, klicka på världskartan.

Viktiga platser i profeten Joseph Smiths liv

BRITNEY SCHETSELAAR
Kyrkans tidningar

1805 — Sharon, Vermont

Joseph Smith föddes i Sharon, Vermont, den 23 december 1805 — bara två dagar före juldagen! Han bodde på en gård med sin far Joseph Smith Sr, sin mor Lucy Mack Smith och sina bröder och systrar.

1816 — Palmyra, New York

Josephs familj flyttade till Palmyra år 1816 då Joseph var 10 år. När Joseph växte upp blev han mycket engagerad i religion. När han var 14 år bestämde han sig för att fråga

Gud vilken kyrka han skulle tillhöra. Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph och sade att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna. År 1823 när Joseph var 17 år kom ängeln Moroni till honom och sade att en forntida uppteckning låg nergrävd i närheten.

1825 — Harmony, Pennsylvania

År 1825 fick Joseph arbeta för Josiah Stowell i Harmony i

Pennsylvania. Där träffade han Emma Hale och de gifte sig den 18 januari 1827. Efter det att Joseph och Emma hade flyttat tillbaka till Palmyra och Joseph hade tagit emot guldplåtarna, återvände de till Harmony och Joseph översatte Mormons bok. Den 15 maj 1829

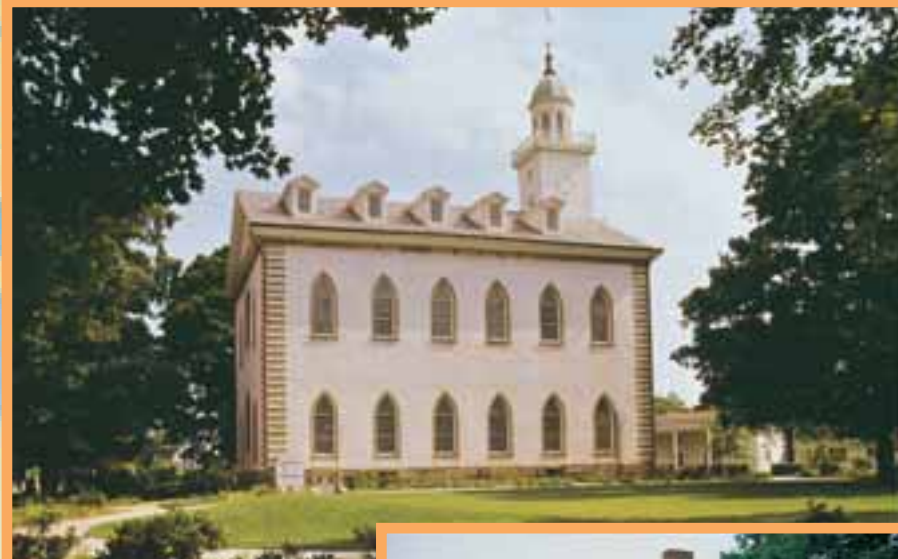
döptes Joseph och Oliver Cowdery i Susquehannafloden och fick det aronska prästadömet på flodstranden av Johannes Döparen. Senare, på en annan plats vid Susquehannafloden, fick de melkisedekska prästadömet genom Petrus, Jakob och Johannes.

1830 — Palmyra, New York

Den 6 april 1830 träffades omkring 50 personer hemma hos Peter Whitmer Sr i Fayette i New York för att organisera Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Joseph Smith och Oliver Cowdery inröstades som äldster i kyrkan.

1831 — Kirtland, Ohio

I februari 1831 flyttade Joseph och hans familj till Kirtland i Ohio tillsammans med kyrkans medlemmar. Medlemmarna byggde det första templet i vår tid där och invigde det i mars 1836. Under en tid bodde Joseph och Emma

tillsammans med Newel K Whitney och hans familj i Whitneys affär. Kyrkans medlemmar såg många underverk i Kirtland, men till slut var de tvungna att ge sig av på grund av förföljelser.

1838 — Far West, Missouri

Joseph flyttade till Missouri på våren 1838. Far West blev kyrkans huvudsäte. Hörnstenarna till ett tempel lades, men medlemmarna drevs ut av pöbelhopar innan de kunde bygga det.

1839 — Nauvoo, Illinois

Kyrkan köpte sumpmark bredvid Mississippifloden på våren 1839. Där byggde de en stad som de gav namnet Nauvoo. De byggde också ett tempel. Joseph ledde Nauvoomilisen och han och Emma drev en affär byggd av rött tegel där många viktiga händelser ägde rum.

1844 — Carthage, Illinois

Joseph Smith och hans bror Hyrum arresterades på falska anklagelser och sattes i

fängelse i Carthage i Illinois. Den 27 juni 1844, medan Joseph och Hyrum väntade på sin rättegång, attackerade en pöbelhop fängelset där de satt. När Hyrum hade dödats sprang Joseph fram till fönstret. Han ropade "O Herre, min Gud!" medan han led martyrdöden och föll. Joseph blev 38 år. Han och hans bror begravdes i Nauvoo. ●

Nigeriansk jul

"Hädanefter kallar jag eder vänner." (L&F 84:77)

LORI MORTENSEN

Baserad på en upplevelse som författaren med vänner hade

Måndagen den 11 oktober

Kära mormor och morfar! (Oj! Jag menar äldste och syster Wall. Jag glömmer det hela tiden!)

Vad tycker ni om Nigeria? Mamma visade mig var det är på kartan. Det är jättelångt bort! Men jag är glad att ni kunde åka iväg på er mission. Ni har alltid sagt att ni skulle tjäna vart än vår himmelske Fader ville att ni skulle åka. Kommer ni ihåg det? Men jag önskar ändå att ni inte var så långt borta.

Kram

Vera

Måndagen den 1 november

Kära Vera!

Ja, det är mycket långt till Nigeria från platsen där du bor, men vi är så glada att vi är här. Människorna är så varma och kärleksfulla, och vår himmelske Fader har välsignat oss så mycket.

I söndags konfirmerades fyra barn. Vi träffades i ett litet kapell med betonggolv, och Anden var så stark. Det var underbart!

Kram

Äldste och syster Wall

P.S. Vi tycker så mycket om primärbarnen att vi vill ge dem en speciell julklapp. Har du några förslag?

Måndagen den 22 november
Kära äldste och syster Wall! (Se, jag kom ihåg!)

Jag har ett jättebra förslag på en julklapp! Och jag har pratat med mamma och med Primärs president om det. Men jag tänker inte berätta vad det är för jag vet hur mycket ni tycker om överraskningar. (Kommer du ihåg överraskningsfesten mamma ordnade på din födelsedag mormor? Du var så rolig!) Jag ska ge er en ledtråd. Det börjar på B, och vi ska skicka den om ett par veckor.
Kram
Vera
P.S Kan ni gissa vad det är?

Fredagen den 3 december

Kära Vera!
Vad kan det vara? Morfar och jag har funderat över vad det kan vara som du ska skicka till primärbarnen. Vi kan knappt bärga oss innan vi får veta det!
Det finns mycket som börjar på B i Afrika — till exempel busksvin, babianer och bambuträd! Men jag tror inte att det är någon sådan överraskning som du menar.

Kram
Syster Wall

Måndagen den 13 december

Kära Vera!

Dalu och god jul! Dalu betyder "tack" på igbo (ett språk som talas i Nigeria). B står för "bilder", eller hur?

Alla barnen här i vårt Primär tyckte om julbilderna som du och dina vänner ritade till dem på Primärs aktivitet.

Vi önskar att du kunde ha sett dem! Alla barnen log och skrattade och sade hur underbart det var att höra ifrån primärvänner långt borta som älskar Jesus

precis som de gör.

Tack så väldigt mycket

för er julklapp. Den var perfekt!

Kram
Äldste och

syster Wall
P.S. De nigerianska primärbarnen tycker också om att skicka överraskningar!

"Jag älskar kyrkans folk i alla åldrar, av alla raser och i många nationer. Jag älskar barnen. De är väldigt lika över hela världen ... Hur bedårande är ni inte, var ni än är, ni kära barn."

President Gordon B Hinckley, "Detta är Mästarens verk", Nordstjärnan, jul 1995, s 71.

Fredagen den 31 december
Kära äldste och syster Wall!
Säg dalu till primärbarnen i Nigeria för deras
bilden! Alla barnen i Primär tyckte om dem! Vi
tyckte särskilt mycket om bilderna med palmer,
fläktar och korgar.

Kram

Vera

P.S. Jag saknar en fortfarande, men ända
sedan vi skickade den speciella julklassen till
primärbarnen känns det inte alls som om Nigeria
ligger långt borta! ●

*Lori Mortensen är medlem i Cameron
Parks församling, El Dorado stav,
Kalifornien.*

Lär känna äldste Dieter F Uchtdorf

För att lära dig mer om äldste Dieter F Uchtdorf i de tolv apostlarnas kvorum kan du para ihop bilderna med bokstäver på med ledtrådarna nedan.

- ___ 1. Äldste Uchtdorf växte upp i det här landet.
- ___ 2. Han är den första aposteln som kallas på mer än 50 år som inte föddes i USA, men han säger att han inte kallades för att representera någon särskild folkgrupp. Liksom alla apostlar representerar han denna fullkomliga man.
- ___ 3. Som barn arbetade han flitigt i familjens företag och drog en tvättvagn bakom en sådan här.
- ___ 4. Han växte upp i en krigsdrabbad stad där många byggnader hade bombats och fann hopp i att läsa i och lära från de här. En av hans favoritverser var Romarbrevet 8:31: "Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?" Han säger: "Det gav mig tröst och mod eftersom framtiden just då såg dyster ut."
- ___ 5. Möteshuset som han gick till som barn hade ett blyinfattat fönster som skildrade denna händelse. När ljuset sken genom glaset tänkte han på sitt vittnesbörd och fick en större uppskattning för Joseph Smith.

- ___ 6. Ett av hans första kallelser som barn var att pumpa det här instrumentet så att församlingen kunde sjunga.
- ___ 7. Han gifte sig med Harriet Reich och de besegades här i december 1962. De har två barn.
- ___ 8. I 35 år manövrerade han ett sådant. Så småningom blev han chefspilot och vicedirektör för flygverksamheten inom ett flygbolag.
- ___ 9. Medan han flög tröttnade han aldrig på att se de här genom fönstret. Han säger också: "Jag kunde se hur vackra de olika länderna var med sina skiftande kulturer. Jag vet, genom att jag åkt till olika platser och sett människorna och kyrkan på dessa olika platser, att evangeliet är till för alla, oavsett vilket land vi bor i eller vilka traditioner vi har. Det är Jesu Kristi evangelium."

Taget från "Äldste Dieter F Uchtdorf i de sjuttios kvorum", Liahona, apr 1999, s LS2-LS4; "Äldste Dieter F Uchtdorf", Liahona, nov 2004, s 125-126.

20 Rita en bild av en händelse i profeten Joseph Smiths liv.

22 Låt någon annan vara först.

19 Lär dig mer om Joseph Smith (s LS10–LS11) tillsammans med din familj.

24 Läs Lukas 2:1–20 tillsammans med din familj.

23 Tänk på profeten Joseph Smith som föddes för 200 år sedan i dag.

21 Gör aktiviteten för samlingsstunden (s LS4–LS5) tillsammans med din familj.

17 Städa ditt rum.

6 Ge alla i din familj en kram.

5 Gör en syssla hemma utan att bli ombedd.

15 Säg ett sätt som du kan följa Frälsaren på.

7 Läs "Nigeriansk jul" (s LS12–LS14) tillsammans med din familj.

3 Besök någon som är ensam eller sjuk.

4 Tacka din primärlärare.

16 Läs julbudskapet från första presidentskapet (s LS2–LS3).

8 Rita en julbild och ge den till någon.

11 Tacka din biskop eller grenspresident.

18 Tänk på Frälsaren under sokramentet.

13 Säg tre saker som du är tacksam för.

2 Välj det rätta hela dagen.

9 Mejla eller besök för- eller morföräldrar eller stöktägar.

12 Sjung en favoritjulsång.

1 Hjälp i hemlighet någon i din familj.

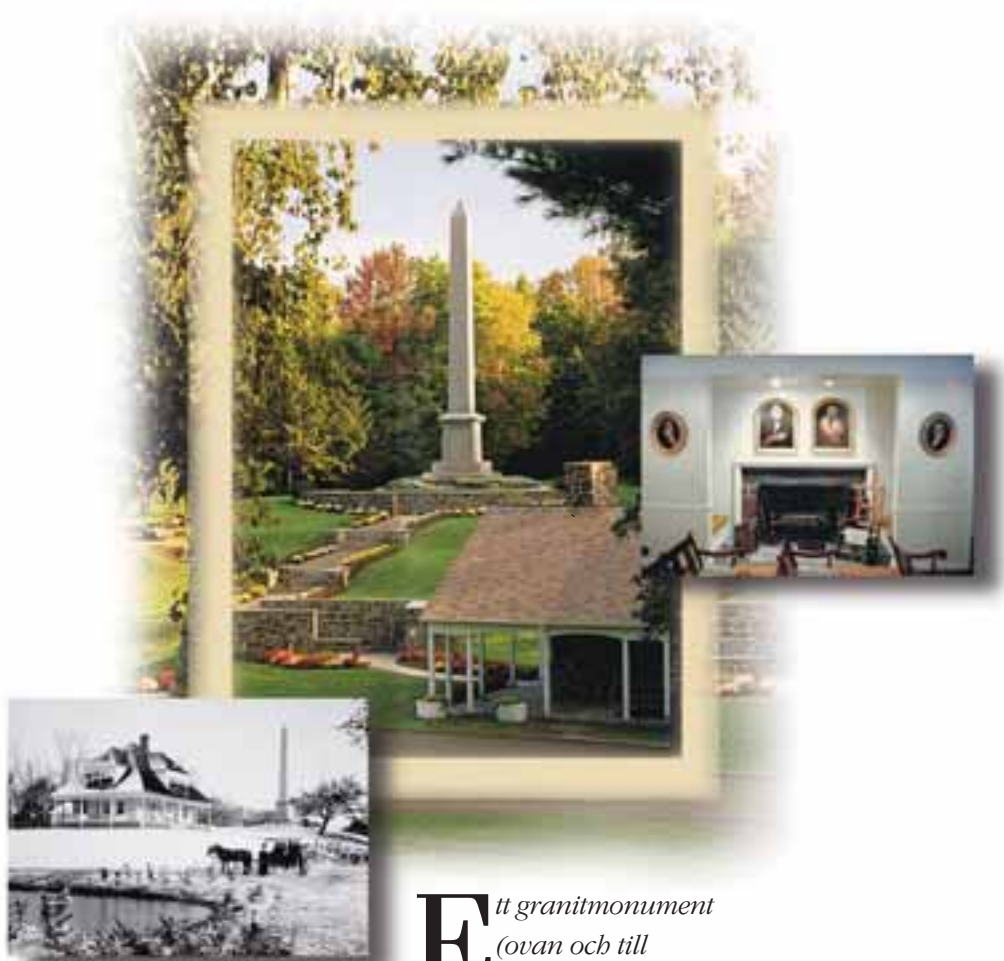
10 Ta en överraskning till en granne.

Se sidorna LS8–LS9 för aktivitet och instruktioner.

En skatt i hjärtat, av Kathy Lawrence

Maria "födde sin förstfödde son och lindade honom ... Alla som hörde [ängeln säga att detta barn var Kristus, Herren] ... förundrade sig över vad herdarna berättade för dem. Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta." (Se Luk 2:7; 18–19.)

Ett granitmonument
 (ovan och till
 vänster) och ett
 informationscenter (höger) markerar Joseph
 Smiths födelseplats. "Det barn som föddes
 för 200 år sedan denna månad under enkla
 omständigheter på landsbygden i Vermont var
 förutordinerat till att bli en stor ledare och
 fullfölja vår Faders plan för hans barn på
 jorden." Se president Gordon B Hinckley, "Joseph
 Smith Jr — Guds profet, mäktig tjänare", s 2.

Kyrkonytt

President Hinckley reser världen runt

President Gordon B Hinckley besökte medlemmar i sju städer och invigde templet i Aba i Nigeria under sin resa världen runt i juli och augusti. Han lade då flera tusen mil till sina omfattande resor som president för kyrkan.

President Hinckley träffade allt från små grupper av medlemmar på landningsbanor vid flygplatser till tusentals medlemmar som deltog i kulturella evenemang.

Vladivostok i Ryssland

Medan president Hinckleys plan gjorde en kort mellanlandning för tankning i Ryssland träffade han 200 medlemmar vid en flygplats i Vladivostok. President Hinckleys besök

i staden var det första som någon president för kyrkan gjort.

”Efterlev evangeliet och etablera verket på denna härliga plats”, sade president Hinckley till gruppen.

President Hinckley sade till medlemmarna att de påminde honom om en liten samling medlemmar som han hade träffat i Korea för 50 år sedan. Han sade att den gruppen medlemmar har blivit till tusental och talade om för de ryska medlemmarna att han tror att tusentals medlemmar kommer att bo i deras stad i framtiden. President Hinckley sade att Herren välsignar dem om de är sanna och trofasta.

Seoul i Sydkorea

President Hinckley talade i Seoul i Sydkorea till medlemmar som samlats för en regionkonferens. Mötet sändes över hela landet och till olika platser i USA och Australien.

President Hinckley mindes tidigare besök i Korea. Han bad om ursäkt för att han missat det kulturella evenemanget där 1 500 vuxna och ungdomar framträdde kvällen innan konferensen. Detta var på grund av ett missöde som gällde flygresan.

Han sade: ”Gud har utgjutit sina välsignelser över detta folk, och denna nations trygghet och fred och välmående är beroende av nationens rättfärdighet. Jag tror av hela mitt hjärta att om medlemmarna efterle-

ver evangeliet så skonas de från krig och annat lidande.”

Taipei i Taiwan och Hongkong i Kina

Medan president Hinckley var på besök i Taipei i Taiwan och i Hongkong träffade han medlemmar och invigde kontorslokaler i båda städerna. Båda byggnaderna har kapell, klassrum och kontorslokaler.

När han talade till medlemmarna i Hongkong berättade han att han fått inspiration om att templet i Hongkong skulle vara en del av ett flervåningshus. Det var en modell, sade han, som också användes till templet i Manhattan i New York. President Hinckley uttryckte också sin tacksamhet för medlemmarna. Han sade: ”Jag vill bara säga hur mycket jag älskar er. Ni är underbara människor.”

Aba i Nigeria

När president Hinckley anlände till Nigeria den 6 augusti, dagen innan templet i Aba skulle invigas, välkomnades han av nigerianska medlemmar som radat upp sig längs vägen som leder till tempelområdet. De framförde också ”Glädjens dag”, ett kulturellt evenemang, för att fira profetens närvaro och att ett nytt tempel var färdigbyggt.

Nästan 1 500 ungdomar och barn deltog i programmet. De hade förberett sig i nästan ett år med att öva in musik- och dansnummer. Ungdomar från fem stavar i Nigeria deltog i evenemanget. Publiken, som bland annat bestod av ledare i kyrkan,

President Hinckley deltar i ett möte i Korea.

föräldrar och profeten, satt på stolar eller stod på en sluttning nedanför templet för att se programmet.

Dagen efter det kulturella evenemanget invigde president Hinckley templet i Aba. Det är det tredje templet i verksamhet i Afrika och kyrkans 121:a tempel i verksamhet i hela världen. (Se artikel nedan.)

160 000 mil

Under sin rundresa träffade president Hinckley också mindre grupper av medlemmar under korta besök i Delhi i Indien och i Nairobi i Kenya. Han sade att han uppmanade medlemmarna under dessa besök att fortsätta "hålla fast vid tron, efterleva evangeliet, göra det de ska göra, ta

hand om sina familjer, sörja för dem, ge dem andlig styrka".

President Hinckley har talat till oräkneliga medlemmar och tillryggalagt mer än 160 000 mil sedan han blev kyrkans femtonde president i mars 1995. ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

Det nya templet i Apia i Samoa invigdes den 4 september 2005.

Medlemmar firar tempelinvingningar och tar första spadtaget

Templet i Apia i Samoa

Efter det att templet i Apia i Samoa förstördes i en brand fick medlemmarna vänta i två år på att ett nytt tempel skulle byggas. Deras väntan fick ett slut den 4 septem-

ber 2005 när ett nytt tempel invigdes på samma mark där det ursprungliga templet stått.

Templet i dag är bortåt 1 500 kvadratmeter stort, aningen större än det förra templet som byggdes 1983.

Efter att under två årtionden ha besökt ett tempel nära hemmet, sade medlemmarna i och omkring Samoa att de har lärt sig vara tack samma medan de har fått resa till ett tempel längre bort under två år. Medan templet byggdes i Samoa fick medlemmarna resa 76 mil till templet i Nuku'alofa i Tonga.

"Jag tror att medlemmarna nu har lärt sig att i högre grad uppskatta att ha ett nytt tempel", sade Uele Va'aulu, representant för kyrkans informationstjänst i Samoa. "De är nu mer angelägna om att släktforska och är fyllda av Elias ande."

Templet i Newport Beach i Kalifornien

Templet i Newport Beach i Kalifornien invigdes den 28 augusti 2005 och blev då kyrkans 122:a tempel i verksamhet. Före invigningen besökte mer än 15 000 personer templets öppet hus. Presidenten för Newport Beach's stav, Weatherford Clayton, sade att många besökare uttalade sig om templets skönhet. "Jag tror de kan förstå varför det är en så oerhört helig byggnad för oss", sade president Clayton.

President Gordon B Hinckley hälsar på medlemmarna under invigningen av templet i Aba i Nigeria.

Med mer än 770 000 medlemmar har kyrkan i Kalifornien det största antalet medlemmar av alla stater i USA – förutom Utah. Templet i Newport Beach är det sjunde templet i verksamhet i Kalifornien och betjänar 50 000 medlemmar.

Templet i Aba i Nigeria

President Gordon B Hinckley invigde templet i Aba i Nigeria den 7 augusti 2005. Templet är beläget nära Ogorfloden. Som en del av tempelbyggnationen byggde kyrkan en bro över floden och en väg som leder fram till templet.

Under invigningsceremonierna sade president Hinckley att templet skulle vara till välsignelse för folket liksom templet i Accra i Ghana har varit för de afrikanska medlemmarna sedan invigningen 2004.

Templet i Rexburg i Idaho

Efter 19 månaders väntan efter det att president Hinckley tillkännagett att ett tempel skulle byggas i Rexburg i Idaho, besökte mer än 8 000 medlemmar templets första spadtagsceremoni den 30 juli.

”Medlemmarna och även några ickemedlemmar är glada att den här dagen är här, och de ser fram emot att få se templet komma upp”, sade Farrell Young, en medlem i Rexburg.

Templet i Rexburg blir det tredje templet i verksamhet i Idaho förutom templan i Boise och Idaho Falls. Ett fjärde tempel i Twin Falls tillkännagavs i oktober 2004. Templet i Rexburg betjänar 17 stavar i området. Templet i Rexburg betjänar också de nästan 12 000 studenterna vid Brigham Young-universitetet – Idaho. ■

Utdelningskort inbjuder världen att höra evangeliet

Walter Cooley, kyrkans tidningar

Utan att göra något större väsen av sig har antalet utdelningskort och antalet hänvisningar som de gett ökat stadigt sedan korten introducerades för mindre än tio år sedan. I augusti tryckte kyrkan det 150-miljonte utdelningskortet – en milstolpe som representerar den framgång medlemmarna och missionärerna har haft när de använt korten för att introducera andra till kyrkan.

Utdelningskort finns att få tag på i kyrkans alla områden och på 28 språk. Användningen av utdelningskort och antalet hänvisningar från korten fortsätter att öka.

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum beskrev syftet med utdelningskortet och sade att de utgjorde ett ”enkelt, personligt och avspänt sätt att inbjuda andra att höra evangeliet”. (”The Role of Members in Conversion”, *Ensign*, mar 2003, s 55) Medlemmarna delar ut korten och inbjuder bekanta eller vänner med en annan tro att ringa och beställa gratis media från kyrkan, till exempel Mormons bok eller DVD-filmerna ”Gläd dig o jord” eller ”Tro på Kristus”. Reaktionerna på utdelningskortet leder ofta till missionärshänvisningar.

År 1996 började de tidiga koncepten

Kyrkan har tryckt mer än 150 miljoner utdelningskort i sin strävan att hjälpa medlemmarna dela med sig av Jesu Kristi evangelium.

för utdelningskorterna att dyka upp. De första korten gjordes i olika stilar, allt från visitkort till vikta gratulationskort. Medan kortkoncepten testades i USA hade kyrkans informationstjänst i Storbritannien en liknande idé till en mediekampanj där.

En variation av de tre testkoncepten blev till slut det nuvarande utdelningskortet.

Utdelningskortet är i fickformat med måtten 8 x 12 cm. Kortet har en bild på framsidan och ett telefonnummer, kyrkans logo och ett erbjudande om en gratis medieprodukt på baksidan.

Mindre ändringar har gjorts sedan de första utdelningskorterna kom ut 1997. Nu har alla kort adressen

www.mormon.org under kyrkans logo på baksidan. Nya kort har också ett tomt utrymme eller tomma rader på baksidan så att kyrkans medlemmar kan skriva sin e-postadress eller en kort hälsning tillsammans med sin inbjudan.

Områdespresidentskapen runtom i världen har anpassat utdelningskortet till sitt områdes unika behov.

I ett område delar missionärerna till exempel ut några bilder med målningar som har Kristus i centrum, som passar ihop med missionärsdiskussionerna. Missionärerna ger en bild till undersökaren efter varje besök. Många av undersökarna sätter upp bilden i sitt hem eftersom det kan vara svårt att få tag på fin konst att ha uppe. Missionärerna ger också bilder till personer som vill ha dem efter att ha sett dem hemma hos medlemmar eller undersökare.

I vissa länder använder medlemmarna perforerade utdelningskort med erbjudanden om en gratis Mormons bok eller andra medieprodukter. Medlemmar som inbjuder sina vänner att höra evangeliet eller ta emot en Mormons bok river itu kortet och ger ena halvan till sin vän och skriver vännens adress på den andra halvan. Medlemmarna ger sin halva till missionärerna. Dessa kort används för att distribuera gratis medieprodukter i områden där det inte finns någon telefonservice.

Utdelningskort kan vara mer effektiva än att ge bort en Mormons bok eller en DVD eftersom missionärerna engageras mer direkt. Genom att använda utdelningskort inbjuder medlemmarna inte bara vännerna att beställa en gratis medieprodukt, utan också att bli kontaktade av missionärerna.

Telefonsamtal från personer som fått ett utdelningskort kopplas till ett samtalscenter eller till missionshemmet i området där den som ringer bor. En missionär inleder ett samtal med den som fått utdelningskortet under det första telefonsamtalet eller under ett av de tre uppföljningssamtalen. Missionärerna frågar oftast: "Vad fick dig att tacka ja till det här erbjudandet?" Svaren på sådana och liknande frågor ger missionärerna möjlighet att vittna om sanningen i budskapen som den som ringde kommer att få.

De som ringer för att tacka ja till ett erbjudande på ett utdelningskort har visat intresse och tro och får höra ett vittnesbörd från en missionär som kallats och avskilts att vittna med Anden. Denna process går mycket längre med att engagera medlemmar och missionärer och leder till fler missionärshänvisningar. Mer än en tredjedel av dem som ringer låter missionärerna personligen lämna över sin gratisprodukt och ge ett budskap.

För att få tag på utdelningskort kontaktar du kyrkans distributionscenter eller de lokala heltidsmissionärerna. ■

Londonmedlem i tjänst under bombningarna

Sarah Jane Weaver, *Church News*

William Holder var i tjänst som polis i London den 6 juli då England vann kampen om vem som skulle vara värd för sommarolympiaden 2012. Londons gator var fulla av tusentals firande människor. Det var tumultartat för polisen.

Mindre än 24 timmar senare var broder Holder åter i tjänst. Men denna gång hade han att göra med ett annat slags tumult – terrorister hade attackerat hans stad.

Inget kunde ha förberett honom för vad han såg – människor som sprang ut från tunnelbanestationen Aldgate i fruktansvärd chock. Några var skadade, andra skrek efter familjemedlemmar. Bara några steg därifrån insåg broder Holder från Grave-sends församling i Canterbury stav att han var en av de första bland utryckningspersonalen som var på plats efter terroristattacken.

”Man går på autopilot. Man gör sitt jobb”, säger han. ”Man är en människa som hjälper en annan människa. Det spelar ingen roll vilka de är, man vill bara ta bort deras smärta.”

Inga medlemmar eller missionärer skadades när bomberna exploderade i tre tunnelbanetåg i London i en samordnad attack den 7 juli. Minst 56 personer dog i explosionerna som skadade ytterligare 700 personer – varav dussintals allvarligt – och detta skedde på mindre än 50 sekun-

der under morgonens rusningstrafik. En fjärde bomb detonerade 57 minuter senare i en av stadens röda dubbeldäckade bussar.

Terroristattackerna orsakade flest antal döda i London sedan andra världskriget. Som svar på denna grymhet har kyrkan gett en donation till en offerfond som Londons borgmästare Ken Livingstone och brittiska Röda Korset har upprättat.

”Det är inte förrän man kan se tillbaka på det som man förstår det horribla i dådet”, sade broder Holder. Just då gör man bara det som är meningen att man ska göra: man är lugn och professionell och tar itu med det.”

Evangeliet sprids med hjälp av *mormon.org*

Kyrkans material på Internet är ett annat sätt för medlemmarna att hjälpa vänner och bekanta att lära sig mer om kyrkan och stärker samtidigt tron på deras förmåga att dela med sig av evangeliet till andra.

Kyrkans Internetsidor kan grupperas i tre kategorier efter syfte. *Lds.org* och *providentliving.org*, som finns på olika språk, hjälper till att undervisa, stärka och fullkomna medlemmarna. *Familysearch.org*, som finns på engelska, gör det möjligt att söka efter döda släktingar. Avsikten med *mormon.org*, som finns

Under flera dagar efteråt arbetade broder Holder övertid. Men under stilla stunder mindes han en prästdömsvälsignelse han fått flera år tidigare. I välsignelsen sades det att han kunde vara ett ljus i sitt yrke, att människor skulle komma till honom för att få vägledning och att han skulle vara lugn.

Han har känt Herrens hand vägleda honom i hans arbete. ”Jag kände frid inom mig, men samtidigt även sorg”, sade han.

Broder Holder säger att han fortfarande får dagliga påminnelser av händelsen: stängda tunnelbanestationer och fler poliser på Londons gator. Det är svårt, tillade han, att fly från minnet av händelsen. ■

Omarbetning av artikel i Church News, 23 juli 2005.

på 23 språk, är att predika evangeliet för världen. *Mormon.org* är den främsta hemsidan som medlemmar använder när de ska dela med sig av evangeliet.

Mormon.org hjälper medlemmar dela med sig av evangeliet till vänner som har olika kunskapsnivåer beträffande kyrkan. Genom den här webbplatsen kan medlemmar introducera evangeliet för vänner, hjälpa dem bättre förstå kyrkans lära och livsstil, och inbjuda dem att komma till kyrkans möten.

Sedan starten i oktober 2001 har

Mormon.org finns på 23 språk för att hjälpa medlemmar världen över att dela med sig av evangeliet på Internet.

mer än 8,3 miljoner besökare varit inne på webbsidan. Dessa besökare har beställt mer än 200 000 medieprodukter, till exempel DVD-filmer eller Mormons bok. Mer än 40 000 besökare ville veta mer och hänvisades till missionärerna.

Presenterar evangeliet

Webbsidans 411 sidor om kyrkans lärdomar, som beskrivits med enkla termer för dem som inte känner till kyrkan, berättar om kyrkans grundläggande trossatser, frälsningsplanen, familjens betydelse och meningen med livet. Varje sida innehåller flera länkar till ämnen som hänför sig till sidan som visas. Det finns tusentals förslag på olika sätt att navigera i hemsidan. Bland de mest välbesökta sidrubrikerna är

(1) Välkommen (2) Vanliga frågor och (3) Sök information.

”Det här är ett jättebra sätt för undersökare att lära sig mer om vad er kyrka handlar om utan att prata med någon. Ibland måste folk ta första steget [genom att söka på Internet] innan de kan fråga någon medlem eller vara med på ett möte. [Mormon.org] har varit till stor vägledning för mig när jag har sökt efter sanningen”, sade Tiffany, en besökare.

Besvarar frågor

En populär sida hos undersökare och besökare är den med vanliga frågor. Tidigare besökare har skickat in några av frågorna som finns på sidan. När *mormon.org* startade fanns det 67 frågor på den här sidan. Sedan

dess har ytterligare 23 frågor tillkommit. Hyperlänkar delar upp frågorna i följande allmänna kategorier: begäran om att få medieprodukter eller besök av missionärer, tro och lära, sociala frågor, kyrkans policy och medlemmarnas livsstil.

Varje vecka sammanställer webbadministratörerna en lista på de 25 vanligaste frågorna som skickats in till sidan. Sedan jämför de frågorna med dem som redan finns på sidan. Om det finns en vanlig fråga som inte är med på sidan, framläggs frågan till bröderna som beslutar om frågan och dess svar ska läggas till på sidan.

Följande frågor är bland de 10 vanligaste frågorna från 2004: ”Hur kan jag få mer information om mormonernas tro och lära?” ”Vad tror ni om himlen, helvetet, frälsning och evigt liv?” ”Kan ni förklara vad som är dåligt enligt Visdomsordet? Är det koffeinet eller de heta dryckerna? Hur är det med koffeinfritt kaffe, varm choklad, iste, örtteer och läsk med koffein?” ”Vad anser mormonkyrkan för närvarande om månggifte och hur förklarar den det tidigare utövandet av månggifte?” ”Vad har ni för normer när det gäller tatueringar, piercing, dans, träffar, avhållsamhet, och så vidare?”

”Den här sidan gav mig informationen som öppnade mitt hjärta för Anden och fyllde mig med en önskan att döpas. Jag ville bara tacka ...

Det var ett fantastiskt redskap i min omvändelse”, sade Jason, en ny medlem i kyrkan.

Inbjuda vänner att få veta mer

Ett av de populäraste sätten som medlemmarna ger tillgång till sidan eller hänvisar andra till den är med hjälp av elektroniska kort. På *mormon.org* finns 10 olika kategorier för gratulationskort, bland annat en kategori med elektroniska utdelningskort. Kategorierna är inspiration, tacksamhet, födelsedag, sympati, speciella tillfällen, familjen, humor, templet och dop. I varje kategori kan besökaren para ihop ett av flera fotografier med ett urval av citat från en ledare i kyrkan eller historisk person, eller skriva sitt eget citat.

Man kan bifoga en länk till e-kortet till nästan alla sidor på hemsidan och på så sätt ge en personlig introduktion till sina vänner så att de kan lära sig mer om det evangelieämne som intresserar dem mest. E-kortens introduktioner är privata och personliga eftersom de skickas från sändarens eget e-postkonto. Förra året skickade besökare 196 099 e-kort från *mormon.org*.

”Jag döptes nyligen ... och det var det bästa jag har gjort i mitt liv. Den här webbsidan var till stor hjälp för mig ... Jag har släkt i Amerika och jag skickade just ett kort till dem med hjälp av den här sidan. Bra gjort av en jättebra webbsida!” sade Lynn, en ny medlem i kyrkan.

Internationella sidor

Innehållet i *mormon.org* finns på 23 språk. Dessa språk gör att *mormon.org* når över 95 procent av världens Internetanvändare.

Översättningen av webbsidan till ytterligare språk är en pågående process. Webbsidans administratörer spårar regelbundet staden och landet som alla användare besöker hemsidan från. När frågorna eller trafiken ökar från ett visst område där ett språk talas som inte finns på webbsidan, så övervägs en översättning till det språket. När godkännande getts översätts de flesta av *mormon.orgs* sidor. E-kort och de flesta av medieprodukterna som är gratis översätts inte. Men besökare på internationella hemsidor kan ändå skicka e-kort även om en del av webbsidan bara finns på engelska. Förra året översattes webbsidan till 11 språk, totalt blev det 23 språk. Utdelningskortet som hänvisar medlemmar till *mormon.org* har översatts till 28 språk.

Människor har också hittat *mormon.org* när de ha letat på Internet efter ämnen som har med kyrkan att göra. Förra året hittade 750 733 besökare *mormon.org* genom olika sökmotorer.

”Det här är en jättebra webbsida ... Jag berättade om den för en vän i skolan och nu undersöker hon kyrkan och ska döpas om två veckor ... Tack alla ni som har hjälpt till med att göra denna utmärkta

sida!” sade Jenny, en besökare på webbsidan.

Hjälper till att förbättra förståelsen

Mormon.org är ett informellt men ändå effektivt sätt att berätta om evangeliet för sina vänner. För många människor i världen har webbsidan blivit det som äldste Neil L Andersen i de sjuttios presidentskap sade att han hoppades *mormon.org* skulle bli när sidan startades 2001.

”Jag hoppas människorna ser *mormon.org* som en introduktionskälla med information om Jesu Kristi återställda evangelium och ett sätt att få en bättre förståelse för vår tro”, sade äldste Andersen.

Vi ber dig skicka in förslag på hur man kan använda eller hur du har lyckats använda kyrkans webbsidor i din strävan att dela med dig av evangeliet till cur-news@ldschurch.org ■

Antal besökare per land som besökte *mormon.org* 2004

1. Förenta staterna	1 853 865
2. Canada	112 849
3. Storbritannien	110 564
4. Brasilien	72 587
5. Mexico	55 885
6. Tyskland	40 135
7. Frankrike	39 686
8. Australien	39 322
9. Peru	34 726
10. Japan	28 268

Fler förslag till samlingsstunden, december 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av

Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Jag är tacksam för många saker" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. I år firar vi 200-årsminnet av Joseph Smiths födelse. Sätt upp eller rita en stor karta över östra USA på tavlan. Märk ut följande platser som var viktiga i profetens liv: Sharon i Vermont, Palmyra i New York, Harmony i Pennsylvania, Fayette i New York, Kirtland i Ohio, Far West i Missouri, Nauvoo i Illinois och Carthage i Illinois. (Detta kan också göras med hjälp av en tidslinje. Se "Viktiga platser i profeten Joseph Smiths liv", s LS10–LS11 i Lilla stjärnan i det här numret.) Ta fram följande bilder och lappar med skriftställe hänvisningar för att undervisa om Joseph Smiths liv och lägg dem i papperspåsar:

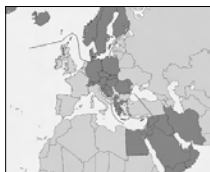
Påse nr 1 – Födelse: Bild av Joseph Smiths familj från Primärs bildpaket 3–7, Joseph Smiths skrifter 2:3–4, "Tack, Gud, att profeter du sänder" (*Psalmer*, nr 10); **Påse nr 2 – Den första synen:** Evangeliet i bild 403,

Joseph Smiths skrifter 2:15–20, "O, hur skön var morgonstunden" (*Psalmer*, nr 14); **Påse nr 3 – Moroni:** Evangeliet i bild 404 och 406, Joseph Smiths skrifter 2:29–35, 59; **Påse nr 4 – Mormons bok översätts:** Evangeliet i bild 416, Joseph Smiths skrifter 2:61–67, "Guldplåtarna", (*Barnens sångbok*, s 61); **Påse nr 5 – Prästadömet:** Evangeliet i bild 407 och 408, Joseph Smiths skrifter 2:68–72, en sång eller psalm om prästadömet. Dela in barnen i fem grupper och ge varje grupp en påse. Låt grupperna leta reda på och diskutera skriftställe hänvisningarna. Be varje grupp sätta upp bilden på kartan eller tidslinjen, göra ett rollspel eller ge en kort sammanfattning av händelsen, leda sången eller psalmen och berätta hur denna händelse stärker deras vittnesbörd om att Joseph Smith var återställsens profet.

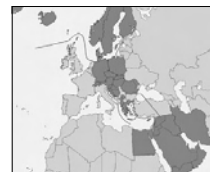
För mindre barn: Be en vuxen medlem i församlingen eller grenen att föreställa profeten Joseph. Återge dessa viktiga händelser i Joseph Smiths liv med hjälp av kartan, bilderna och sångerna. Vittna om återställsens och profeten Joseph Smiths roll.

2. Hur uttrycker vi vår tacksamhet mot Herren? Be barnen leta upp ord som "tack", "tacksamhet" och "tacksägelse" i registren till Mormons bok och Läran och förbunden. Ge dem tid att leta upp en hänvisning och läsa eller återge versen. Låt några läsa. Säg att en av anledningarna till att vi ber är att vi ska tacka

Herren. Återge med egna ord berättelsen om Nephi när han litade till sin far och till Liahona för att hitta mat och sedan tackade Herren. (Se 1 Nephi 16:21–32.) Be barnen leta upp och läsa 1 Nephi 16:32. Säg att man också kan uttrycka sin tacksamhet genom det sätt man lever eller med en lovsång. Skriv titlarna till några psalmer eller primärsånger om tacksamhet på olika papperslappar. Sätt upp dem på tavlan med texten inåt. Skriv ner praktikfall på olika pappersremсор. Till exempel: "Du är inte förberedd för matteprovet men du vet att det alltid går bra på proven för personen som du sitter bredvid. Du kan visa att du kommer ihåg Frälsaren genom att ..."; eller "Du tittar på ditt favoritprogram på teve. Din pappa ber dig att komma och vara med på familjebön. Du kan visa tacksamhet mot Herren genom att ..." (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 175–176.) Lägg praktikfallen i en korg och låt den gå runt medan du sjunger en sång om tacksamhet. Sluta sjunga och be ett barn välja en pappersremsa ur korgen, läsa upp praktikfallet och besvara frågan. De kan sedan antingen ta bort en av papperslapparna på tavlan eller be en vän att välja en. Sjung en sång som uttryck för tacksamhet mot vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Upprepa detta så länge som tiden tillåter. Uttryck din tacksamhet mot Herren och uppmana barnen att tänka på Frälsaren och uttrycka sin tacksamhet i ord och handling. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Haven I med tillräklig tydlighet ihågkommit...?

Så välsignade vi är som lever i en tid då Jesu Kristi återställda evangelium predikas i nästan varje land i området Centrala Europa, och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga upprättats över hela Europa.

Under vårt liv har vi sett murar och stängsel falla och gränser öppnas och missionärerna komma in i länder som varit stängda för predikandet av evangeliet i många år.

Den 30 mars 1989, när den första gruppen på åtta missionärer gick över gränsen till Östtyskland för att arbeta i "DDR-missionen Dresden", kunde ingen föreställa sig att den här gränsen inom några månader inte längre skulle finnas och att andra länder i "östblocket" skulle öppnas för missionärsarbete.

Dessa historiska dagar bör aldrig glömmas bort.

När Alma predikade för kyrkans medlemmar i Zarahemla påminde han dem om att deras fäder, genom Guds barmhärtighet och makt, först hade befriats ur kung Noahs händer och senare från fångenskap under lamaniterna. (Alma 5:1–5)

Han betonar sina ord genom att påminna folket om de stora händelserna vid deras befrielse och ställer den viktiga frågan: "Haven I med tillräklig tydlighet ihågkommit [detta]?"

Äldste Wolfgang H Paul

I Mormons bok läser vi: "Nu frågar jag eder, mina bröder, I som tillhören denna kyrka, om I haven tillräckligt klart bibehållit edra faders fångenskap i minnet? Eller haven I med tillräklig tydlighet ihågkommit Guds barmhärtighet och långmodighet mot dem? Haven I vidare klart bibehållit i minnet, att han har frälst deras själar från helvetet?" (Alma 5:6)

De heliga skrifterna visar oss att människorna var snara att glömma det goda som Herren hade gjort för dem. Vi läser alltså i Bibeln och i Mormons bok att Herrens folk ofta inte tillräckligt bevarade i minnet sin Guds välsignelser och glömde

honom. Israeliternas dans kring guldkalven när Mose kom ner från Sinai berg är ett exempel på detta. (2 Mos 32:19)

Mormons bok berättar att Nephi behövde påminna sina bröder Laman och Lemuel om detta när de var upproriska, ville avbryta sin färd och återvända till Jerusalem, genom att fråga dem: "Huru kommer det sig, att I haven förgätt, att I haven sett en Herrens ängel? Ja, huru kommer det sig, att I haven förgätt de stora ting, som Herren gjorde för oss, när han befriade oss ur Labans hand, så att vi kunde hämta uppteckningarna?" 1 Nephi 7:10–11)

På liknande sätt måste vi fråga oss själva: "Har jag tillräckligt tydligt kommit ihåg det goda som Herren har gjort mot mig? Har jag uttryckt min kärlek och tacksamhet till honom tillräckligt?"

När vi tar del av sakramentet åter vi brödet till minne av Frälsarens kropp och betygar att vi är villiga att alltid minnas honom, så att vi må ha hans ande hos oss. Vi dricker vattnet till minne av hans blod och betygar att vi alltid minns honom, så att vi må ha hans ande hos oss. Under denna heliga förrättning kan vi intensivt, allvarligt och ödmjukt tänka på om vi har tillräckligt klart hållit i minnet vad Guds Sons försoning innebär för oss personligen och hur högt priset var som Frälsaren betalade för var och en av oss.

Frälsaren själv ger oss insikt om sitt lidande när han, i en uppenbarelse given till Martin Harris genom profeten Joseph Smith 1830, tillkännager: "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida, men om de icke vilja omvända sig, måste de lida som jag. Detta lidande gjorde, att jag, Gud, den störste av alla, skalv av smärta och blödde ur varje por samt led till både kropp och själ och önskade, att jag icke skulle få tömma den bitt-ra kalken och rygga. Dock, ära vare Fadern! Jag tömde den och fullbordade mina förberedelser för människornas barn." (L&F 19:16–19)

Under denna jultid, när vi kommer ihåg Frälsarens födelse och tänker på vår himmelske Faders stora kärlek i att sända sin enfödde Son till världen, så att vi kan fräslas från död och synd om vi omvänder oss, då fylls vårt hjärta av djup tacksamhet. På samma sätt är vi också tacksamma för den obeskrivliga kärlek Frälsaren visade oss genom sin försoning.

År 1830 förkunnade Herren för bröderna John och Peter Whitmer genom profeten Joseph Smith vad som skulle vara av största värde för dem. Han sade: "Och se, nu säger jag dig, att det som kommer att bli av största värde för dig är att predika omvändelse för detta folk, så att du må föra själar till mig, att du tillsammans med dem måtte njuta vilan i min Faders rike." (L&F 15:6; 16:6)

Vi kan uttrycka vår kärlek och tacksamhet till Herren på samma sätt. President David O McKay sade:

"Sann kristendom är kärlek i handling. Det finns inget bättre sätt att visa kärlek till Gud än att visa osjälvisk kärlek till våra medmänniskor. Detta är missionsarbetets anda." (*Predika mitt evangelium*, s 13; se också *Kyrkans presidents lärdomar: David O McKay*, s 182.)

President Gordon B Hinckley, vår levande profet, har förkunnat: "Vi är här för att hjälpa vår Fader med hans verk och hans härlighet, 'att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan'. (Moses 1:39) Er förpliktelse är lika allvarlig inom ert ansvar, som min förpliktelse är inom mitt område." (*Nordstjärnan*, jul 1995, s 72) "Må det odlas i varje medlems hjärta ett medvetande om hans möjlighet att föra andra till kunskap om sanningen. Må han arbeta på detta. Må han be innerligt om det." (*Liabona*, jul 1999, s 120)

Låt oss, inte bara under den här jultiden, vara beslutna att alltid tydligt komma ihåg de underbara välsignelser vi har fått tack vare Jesu Kristi evangelium. Eftersom vi denna månad också firar 200-årsminnet av Joseph Smiths födelse, återställsens profet, kan vi uttrycka vår kärlek och tacksamhet till vår himmelske Fader och hans älskade Son genom att bära vårt vittnesbörd för andra om det återställda evangeliet.

Jag är tacksam för den stora gåva vår Fader har gett oss genom att sända sin älskade Son. Jag vet att han är Messias. Jag vet att han lever, att det enbart är genom honom som vi kan nå frälsning. ■

Missionspresident Jan Åke Karlsson och Syster Bente Bakken Karlsson

Ny Missionspresident

Ur Visionen

Den 1 juli 2005 efterträdde Jan Åke Karlsson och syster Bente Bakken Karlsson Gary och Joan Baugh som presidentpar för Sverige-missionen.

President och syster Karlsson har bott i närheten av Oslo sedan 1970-talet. President Karlsson är dock född i Borås och utförde sin mission 1964–1966 i Sverige under president Alvin W Fletcher. Han har haft många ämbeten i kyrkan; bland annat har han varit biskop tre gånger, rådgivare under ett år i Norgemissionen, gruppleddare för högprästerna, högrådsmedlem, tempeltjänare och president för Unga män i stav och församling. Han har varit Norgechef för Tahitian Noni International och har tagit examen i civilekonomi vid Göteborgs universitet.

Syster Karlsson som är född i Oslo, är en mycket begåvad musiker och pianist och har haft många olika ämbeten i kyrkan. Hon har varit lärare i kursen Evangeliets lära, musikordförande i stav och församling, president för Unga kvinnor, Primär och Hjälpföreningen i församlingen och verkat som tempeltjänare. Paret har fyra barn. ■

Nationaldagsfirande i Göteborg blev uppskattad familjefest

Birgit Hedberg

Regnet duggade från en jämngrå himmel när drygt hundratalet medlemmar och vänner i alla åldrar den 6 juni samlades till Öppet hus i Västra Frölunda församling i Göteborg för att fira den första "riktiga" nationaldagen. Vi som hörsammat inbjudningskortets kallelse fick några härliga, roliga och stämningsfulla timmar under de sex magnifika blå- och grönviträndiga tälten.

Veckor av planering och intensiva ansträngningar låg bakom denna uppskattade familjefest, som enligt biskop Kim Anstensen är avsedd att bli en ny tradition. Biskop Anstensen påminde i sitt högtidstal om att vi har all anledning att fira denna dag,

Pajkastningen var dagens populäraste attraktion!

eftersom Gustav Vasa kröntes till Sveriges konung den 6 juni 1523 och befriade oss från det danska oket med danske kungen Kristian Tyrann i spetsen. Sedan dess har Sverige varit ett fritt land.

Timmarna före och efter flaggcere- monin, inramad av sommarljuv kör- sång, ägnade vi åt att flitigt avnjuta vad som bjöds i de olika stånden un- der de randiga tälttaken. Uppskatta- de var de läckra smörgåsarna på svenskt knäckebröd med färskpota- tis, sill och gräddfil respektive kött- bullar, liksom de medeltida smörgås-

arna med honungssmör på grovt bröd, serverade av det medeltids- klädda paret Victoria och Tomas Nils- son. Unga kvinnor grillade varmkorv och den som ville pröva något an- norlunda kunde förse sig med nachos och läcker ostsås. Glass och gammaldags godis i fina strutar av- slutade den kulinariska rundvand- ringen.

Populärt var det rika utbudet av aktiviteter med bollkastning i hjul och i poänglådor, snickarbod, hin- derbana med klockor och poängpro- menad för primärbarnen. Den i sär- klass populäraste attraktionen var pajkastningen med olika "offer" bak- om skynket, alltifrån självuppoftan- de missionärer till biskoparna Kim Anstensen och Paul Murphy. De så kallade pajerna bestod av vispad grädde och sylt, som offren vid en fullträff gärna slickade i sig.

Skratten rullade och hejaropen flög genom luften, vilket glädde alla som arbetat för att göra dagen speci- ell och minnesvärd, vilket inte minst manifesterades i den hängivenhet som präglade oss alla, när vi gemen- samt sjöng vår svenska nationalsång.

Flaggcereemonin avslutades med att kören, förstärkt av Primärbarnen, ledde oss alla i vår nationalsång, "Du gamla, du fria".

Aktivitetskommittén med Anna Stridsberg som ytterst ansvarig, är all heder värd för en lyckad familjefest och ett högtidligt nationalfirande. ■

Birgit Hedberg, Västra Frölunda församling, Göteborgs stav

”Stilla, oavbruten godhet är himmelens ordning”

Anja Klarin

Den utmärkta idén till Borås församlings Hjälpförenings utvecklingsmöte i maj, tjänandeauktion, kom från Frankfurt – något av det roligaste vi varit med om.

Poängjakten

I april fick alla systrar ett papper med olika goda, poängsatta gärningar. Skriftstudier, likaså morgon- och kvällsbön en dag gav ett poäng – lyckos. Motion, promenader, meditation, ringa och uppmuntra någon, hälsa på någon ny i kyrkan, besöks- väninnebesök, missionärsmiddag, brev eller kort till någon, tempelbesök, ta med undersökare till kyrkan etc gav olika höga poäng. Tempelbesök gav 30. Vi systrar höll under månadens bön, motionerade, lade oss i tid, skrev brev och var i templet som aldrig förr.

Auktionen

Våra lyckospapper blev allt fullare, och så var dagen för auktionen inne. Vi hade tidigare inbjudits att lämna

in ”varor” eller nämna tjänster som vi kunde auktionera bort. I Hjälpföreningens rum sågs ett bord fullt med bröd, bullar, äpplemos och andra godsaker. På väggen satt en härlig lista med allt annat som skulle bjudas ut, allt från 30 minuters ridning, guidad tur i det nybyggda högskolebiblioteket till hårklippning, inredningshjälp, massage, fönsterputsning, filmkvällar, pizzakväll, restaurangbesök, smakråd vid shoppingtur och mycket, mycket annat.

Hela månaden har vi njutit av varandras talanger – många förut okända. Det var härligt att lära känna och umgås med andra kvinnor i Hjälpföreningen än de ”gamla vanliga” man redan känner mest. Gemenskapen och kärleken stärktes märkbart.

Det ringa blev stort och underbart

Förutom att vi hade så ohejdat roligt tillsammans lärde jag mig en särskild läxa. Tävlingsmänniska som jag är ville jag gärna komma upp i en hög summa lyckosar, så jag ansträng-

FOTO HELENE MIDLUND

Antipasto: Prosciutto crudo e melone på italiensk afton.

de mig för att få de ”höga” poängen. Min mamma hade en annan filosofi. Hon missade inte böner och skriftstudier en enda dag, lade sig i tid alla dagar utom en (och den dagen gifte sig hennes dotter, så det var väl ursäktat), tog dagliga promenader och uträttade mycket gott. Och hon slutade med över hundra poäng mer än jag! På ett mycket handfast sätt blev jag påmind om att det är ”stilla, oavbruten godhet [som] är himmelens ordning; inte iögonenfallande, kortvarig verksamhetsiver” (äldste Neal A Maxwell).

Hjälpföreningen i Borås kommer aldrig att glömma det ringa som blev något både stort och underbart! ■

Anja Klarin, Borås församling

KUV-examen och avslutning

Annette Öhgren

Under avslutningen för seminariet i Sundsvalls gren lördagen den 28 maj 2005 erhöll Tobias Larsson, Melinda Birberg och Stephanie Krus certifikat och diplom för slutfört seminarieprogram.

Stephanie Krus berättade att hon fått kämpa för att klara programmet, men att hon var säker på att hon inte

skulle ha klarat skolan så bra om hon inte prioriterat seminariet. Mikaela Stegeby hade märkt i skolans religionsundervisning att hon lärt sig mycket.

Tobias Larsson spelade Wilhelm Peterson-Bergers ”Sommarsång”, varefter Elisabeth Jansson, seminariets lärare, med uppenbar rörelse

Främre raden fr v: Stephanie Krus; Tobias Larsson och Melinda Birberg. Bakre raden fr v: Ulla Lena Larsson, institutlärare; Per Karlberg; Christoffer Kääriä; Michaela Stegeby; Samuel Kääriä; Emilie Krus; Robin Birberg; David Stegeby samt Elisabeth Jansson, seminarielärare.

tackade de tre som tog examen. Visserligen hade hon fått tjata och påminna – något som framlockade leenden hos både elever och föräldrar – men det hade gett resultat.

Kristin Krus, mamma till två seminarieelever, talade om hur tacksam hon är för seminarieprogrammet som hjälper föräldrar att leda sina barn tillbaka till vår himmelske Fader.

Louis Herrey, skolchef för KUV, berättade att det är ett privilegium att se seminariets och institutets elever kämpa. Han citerade 2 Timoteus 3:14–15: ”Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus.”

Kjell-Åke Larsson, Sundsvalls grenspresident, citerade L&F 27:15 om Guds hela vapenrustning, som skyddar mot ”det ondas alla brinnande pilar” – angrepp och frestelser, prövningar och svårigheter.

Under en rungande applåd utdelades certifikat och examensdiplom samt en tankvärd present till varje seminarieelev från Elisabeth Jansson. Louis Herrey gav var sin stor guldskimrande chokladmedalj till både elever och lärare. Som grand finale intogs gräddtårter, kakor och muffins i kulturhallen. ■

Annette Öhgren, Sundsvalls gren

Svung 2005 på Gotland

Daniel Palm

En underbar upplevelse väntade de 450 ungdomar och ledare som den 20 juni 2005 i härligt sommarväder färjades över till Gotland från färjeterminalen i Nynäshamn.

Deltagarnas entusiasm och ungdomliga glädje över invigningen på temat välkända men omskrivna schlager visade att den var en dundrande succé.

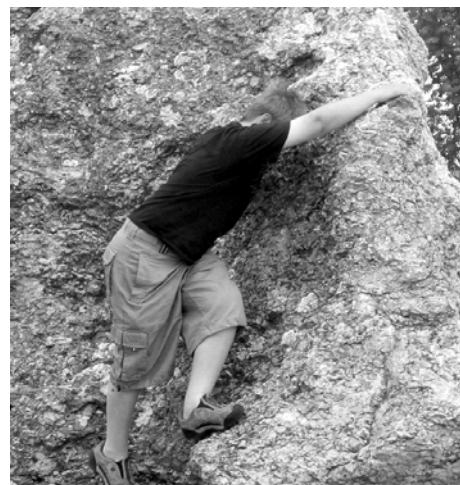
Fotboll, friidrott och fria aktiviteter

i strålende sol nästa dag gjorde alla sommarröda och brunbrända. Under kvällens kulturarrangemang framfördes välkända sagor på scenen med möjlighet för publiken att påverka hur pjäserna skulle spelas upp eller avslutas.

Efter en stadsvandring i Visby dagen därpå, noggrant planerad av Ragna Hummel från Visby gren, blev det dags för rövök, stångstötning etc i Stånga med instruktion av mästarerna i gutniska sporter.

Volleybollnät, grillar och partytält sattes upp på stranden en bit längre bort. Det blev en fantastisk upplevelse. Den stora lagunen hade en fyr i ena änden och en sandbank i den andra. Solen sken och grillarna levererade 800 kotletter. Ungdomarna

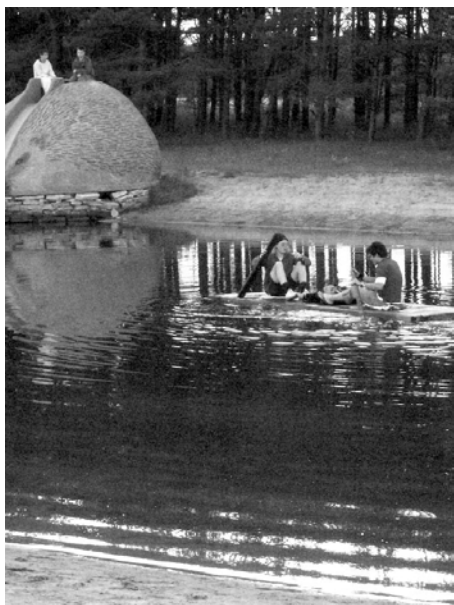

njöt i gräset, tittade ut över havslinjen, badade, spelade volleyboll, åt, allt ackompanjerat av musik. Efter prisutdelningen för sportprestationerna började sommarpartyts dans som kom att hålla på ända in på småtimmarna.

De duktiga och rutinerade projektmedlemmarna, ledda av Mats Lundkvist, hade med framgång planerat och med hjälp av många engagerade ledare genomfört Svung 2005. ■

*Daniel Palm,
Handens församling,
Högråd med ansvar för UM/UK*

Sommarparty i Jönköping

Stéphanie Thörn

Den 9–10 juli 2005 anordnades för andra året i rad ett sommarparty i Jönköping för Unga vuxna i Göteborgs stav. Aktiviteten lockade även unga vuxna från andra stavar i Norden.

Under lördagen hade vi två och två (kille/tjej) olika uppgifter i stan, bland annat att bygga sandslott, måla av varandra och lösa klurigheter. De som ville avslutade med ett dopp i Vättern. Kvällens sommarbarn fick på grund av regn hållas inomhus.

Under söndagens UV-sakramentsmöte var missons-president Jan-Åke Karlsson och hans fru Bente Karlsson särskilt inbjudna. De talade om temat "Att förvalta sitt arv". ■

Stéphanie Thörn,
Jönköpings församling

Johan Rydström, Annika Håkansson och Viktor Wallgrens uppgift var att bygga ett "sandslott" på Vätternsstranden.

ForRest 2005 – Guldkurs i friluftsteknik

Christian Strömberg

Den inre resan", "bara vara", "jag ensam har ansvar för att tolka det jag ser", "uppleva och återupptäcka naturen", "en pionjärvandring" inledde inbjudan till de 80 ungdomar i Göteborgs stav som sedan 1999 gått den så kallade "Silverkursen i överlevnadsteknik", arrangerad av Harry Mårdby, Rolf Hägglund och Christian Strömberg.

För dem som velat göra mer, har vi även erbjudit kursen "ForRest". Den första hölls 2001 och den andra i slutet av juli 2005. Den har inneburit tio dagar i Värmland utmed den svensk-norska gränsen med start i Morokulien utanför Charlottenberg i Värmland.

Enkelhet var ledordet. All utrustning bars i filter som också tjänade som sovtäcke. Varje natt sjönk temperaturen under 10 grader. På grund av det enkla sättet att bära vår utrustning kunde vi bara ta med ett ombyte av kläder.

All mat lagades över öppen eld med en trefot och två kastruller. Oavsett väder och vind måste elden tändas om vi ville ha någon varm mat. Menyn bestod av havregrynsgröt och tormjolk till frukost varje dag och blåbär eller hjortron till dem som ville plocka. Lunch och middag varvades med spaghetti, makaroner, nudlar och ris med pulversoppor av olika sorter som sås. Scones tillagades på en varm stenhäll blev två höjd-

punkter och naturligtvis det varma brödet som tillagades i en egenbyggd stenugn.

Ett dygn var avsatt för att vi själva skulle skaffa den mat vi ville äta. En del av oss tog en del av de mycket små portioner som vi hade i överlevnadslådan eller helt enkelt fastade. Vatten hade vi tillräckligt från en sjö.

Inga klockor togs med, utan vi bestämde mattiderna utifrån vad magen sade. Inga särskilda aktiviteter var planerade, så vi läste den medhavda boken, skrev i loggboken, täljde på en pinne, fiskade, pratade, funderade, sov ...

Den ena sabbatsdagen firades ute i skogen med ett enkelt sakramentsmöte och högläsning ur Mormons bok. Den andra och avslutande sabbatsdagen firades tillsammans med Karlstad gren. Det kändes lite konstigt att inte ha de vanliga söndagskläderna, men vi visste varför vi var i kyrkan och njöt av att bara vara där.

Vi som var med den här gången var från Jönköpings församling Christian och Carolina Strömberg samt Marina Viktorstam, Sofie Linde från Utby församling, Kim Pettersson, Kungsbacka församling och Jonas Wallgren från Helsingborgs församling. Tack än en gång för alla erfarenheter som vi fick vara med om tillsammans. Teori är en sak, erfarenhet en annan. Det är en ovärderlig erfarenhet att "bara vara". ■

Christian Strömberg,
Jönköpings församling

Sylarna – Unga mäns fjällvandring sommaren 2005

Daniel Palm

Storulvåns fjällstation var startpunkten för stockholmsstavar-
nas Unga män och ledares fjällvandring 8-13 augusti 2005. Under måndagskvällens vandring på 4-5 kilometer fram till första lägerplatsen gjorde solen vackra röda strimmor på himlen. Men av nästa dags regniga vandring mot Sylarna blev de omkring 60 pojkarna ganska medtagna och uppskattade att komma fram till lägerplatsen i Slottedalen. Ändå var de flesta ivriga att ge sig ut på olika

aktiviteter. Johan Sjökvist och Louis Herrey fiskade öringar som de donerade som extra tilltugg under kvällen.

Dimman som stått tät under kvällen låg tjock även nästa dag, så i tilltagande regn tog vi oss i tre grupper ner mot Helags i stället för att försöka nå Syltopparna.

En grupp kom upp på Helags vid lunchtid, men Andy och Fredrik från Södertälje som givit sig av senare på eftermiddagen, kom inte tillbaka till Helagslägret under kvällen. Fjällräddningen larmades och sökte under natten och nästa morgon med

helikopter. Vid lunchtid ringde Andy och Freddy från en nödtelefon i en fjällstuga två mil från Helags. En stund senare landade de med helikoptern, ganska medtagna efter att ha vandrat hela natten för att hålla sig varma.

Vädret var soligt de sista dagarna och regnet var som bortglömt. Deltagarna hade fått underbara naturupplevelser och en större förståelse och respekt för fjällvärlden. ■

*Daniel Palm,
Handens församling,
Högråd med ansvar för UM/UK*

Fjällvärdens skönhet och utmaningar blev bra livserfarenheter för de 60-talet deltagarna i Unga mäns fjällvandring sommaren 2005.